

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Petra Jirsy a přísedících Vladimíry Malé a Ing. Daniely Tesařové v hlavním líčení konaném dne 25. dubna 2019 v Brně,
t a k t o :

Obžalovaní

1. Ahmada RXXXXX,

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, jednatel společnosti XXXXX,

2. Ing. Vladimír ČXXXXX,

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, předsedu představenstva a ředitele společnosti XXXXX,

3. Michal BXXXXX,

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, elektrotechnik ve společnosti XXXXX,

4. Lenka BXXXXX,

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, úřednice ve spol. XXXXX,

j s o u v i n n i , ž e

1. obžalovaný **Ahmad RXXXXX** jako místopředseda představenstva společnosti TALWIN, a. s., IČ XXXXX, se sídlem Pražská 720/31, Chomutov (dále jen společnost TALWIN) a obžalovaný **Ing. Vladimír ČXXXXX** jako předseda představenstva společnosti TALWIN,

v úmyslu získat neoprávněný majetkový prospěch pro provozovatele fotovoltaické elektrárny Moldava (dále jen FVE Moldava) společnost TALWIN, který spočíval v neoprávněném nárokování garantované výkupní ceny dodávané elektrické energie platné pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010 ve výši 12.150 Kč/MWh, učinili kroky k neoprávněnému získání pravomocného rozhodnutí Energetického regulačního úřadu (dále jen ERÚ), se sídlem v Jihlavě, Masarykovo náměstí 5, které vedly k tomu, aby společnosti TALWIN byla udělena licence k výrobě elektřiny již v roce 2010, i když věděli, že v době, kdy tyto kroky činili, není FVE Moldava plně dokončena na deklarovaný výkon 4,403 MW,

tedy ačkoliv věděli, že u ERÚ probíhá řízení o udělení licence společnosti TALWIN na FVE Moldava o výkonu 4,403 MW a že nejsou splněny podmínky pro udělení této licence, tuto skutečnost v rámci probíhajícího licenčního řízení před pracovníky ERÚ zatajili a naopak v listopadu roku 2010 zajistili prostřednictvím společnosti Solar systems, a. s., IČ 25674820, se sídlem Na Slunci 592 Hovorčovice, předložení vědomě nepravdivých a realitě postupu výstavby FVE Moldava neodpovídajících listin, které měly u FVE Moldava o výkonu 4,403 MW dokladovat splnění nezbytných technických předpokladů a vlastnického práva k energetickému zařízení dle § 5 odst. 3 a § 7 odst. 4 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb., (energetický zákon) a § 7 odst.1 písm.c), d), odst.4 a § 9 písm. a) vyhlášky č. 426/2005 Sb., (o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích), kdy se jednalo o Zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení č. BM 27-2010 vypracovanou revizním technikem Michalem BXXXXX ze dne 31.10.2010 deklarující, že FVE Moldava o výkonu 4,4 MW obsahuje 22.797 ks FV panelů zapojených do všech navazujících technologických částí elektrárny, která byla prohlášena za schopnou bezpečného provozu, „ Prohlášení o přechodu vlastnictví ze dne 3.11.2010, Protokol o převzetí díla mezi společností TALWIN a společností MAPRO, s. r. o., IČ XXXXX, se sídlem Praha 9 - Vysočany, Ke Klíčovu 263/8a (dále jen MAPRO) dokladujícími, že dílo - FVE Moldava o výkonu 4,4 MW bylo dne 3.11.2010 dokončeno, přešlo ze 100% do vlastnictví společnosti TALWIN , které také bylo dne 3.11.2010 předáno, a o Rozhodnutí o povolení zkušebního provozu vydaného MěÚ Duchcov, pod č. j. MD/133356/10-VŽP/330/Kv-Pu, ze dne 19.11.2010,

příčemž ani jedna z těchto listin deklarujících splnění technických podmínek a vlastnického práva k FVE Moldava o celkovém instalovaném výkonu 4.403 MW se nezakládala na pravdě, jelikož v době provádění revize Michalem BXXXXX dne 31.10.2010, nebyla FVE Moldava v rozsahu 4,403 MW po technologické stránce dokončená a tím bezpečného provozu schopná, neboť v této době teprve probíhala montáž konstrukcí a pokládka FV panelů na dvou ze čtyřech polích, nebyly dodány dva ze čtyřech technologických kiosků, nebyly dodány žádné S-Boxy ani rozvaděče, již instalované panely nebyly zapojeny do stringů, nebyly položeny kabely DC rozvodů

a nebylo provedeno kabelové propojení dalších technologických částí elektrárny, přičemž FVE Moldava nebyla po technologické stránce dokončená ani ke dni 19.11.2010 v rozsahu 4,403 MW,

nebot' v této době nejméně nebyly zcela dokončeny konstrukce nutné pro pokládku FV panelů v jednom ze čtyřech polích, nebyly instalovány rozvaděče do dvou ze čtyřech technologických kiosků, nebyly dodány potřebné S-Boxy a nebylo dokončeno kabelové propojení v kioscích, takže FVE Moldava ani nemohla být jako hotové dílo předána spol.TALWIN a přejít do jeho vlastnictví, kdy tyto skutečnosti jim byly známy, a přestože si byli vědomi nepravdivosti podkladů předložených pro vydání licence a skutečnosti, že FVE Moldava nebyla ke dni vydání licence dokončena v deklarovaném rozsahu 4,403 MW a že nebyly splněny podmínky pro udělení licence na výrobu elektřiny pro společnost TALWIN, tak tuto skutečnost před pracovníky ERÚ zatajili, a tyto pracovníky současně předložením nepravdivých podkladů údajně prokazujících splnění nezbytných podmínek pro vydání licence uvedli v omyl, v důsledku čehož ERÚ na základě uvedených nepravdivých listin vydal dne 22.11.2010 rozhodnutí, č. j 12476-10/2010-ERU, kterým udělil společnosti TALWIN licenci č. 111017212 k výrobě elektřiny týkající se FVE Moldava o celkovém instalovaném výkonu 4,403 MW, čímž byla splněna jedna z nezbytných podmínek pro nárokování vyšší výkupní ceny stanovené pro FVE uvedené do provozu v roce 2010, když ve skutečnosti byla na v licenci deklarovaný výkon plně dokončena až v roce 2011, takže měla nárok na výkupní ceny platné pro zařízení uvedená do provozu až v roce 2011,

obžalování dále společnosti ČEZ Distribuce, s.r.o. IČ: XXXXX, se sídlem Teplická 874/8, Děčín (dále jen ČEZ Distribuce) za účelem připojení FVE Moldava do distribuční soustavy, nechali předložit stejné nepravdivé doklady, tedy Zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení č. BM 27-2010 ze dne 31.10.2010 a doklad o vlastnictví výrobny ze dne 3.11.2010,

a následně na základě neoprávněně získaného Rozhodnutí o udělení licence číslo 111017212 pro držitele licence TALWIN k výrobě elektřiny a zároveň díky provedení tzv. prvního paralelního připojení k distribuční soustavě společnosti ČEZ Distribuce učiněného mimo jiné i na základě předložených výše uvedených nepravdivých listin byla FVE Moldava nesprávně považována za fotovoltaický zdroj uvedený do provozu v období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010, což společnosti TALWIN umožnilo po dobu 20 let na základě měsíčních výkazů o výrobě elektřiny a faktur neoprávněně uplatňovat a inkasovat výhodnější výkupní cenu za elektřinu, než která by jí ve skutečnosti náležela, a to nejprve vůči společnosti ČEZ Distribuce a následně vůči společnosti ČEZ Prodej s.r.o., které finanční prostředky poskytovaly na základě dotací realizovaných ze státního rozpočtu České republiky, přičemž v rámci takto uplatňované fakturace byly rovněž pracovníkům těchto společností zamlčeny okolnosti, za kterých společnost TALWIN neoprávněně získala licenci k podnikání v energetických odvětvích,

takže za období od 1.1.2011 do konce června 2016 obžalování neoprávněně obohatili spol. TALWIN o částku ve výši 97.645.445,20 Kč, a to ke škodě České republiky, přičemž od července 2016 po dobu předpokládané životnosti fotovoltaické elektrárny tzn.do konce roku 2030 by dále došlo k obohacení společnosti TALWIN o částku ve výši okolo 369.000.000 Kč, ke škodě České republiky,

2. obžalovaný **Michal BXXXXX** jako revizní technik oprávněný k provádění revizí vyhrazených elektrických zařízení dne 31.10.2010 resp. dne 2.11.2010 v Teplicích

vypracoval Zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení FVE Moldava č. BM 27-2010, do které zcela vědomě uvedl nepravdivé, realitě neodpovídající údaje, konkrétně to, že v době od 28.10. do 31.10.2010 řádně zrevidoval celé energetické zařízení FVE Moldava o výkonu 4,4 MW sestávajícího se z 22.797 ks instalovaných FV panelů zapojených do S-Boxů svedených do rozvaděčů napojených na střídače umístěné v technologických kioscích, kdy v závěru této revizní zprávy konstatoval, že revidované elektrické zařízení je schopno bezpečného provozu,

a takový posudek vydal, přestože věděl, že k datu ukončení revize nebyla FVE Moldava po elektroinstalační stránce dokončena, jelikož ke dni 31.10.2010 teprve probíhala montáž konstrukcí a pokládka FV panelů na dvou ze čtyřech polích, nebyly dodány dva ze čtyř technologických kiosků, nebyly dodány žádné S-Boxy ani rozvaděče, instalované panely nebyly zapojeny do stringů, nebyly položeny kabely DC rozvodů a nebylo provedeno kabelové propojení dalších technologických částí elektrárny, v důsledku čehož nebylo možné v tomto stavu prohlásit revidované zařízení za bezpečného provozu schopné a vystavit k tomu uvedenou revizní zprávu,

a takto jednal s vědomím, že tato nepravdivá revizní zpráva bude použita v dalším řízení, týkajícím se povolení provozu fotovoltaické elektrárny, tzn. i v řízení stavebním a licenčním a bude také sloužit jako podklad k provedení tzv. prvního paralelního připojení k distribuční soustavě, tzn. že věděl, že svým jednáním umožňuje osobám jednacím za společnost TALWIN předstírat splnění nezbytných podmínek pro udělení licence ještě v roce 2010, a tím i neoprávněně nárokovat výhodnější výkupní ceny platné pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010, čím by společnost TALWIN za dobu od 1.1.2011 do konce roku 2030 získala neoprávněně částku ve výši okolo 466.000.000 Kč, ke škodě České republiky,

přičemž se pak osobám jednajícím za společnost TALWIN Ahmadu RXXXXX a Ing. Vladimíru ČXXXXX skutečně podařilo i díky jeho nepravdivé revizní zprávě dosáhnout toho, aby byla FVE Moldava nesprávně považována za fotovoltaický zdroj uvedený do provozu v období od 1.1.2010 do 31.1.2010, v důsledku čehož za období od 1.1.2011 do konce června 2016 obžalovaní Ahmad RXXXXX a Ing.ČXXXXX neoprávněně obohatili spol. TALWIN o částku ve výši 97.645.445,20 Kč, ke škodě České republiky, přičemž od července 2016 po dobu předpokládané životnosti fotovoltaické elektrárny tzn.do konce roku 2030 by dále došlo k obohacení společnosti TALWIN o částku ve výši okolo 369.000.000 Kč, ke škodě České republiky,

3. obžalovaná **Lenka BXXXXX** jako pověřený úředník Odboru výstavby a životního prostředí Městského úřadu v Duchcově si s odkazem na Zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení FVE Moldava č. BM 27-2010 ze dne 31.10.2010 vypracovanou obžalovaným BXXXXXem, deklarující bezpečnost FVE Moldava a další kladná stanoviska dotčených orgánů, v rámci místního šetření konaného dne 19.11.2010 v rámci správního řízení konaného o žádosti spol. TALWIN a.s. o povolení předčasného užívání stavby ke zkušebnímu provozu řádně neověřila plánovaný stav FVE Moldava dle projektové dokumentace a dalších souvisejících dokumentů a řádně neposoudila tento stav dle probíhajících prací, ač to bylo její povinností jako úředníka

stavebního úřadu, v důsledku čehož pak téhož dne vypracovala pod č. j.: MD/133356/10-VŽP/330/Kv-Pu rozhodnutí, kterým stavebníkovi společnosti TALWIN povolila předčasné užívání stavby „Fotovoltaická výrobní elektrické energie Moldava“ o výkonu 6 600 kWp, jež následně předložila své nadřízené - vedoucí Odboru výstavby a životního prostředí Městského úřadu v Duchcově - Květuši KXXXXXX, která toto rozhodnutí schválila a podepsala, ačkoliv by po řádném posouzení stavby takové rozhodnutí vydáno být nemělo, čímž zmařila splnění důležitého úkolu stavebního úřadu vyplývajícího z ustanovení § 1 odst.2 zák.č.183/2006 Sb., týkajícího se povolování staveb a jejich změn a v dohledu nad užíváním staveb,

a tímto jednáním z nedbalosti umožnila osobám jednacím za společnost TALWIN obžalovaným Ahmadu RXXXXXX a Ing. Vladimíru ČXXXXXX předstírat v řízení před ERÚ v Jihlavě splnění jednoho z technických předpokladů ve smyslu § 9 písm. c) vyhlášky č. 426/2005 Sb. o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, v důsledku čehož ERÚ na základě předložení i rozhodnutí o povolení zkušebního provozu ze dne 19.11.2010 vydal dne 22.11.2010 rozhodnutí, č. j 12476-10/2010-ERU, kterým udělil společnosti TALWIN licenci č. 111017212 k výrobě elektřiny týkající se FVE Moldava o celkovém instalovaném výkonu 4,403 MW, čímž byla splněna jedna z nezbytných podmínek pro nárokování vyšší výkupní ceny stanovené pro FVE uvedené do provozu v roce 2010,

takže po udělení licence a po provedení tzv. prvního paralelního připojení k distribuční soustavě společnosti ČEZ Distribuce s.r.o. byla FVE Moldava nesprávně považována za fotovoltaický zdroj uvedený do provozu v období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010, což společnosti TALWIN umožnilo po dobu 20 let na základě měsíčních výkazů o výrobě elektřiny a faktur neoprávněně uplatňovat a inkasovat výhodnější výkupní cenu za elektřinu, než která by jí ve skutečnosti náležela, a to nejprve vůči společnosti ČEZ Distribuce s.r.o. a následně vůči společnosti ČEZ Prodej s.r.o., které finanční prostředky poskytovaly na základě dotací realizovaných ze státního rozpočtu České republiky,

čímž za období od 1.1.2011 do konce června 2016 došlo k neoprávněnému obohacení spol. TALWIN o částku ve výši 97.645.445,20 Kč, a to ke škodě České republiky,“

t e d y

obžalovaní Ahmad RXXXXXX a Ing. Vladimír ČXXXXXX

jednak jiného obohatili tím, že uvedli někoho v omyl a zamlčeli podstatné skutečnosti a způsobili tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, a jednak se dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, aby jiného obohatili tím, že uvedli někoho v omyl a zamlčeli podstatné skutečnosti a způsobili tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, jehož se dopustili v úmyslu tento trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

obžalovaný Michal BXXXXXX

jednak opatřením prostředků usnadnil jinému spáchání toho, aby jiného obohatil tím, že uvedl

někoho v omyl a zamlčel podstatné skutečnosti a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, a jednak opatřením prostředků usnadnil jinému spáchání toho, aby se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání toho, aby jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a zamlčel podstatné skutečnosti a způsobil tak na cizím majetku takovým činem škodu velkého rozsahu, jehož se dopustil v úmyslu tento trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

obžalovaný Lenka BXXXXX

jako úřední osoba při výkonu své pravomoci z nedbalosti zmařila splnění důležitého úkolu a způsobil tímto činem škodu velkého rozsahu a zajistila jinému prospěch velkého rozsahu,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaní Ahmad RXXXXX a Ing. Vladimír ČXXXXX

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, zčásti dokonáný a zčásti ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

obžalovaný Michal BXXXXX

pomoc podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku ke zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, zčásti dokonánému a zčásti ukončenému ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

obžalovaná Lenka BXXXXX

přechin maření úkolu úřední osoby z nedbalosti podle § 330 odst.1, odst.3 písm.a), b) trestního zákoníku,

z a c o ž s e o d s u z u j í

obžalovaný Ahmad RXXXXX

I. Podle § 209 odst.5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) roků.**

Podle § 56 odst.2 písm.a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznic **s ostrahou.**

II. Podle § 67 odst.1 a § 68 odst.1, odst.2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 500 denních sazeb po 4.000 Kč.

Podle § 69 odst.1 trestního zákoníku se stanoví pro případ, by peněžitý trest ve stanovené lhůtě nebyl vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání **2 (dvou) roků**.

III. Podle § 73 odst.1 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu, prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu **5 (pěti) roků**.

obžalovaný Ing. Vladimír ČXXXXX

I. Podle § 209 odst.5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) roků**.

Podle § 56 odst.2 písm.a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

II. Podle § 67 odst.1 a § 68 odst.1, odst.2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 500 denních sazeb po 3.000 Kč.

Podle § 69 odst.1 trestního zákoníku se stanoví pro případ, by peněžitý trest ve stanovené lhůtě nebyl vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

III. Podle § 73 odst.1 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu, prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu **5 (pěti) roků**.

obžalovaný Michal BXXXXX

Podle § 209 odst.5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) roků**.

Podle § 56 odst.2 písm.a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

obžalovaná Lenka BXXXXX

Podle § 330 odst.3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) roků**.

Podle § 81 odst.1 a §82 odst.1 trestního zákoníku se obžalované výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tři) roků**.

Podle § 102 a § 101 odst.2 písm.e) trestního zákoníku se společností TALWIN, a. s., IČ XXXXX, se sídlem Pražská 720/31, Chomutov **zabírá náhradní hodnota** spočívající v zabrání částky **55.960.851,05 Kč**.

Podle § 228 odst.1 trestního řádu jsou obžalovaní Ahmad RXXXXX a Ing.ČXXXXX povinni společně a nerozdílně nahradit poškozené České republice zastoupené Ministerstvem průmyslu a obchodu se sídlem Na Františku 32, Praha 1, škodu ve výši 97.645.445,20 Kč.

Podle § 229 odst.2 trestního řádu se Česká republika zastoupená Ministerstvem průmyslu a obchodu odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

I.Obecná právní východiska a důkazní rámec

1. Vzhledem k tomu, že předmětem dokazování v tomto řízení jsou otázky týkající se podmínek, za kterých bylo možno v roce 2010 získat oprávnění k výrobě elektřiny z tzv. obnovitelných zdrojů, kdy na základě tohoto oprávnění pak bylo možno nárokovat výhodnější výkupní ceny platné pro energetická zařízení uvedená do provozu v roce 2010, považuje soud za potřebné před rozбором vlastní důkazní situace nejprve zmínit právní úpravu týkající se naznačené otázky, neboť tato právní úprava do značné míry předurčuje důkazní rámec i v nyní projednávané věci.

2. Výroba elektrické energie fotovoltaickými elektrárnami byla do konce roku 2012 právně upravena zákonem č. 180/2005 Sb. o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů s tím, že podle § 3 odst.1 cit. zákona se podpora podle tohoto zákona vztahovala na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů vyrobenou v zařízeních v České republice využívajících obnovitelné zdroje, s výjimkou větrných elektráren umístěných na rozloze 1 km² o celkovém instalovaném výkonu nad 20 MWe. Podle § 4 odst.1 tohoto zákona pak provozovatelé distribučních soustav byli povinni na svém licenci vymezeném území přednostně připojit k přenosové soustavě nebo k distribučním soustavám zařízení podle § 3 za účelem přenosu nebo distribuce elektřiny z obnovitelných zdrojů, pokud o to výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů požádal a pokud splňoval podmínky připojení a dopravy elektřiny stanovené zvláštním právním předpisem.

3. Tímto zvláštním právním předpisem byl zákon č. 458/2000 Sb. (energetický zákon), který v ustanovení § 3 odst.3 stanovil, že podnikat v energetických odvětvích na území České republiky mohou za podmínek stanovených tímto zákonem osoby pouze na základě licence udělené Energetickým regulačním úřadem. Podle § 5 odst.3 cit. zák. pak fyzická nebo právnická osoba, která žádala o udělení licence, musela mimo jiné prokázat, že má finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti a povinností bylo dále doložit vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení, které má sloužit k výkonu licencované činnosti. Energetické zařízení muselo mít technickou úroveň odpovídající právním předpisům a technickým normám. Podle § 7 odst.1 citovaného zák. se licence udělovala na základě písemné

žádosti, ke které bylo nutno podle § 7 odst.4 písm.d), e) připojit doklady prokazující finanční a technické předpoklady a doklady prokazující vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení.

4. Technické předpoklady se pak podle § 9 písm. c) prováděcí vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích účinné v roce 2010 u předčasného užívání energetických zařízení před jejich dokončením prokazovaly povolením k předčasnému užívání stavby před jejím úplným dokončením a dále dokladem prokazujícím splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (zpráva o revizi), stanovených zvláštním právním předpisem, kterým bylo ustanovení § 6c odst.1 písm.a) zák.č. 174/1968 o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, dle kterého organizace a podnikající fyzické osoby zajistí při uvádění do provozu a při provozování vyhrazených technických zařízení bezpečnostní opatření a provedení prohlídek, revizí a zkoušek ve stanovených případech.

5. Podle § 7 odst.1 písm.c), d) citované vyhlášky vlastnické právo k energetickému zařízení žadatel prokazoval smlouvou, na základě které dochází k převodu vlastnického práva k movitému energetickému zařízení nebo smlouvou, ze které je zřejmé, že žadatel je vlastníkem daného movitého energetického zařízení. Podle § 7 odst.4 cit.vyhl. nebylo-li možno nabytí vlastnického práva k energetickému zařízení prokázat způsoby uvedenými v odstavci 1, bylo možno nabytí vlastnického práva nebo užívacího práva k energetickému zařízení doložit i jiným způsobem, nevzbuzujícím důvodné pochybnosti.

6. Uvedené doklady tedy byly tzv. povinnými důkazy, které se předkládaly spolu se žádostí o udělení licence. Bez těchto důkazů (samozřejmě krom ještě důkazů dalších např. prokazujících finanční předpoklady) nebylo možno licenci vydat. Nicméně v této souvislosti je třeba ještě připomenout, že řízení o vydání licence je řízením správním, v rámci něhož se v souladu s ustanovením § 1 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. (správní řád) postupuje právě podle tohoto předpisu, který v § 50 stanoví, že podkladem pro vydání rozhodnutí se rozumí zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední povinnosti, listiny od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Tyto podklady správní orgán hodnotí podle své úvahy, přičemž pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. V rámci licenčního řízení tedy jako podklad pro případné rozhodnutí mohly sloužit i jiné důkazy navržené účastníky řízení.

7. Pokud se týká výkupních cen elektřiny z obnovitelných zdrojů a výše tzv. zelených bonusů, pak k jejich stanovení byl zmocněn Energetický regulační úřad (dále jen ERÚ) výše citovaným zák.č. 180/2005 Sb., kdy dle § 6 odst.1 úřad stanoví vždy na kalendářní rok dopředu výkupní ceny za elektřinu z obnovitelných zdrojů (dále jen "výkupní ceny") samostatně pro jednotlivé druhy obnovitelných zdrojů a zelené bonusy.

8. Cenovým rozhodnutím ERÚ č.5/2009 ze dne 23.11.2009 pak pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření pro zdroje s instalovaným výkonem nad 30 kW uvedené do provozu od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010 byla stanovena výkupní cena elektřiny dodané do sítě částkou 12.150 Kč za MWh a výše zeleného bonusu byla stanovena částkou 11.180 Kč za MWh.

9. V roce 2010 však došlo k úpravě zákona č.180/2005 sb., přičemž z důvodové zprávy k vládnímu návrhu zákona, kterým došlo ke změnám v citovaném zákoně (sněmovní tisk č. 968) vyplývá, že v průběhu doby došlo k výraznému nárůstu instalovaného výkonu z fotovoltaických zdrojů a současně k výraznému meziročnímu poklesu měrných investičních nákladů těchto zdrojů, v důsledku čehož došlo k velmi výraznému zvýhodnění nově budovaných fotovoltaických elektráren oproti ostatním druhům obnovitelných zdrojů. Současně také docházelo nejen k reálné, ale i spekulativní blokaci přípojovacích kapacit pro výstavbu nových zdrojů na úrovni distribučních soustav. Na základě novely zákona č.180/2005 Sb. zákonem č. 137/2010 Sb. tedy došlo s účinností od 1.1.2011 ve spojení s cenovým rozhodnutím ERÚ č. 2/2010 ze dne 8.11. 2010 k výraznému snížení výkupních cen elektřiny z fotovoltaických zdrojů tak, že pro zdroje s instalovaným výkonem nad 100 kW uvedené do provozu od 1. ledna 2011 do 31. prosince 2011 byla stanovena výkupní cena elektřiny dodané do sítě na částku 5.500 Kč za MWh a u zelených bonusů na částku 4.500 Kč za MWh, což představuje pokles o 55% v případě výkupních cen a 60 % v případě zelených bonusů oproti výkupním cenám stanoveným pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010.

10. Jak již bylo uvedeno výše, základním předpokladem pro získání oprávnění k výkonu podnikání v energetických odvětvích bylo udělení příslušné licence, přičemž vedle pravomocně udělené licence bylo nutno ještě pro splnění nároku na výhodnější výkupní ceny roku 2010 splnit další podmínku, a to uvedení příslušné výroby do provozu právě do konce roku 2010, přičemž podle bodu 1.9.cenového rozhodnutí ERÚ č.4/2009 (účinného do 31.12.2010) se u nově zřizované výroby elektřiny nebo zdroje uvedením do provozu rozuměl den, kdy výrobce začal v souladu s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět elektřinu a dodávat do elektrizační soustavy při uplatnění podpory formou výkupních cen. Nicméně pravomocné správní rozhodnutí o udělení licence bylo samotným základem, bez kterého by žádná výroba nemohla nárok na výkupní ceny nebo zelený bonus uplatnit.

11. Vzhledem k tomu, že i v nyní projednávané věci se jednalo o předčasně užívanou fotovoltaickou elektrárnu před jejím dokončením, je podstatou daného případu zjištění, zda licence pro provozování fotovoltaické elektrárny (dále jen FVE), byla udělena oprávněně resp. zda licenční řízení nebylo ovlivněno skutečnostmi zakrývajícími reálný stav věcí. Slovy obžaloby řečeno, zda ERÚ resp. pracovníci tohoto úřadu podílející se na licenčním řízení nebyli zástupci žadatele o udělení licence, kteří mohli být vedeni poměrně jasným úmyslem zajistit pro spol. TALWIN a.s. (dále jen spol. TALWIN) mnohem výhodnější výkupní ceny platné pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010, oklamání (uvedení v omyl) předložením nepravdivých podkladů a zamlčováním skutečného stavu dokončenosti příslušné FVE. V druhé řadě měli být uvedeni v omyl (resp.jim měly být zmlčeny podstatné skutečnosti) pracovníci distribučních soustav jednak tím, že došlo k tzv. prvnímu paralelnímu připojení na základě předložení nepravdivých podkladů a dále tím, že spol. TALWIN na základě udělené licence propláceli faktury vztahující se k výhodnějším výkupním cenám, než které by ve skutečnosti spol. TALWIN náležely.

12. Dle podané obžaloby pak měly být oněmi nepravdivými doklady prohlášení o přechodu vlastnictví, předávací protokol, rozhodnutí o povolení zkušebního provozu a revizní zpráva. V souvislosti s posouzením významu revizní zprávy je nutno připomenout, že revizní zpráva prokazující bezpečnost energetického zařízení byla současně nezbytným podkladem i pro stavební řízení, v němž byly posuzovány podmínky povolení předčasného užívání a zkušebního provozu fotovoltaické elektrárny, a to včetně souhlasného stanoviska dotčených orgánů státní správy, a revizní zpráva rovněž byla vyžadována pracovníky distribuční soustavy v rámci tzv. prvního paralelního připojení.

13. Výše zmíněná právní úprava a její konsekvence pro zájemce o provoz fotovoltaických elektráren pak vymezují základní důkazní mantinely, které spočívají v zjištění, zda se stal skutek, pro který byla podána obžaloba, což je nezbytnou podmínkou pro navazující závěr o případné trestnosti takto zjištěného skutku a s tím související trestní odpovědností osob postavených před soud. V této souvislosti je však s ohledem na argumentační námítky obhajoby, jejichž základem bylo tvrzení, že ke dni 31.12.2010 byla FVE Moldava dokončená a tudíž splnila podmínky pro nárok na výkupní ceny pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010, nutno zdůraznit, že předmětem dokazování v dané trestní věci není otázka podstatné či kompletní dokončenosti FVE Moldava ke konci roku 2010. Meritum projednávané věci je totiž posazeno časově mnohem dříve, a to do doby vytvoření a následného předložení dokumentů nutných pro rozhodnutí ERÚ o licenci pro spol. TALWIN, neboť bylo-li by prokázáno, že spol. TALWIN byla licence vydána na základě nepravdivé či hrubě zavádějící revizní zprávy a dalších nepravdivých podkladů neoprávněně, padá tím jedna ze základních podmínek (platná licence) nutných pro splnění požadavku na řádné uvedení výroby do provozu dle výše citovaného cenového rozhodnutí ERÚ, v důsledku čehož by pak spol. TALWIN nemohla nárokovat výhodnější výkupní ceny platné pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010 bez ohledu na to, v jakém stupni dokončenosti se elektrárna nacházela ke konci roku 2010. V této souvislosti je možno připomenout např. rozh. Vrchního soudu v Olomouci sp.zn.5 To 56/2016, z jehož odůvodnění mimo jiné vyplývá, že „...je třeba zdůraznit, že i kdyby byly fotovoltaické elektrárny z podstatné části dokončeny, není možné nijak zpětně prokazovat podmínku bezpečnosti tohoto energetického zařízení...“. Mezi okamžikem vydání licence a následným nárokováním výhodnějších výkupních cen tak existuje zcela evidentní příčinná souvislost, což názorně dokumentuje poměrně jednoduchý příklad. Pokud by totiž např. již v roce 2011 bylo ve správním řízení soudním zjištěno, že licence byla vydána na základě nepravdivé revizní zprávy či jiných důkazů, v důsledku čehož by rozhodnutí o vydání licence bylo zrušeno, provozovatel příslušné fotovoltaické elektrárny by tím definitivně ztratil oprávnění nárokovat výhodnější výkupní ceny platné pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010, neboť novou licenci nebylo možno vydat zpětně k roku 2010.

14. V případě obžalované Lenky BXXXXX pak meritum věci tkví ve zjištění, zda ve správním řízení konaném o žádosti spol. TALWIN o předčasné užívání stavby a povolení zkušebního provozu postupovala jako úřední osoba v souladu se zákonem, a to v návaznosti na stav FVE Moldava zjištěný v rámci kontrolní prohlídky uskutečněné dne 19.11.2010.

II. Skutková zjištění

A. Existence skutku

15. Soud v hlavním líčení provedl dokazování výsledkem obžalovaných, výsledkem níže uvedených svědků, jakož i čtením dalších svědeckých výpovědí či úředních záznamů o podaných vysvětlení svědků z přípravného řízení. Vyslechnut byl i zpracovatel odborného vyjádření k otázce výše způsobené škody a znalec z oboru elektrotechniky a energetiky. Dále byly provedeny i ústavní znalecké posudky z oboru elektrotechniky a znalecké posudky z oboru kybernetiky. Kompletně byly provedeny i listinné důkazy obsažené ve spisovém materiálu a dále fotografie na datovém nosiči, který je rovněž součástí spisu. Po provedení takto poměrně rozsáhlého dokazování a zhodnocení provedených důkazů pak soud dospěl k následujícím závěrům.

16. Obsah důkazů provedených k posouzení samotných základů, na nichž stojí skutková zjištění, umožňuje soudu již na tomto místě konstatovat, že provedeným dokazováním bylo jednoznačně prokázáno, že se stal skutek popsáný v podané obžalobě, a to i ve všech jeho dílčích částech týkajících se jednotlivých obžalovaných. Z provedeného dokazování je tedy zřejmé, že v roce 2010 započala výstavba FVE Moldava, přičemž stavební řízení související s touto výstavbou bylo vedeno odborem výstavby a životního prostředí Městského úřadu v Duchcově. Od října 2010 pak souběžně s touto výstavbou probíhalo i licenční řízení na ERÚ.

17. Výstavba FVE Moldava započala na základě Smlouvy o dílo na generální dodávku výstavby FVE č.1/2010 uzavřené dne 26.4.2010 mezi společnostmi TALWIN a.s. (objednatel) a MAPRO s.r.o. (zhotovitel), jejímž předmětem byla dodávka a instalace fotovoltaické elektrárny specifikované v projektu o instalovaném výkonu 7 MWp s tím, že zhotovené dílo bude předáno objednateli nejpozději do 30.9.2010 (sv.7/1218-1262). Na základě Dodatku č.2 ke smlouvě o dílo ze dne 10.9.2010 došlo k úpravě, na základě které mělo být dílo předáno ve dvou etapách, kdy v první etapě měla být předána samostatná část díla o výkonu 4,4 MW nejpozději do 8.11.2010 a v druhé etapě mělo dojít k předání další samostatné části díla o výkonu 2,2 MW nejpozději do 20.12.2010 (sv.7/1424-1426).

18. Průběh výstavby elektrárny v roce 2010 pak ve svých výpovědích popisují zejména obžalovaný RXXXXX, jakož i svědci Jan FXXXXX, Milan RXXXXX, Karel EXXXXX, Michal ŠXXXXX, Jaroslav BXXXXX, Nikola ZXXXXX, Martin MXXXXX, Jozef AXXXXX, David BXXXXX a Daniel KXXXXX. Průběh výstavby je dále dokladován jednotlivými dodavatelskými fakturami subjektů podílejících se na výstavbě, fotografiemi, stavebními deníky a také zápisy z kontrolních dnů. Tyto důkazy budou podrobněji rozvedeny níže. Na tomto místě je nicméně třeba zmínit Prohlášení o přechodu vlastnictví ze dne 3.11.2010, dle kterého zhotovitel zrealizoval dílo, fotovoltaickou elektrárnu Moldava I. o výkonu 4,4 MW a toto dílo tak ze 100% přechází do vlastnictví objednatele na základě předávacího protokolu rovněž ze dne 3.11.2010, dle kterého zhotovitel potvrzuje, že provedl dílo a poskytl služby v souladu se smlouvou. Součástí předání byla i veškerá dokumentace ke stavbě včetně výchozí revizní zprávy veškerých elektrických zařízení FVE (sv.7/1427 – 1429 resp.str.206 – 208 lic.spisu).

19. Z připojeného správního spisu ERÚ sp.zn.LIC-12476/2010-ERU je dále zřejmé, že dne 15.10.2010 byla na úřad doručena žádost společnosti TALWIN o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby podepsaná Tomášem BXXXXX. Společnost TALWIN totiž na základě plné moci ze dne 7.10.2010 (č.1.2 lic.spisu) zmocnila společnost

Solar Systems a.s k jednání s ERÚ, přičemž Dr.Tomáš BXXXXX byl statutárním zástupcem této společnosti. Dle seznamu jednotlivých provozoven se jednalo o FVE Moldava I. o celkovém instalovaném výkonu 4,4 MWe (č.l.71 lic.spisu). Dne 12.11.2010 jsou do licenčního spisu Denisou HXXXXX za společnost Solar Systems a.s. dodány Dodatek č.2 ke smlouvě o dílo, prohlášení o přechodu vlastnictví-Předávací protokol díla, zpráva o výchozí revizi el.zařízení a zkušební protokol- protokol o nastavení ochran (č.l. 201 – 218 lic.spisu). Dne 19.11.2010 je do licenčního spisu doručeno Rozhodnutí o povolení zkušebního provozu vydané dne 19.11.2010 Městským úřadem Duchcov, odborem výstavby a ŽP, kterým bylo povoleno předčasné užívání stavby „ Fotovoltaická výrobní elektrické energie Moldava „ a povolen její zkušební provoz do 15.5.2011 (č.l .221 -222 lic.spisu). Stejně rozhodnutí je pak do licenčního spisu doručeno dne 22.11.2010 spol.Solar Systems a.s. (č.l. 225 – 229 lic.spisu). Licenční řízení bylo dne 22.11.2010 ukončeno vydáním rozhodnutí č.j.12476-10/2010-ERU o udělení licence č.111017212 (č.l. 236-237 lic.spisu). Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 9.12.2010.

20. Ve sv.12 se na č.l. 2810 nachází Protokol o splnění technických podmínek pro uvedení výrobní do provozu s distribuční soustavou ČEZ Distribuce a.s. ze dne 7.12.2010. Dle sdělení spol.ČEZ Distribuce a.s. pak k první měřitelné dodávce vyrobené elektřiny do distribuční soustavy došlo dne 28.12.2010 (sv.12/2746). Ve sv.č.12 a 13 jsou založeny důkazy týkající se fakturace spol.TALWIN za vyrobenou elektrickou energii, kdy spol.TALWIN nárokovala výkupní ceny platné pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010.

21. Další samostatná příloha pak obsahuje kopii správního spisu vedeného Městským úřadem Duchcov, odborem výstavby a ŽP, z něhož je zřejmé, že kromě jiných správních úkonů bylo tímto úřadem dne 19.11.2010 pod č.j.MD/133356/10-VŽP/330/Kv-Pu vydáno Rozhodnutí o povolení zkušebního provozu, kterým bylo povoleno předčasné užívání stavby „ Fotovoltaická výrobní elektrické energie Moldava „ a povolen její zkušební provoz do 15.5.2011 (shodně viz. sv.1/129 resp. str.221-222 lic.spisu), přičemž vydání tohoto rozhodnutí ještě předcházelo místní šetření konané stejného dne tzn.19.11.2010 za přítomnosti obžalovaných Ing.ČXXXXX, RXXXXX, BXXXXX (dříve PXXXXX) a KXXXXX (sv.5/835).

22. Uvedené důkazy tedy ve stručnosti jednak dokladují výstavbu FVE Moldava v roce 2010, dále souběžně probíhající stavební řízení, v jehož rámci bylo vydáno rozhodnutí o povolení předčasného užívání stavby a jejího zkušebního provozu a konečně také prokazují, že na základě udělené licence a tzv.prvního paralelního připojení začala FVE Moldava již na konci roku 2010 a poté v letech následujících do distribuční soustavy dodávat a následně fakturovat vyrobenou elektřinu s tím, že fakturováno bylo za výkupní ceny stanovené pro zařízení uvedené do provozu v roce 2010. Tyto důkazy tedy jednoznačně prokazují, že se stal skutek, pro který byla podána obžaloba v rozsahu popisujícím výstavbu FVE Moldava, průběh stavebního a licenčního řízení a následnou fakturaci elektřiny vyrobené ze zařízení uvedeného do provozu v roce 2010, což ostatně nijak nezpochybňuje ani nikdo z obžalovaných. Další dokazování pak bylo zaměřeno již na okolnosti případné účasti jednotlivých obžalovaných na činnostech spojených s výstavbou FVE a na úkonech souvisejících se stavebním a licenčním řízením.

B. Stav FVE Moldava ke dni provedení revize obžalovaným BXXXXX, ke dni vystavení předávacího protokolu a prohlášení o přechodu vlastnictví

23. Jak již bylo obecně uvedeno v části I., důkazy vztahující se k stavu výstavby FVE Moldava ke dni provedení revize obžalovaným BXXXXX pochopitelně předurčují navazující závěry o případné trestní odpovědnosti ostatních obžalovaných, neboť bylo-li by prokázáno, že technologická dokončenost FVE, která podmiňuje závěr o její bezpečnosti, byla ke dni provedení předmětné revize na požadované úrovni a odpovídala závěrům revizní zprávy, argumentační základ, na kterém byla postavena obžaloba, by ztratil oporu.

24. V úvodu této části nicméně soud považuje zapotřebné zabývat se nejprve obecnými otázkami týkajícími se obsahu výchozí revize fotovoltaické elektrárny a to i v souvislosti s pojmy, které sám obžalovaný BXXXXX v revizní zprávě použil (elektrické zařízení, elektrická instalace), což je podstatné pro následné posouzení konkrétní revizní zprávy vypracované obžalovaným BXXXXX. Z veřejně dostupných zdrojů je pak možno zjistit, že elektrickým zařízením se rozumí technické zařízení, které ke své činnosti nebo působení využívá účinků elektrických nebo elektromagnetických jevů. Elektrické zařízení nebo jeho části se skládají z elektrických obvodů, elektrické instalace a elektrických předmětů. Elektrická zařízení se dělí podle účelu, podle napětí, podle druhu proudu, podle nebezpečí úrazu elektrickým proudem a podle provozní spolehlivosti (viz.Wikipedie). Elektrická instalace je pak sestava vzájemně spojených elektrických předmětů které mají koordinované charakteristiky, sloužící k plnění jednoho nebo několika určených úkolů (srov. 826-10-01 ČSN IEC 60050-826 – Mezinárodní elektrotechnický slovník. Část 826: Elektrické instalace resp. str.8 znaleckého posudku VUT v Brně –sv.16/3645v).

25. Ke způsobu provádění revizí se vyjadřuje i znalecký posudek vypracovaný VUT v Brně, z něhož mimo jiné vyplývá, že úkolem revizního technika je nejprve nutné provést prohlídku, aby se např. potvrdilo, že trvale instalované předměty jsou řádně zvoleny a instalovány v souladu s návody výrobců, že zapojení jednopólových spínacích přístrojů ve vodičích vedení je v pořádku, že je odpovídající způsob spojování vodičů a použití a odpovídající parametry ochranných vodičů apod.. Prohlídkou je nutno zjistit, zda je elektrická instalace řádně provedena. Revizní technik musí dále provést odpovídající zkoušky a měření (sv.16/3644).

26. Dle znaleckého posudku zpracovaného Vysokou školou báňskou - Technickou univerzitou Ostrava (sv.16/3651 – 3660) rovněž vyplývá, že z hlediska výchozí revizní zprávy se posuzuje bezpečnost elektrické instalace (viz.definice). Pro ověření skutečných hodnot určujících bezpečnost musí být elektrická instalace ve stavu, který umožňuje provést ověření. Revizní technik v rámci realizace výchozí revize provádí porovnání skutečného stavu s projektovou dokumentací. Pro provedení revize je tedy projektová dokumentace podstatná. Doklady o provedených zkouškách jednotlivých částí elektrických zařízení jsou podkladem pro provedení výchozí revize celého elektrického zařízení (viz.definice).

27. Z pohledu uvedených definicí a pojmů je zřejmé, že v případě fotovoltaické elektrárny jsou oněmi trvale instalovanými předměty na straně nízkého napětí fotovoltaické panely, střídače (či jinak měniče), rozvaděče a transformátory, přičemž elektrickou instalací je míněno vzájemné

spojení těchto elektrických předmětů. K tomuto zjištění lze dospět nejen prostým výkladem výše uvedených pojmů, ale i na základě tzv.zdravého selského rozumu, tzn. i bez opakovaného znaleckého zkoumání, protože má-li být elektrické zařízení v podobě fotovoltaické elektrárny prohlášeno za bezpečného provozu schopné, musí obsahovat základní navzájem propojené komponenty, bez kterých lze těžko hovořit o nějakém fotovoltaickém systému. Jinými slovy řečeno – bez nainstalovaných a navzájem propojených fotovoltaických panelů nelze již z logiky věci hovořit o fotovoltaickém zařízení, protože bez těchto panelů elektrárna prostě žádnou elektrickou energii ze slunce nevyrobí. A pokud je tato elektrická energie ze slunce zachycena fotovoltaickým panelem, musí být dále přenášena systémem dalších navzájem propojených elektrických předmětů (nízkonapěťová část) až do příslušného transformátoru, kde je přeměněna na napětí vysoké. Ostatně i ust. § 2 odst.2 písm.a) bod 20. energetického zákona (ve znění účinném v rozhodné době) charakterizuje výrobu elektřiny, jako energetické zařízení pro přeměnu různých forem energie na elektřinu, zahrnující všechna nezbytná zařízení.

28. Tyto závěry jsou ostatně plně v souladu s výpovědí znalce **Ing.Táborského**, kterého si obžalovaný RXXXXX v průběhu řízení přibral, když tento znalec v hlavním líčení potvrdil (sv.17/3898-3901), že fotovoltaická elektrárna se skládá z elektrických předmětů, kterými jsou sestava FV panelů vyrábějící napětí stejnosměrné, pak soustava střídačů provádějící změnu stejnosměrného na střídavé napětí, a samozřejmě rozvaděče nízkého a vysokého napětí a transformátory, přičemž tyto předměty musí být vzájemně propojeny, jinak by nemělo smysl FVE stavět, jak doslova znalec uvedl. Dle znalce pak výchozí revize představuje ověření vlastností těchto vzájemně propojených elektrických zařízení a elektrické instalace s cílem přezkoušet, zda je zařízení provedeno tak, aby to nemohlo ohrozit bezpečnost. Revizní technik by tedy dle znalce měl ověřit, že instalované výrobky mají certifikát, tzn. osvědčení od výrobce a kusové zkoušky, pak by měl ověřit, zda jsou předměty správně propojeny, zda kabely nejsou porušené. U zařízení, kde jsou jistící prvky, by měl revizní technik vyzkoušet impedanci smyčky, aby se při poruše uzavřela smyčka a jistící prvek, aby vypožil obvod. Pokud je v revizní zprávě uveden určitý rozsah revidovaného zařízení, revizní technik tento rozsah musel vidět a zrevidovat, což v projednávaném případě např. představuje čtyři transformační stanice, tzn. propojené kiosky s transformátory. Pokud je v revizní zprávě uvedeno, že byla provedena zkouška zapojení přístrojů, jedná se dle znalce o zapojení rozvaděčů, transformátorů a ostatních rozvodů, které se týkají části AC. Pokud byly provedeny funkční zkoušky rozvaděčů, musel technik ověřit, zda je tam připojený kabel, zda je rozvaděč smontovaný dle přiloženého montážního návodu a pokud měl zdroj el. energie, tak vyzkoušet, zda el.proud prochází a uzavře se smyčka. Pokud se některé předměty v době revize na FVE nenacházely, nemohlo dojít k měření impedanční smyčky. Podobně lze poukázat např. na výpověď svědka Milana RXXXXX, výkonného ředitele spol.Mapro, který v hlavním líčení uvedl, že aby mohla být FVE Moldava řádně zrevidována, měla by obsahovat příslušný počet FV panelů. Dále sdělil, že S-Box je důležitou součástí elektrárny, bez které elektrárna nemůže vyrábět a pokud tyto důležité části na FVE Moldava ještě nebyly dodány, nebylo možné provést revizi.

29. V konkrétním případě FVE Moldava musel tedy revizní technik vycházet z projektové dokumentace a porovnávat ji se skutečným stavem, přičemž např. z Technického posudku

projektu FVE Moldava vyplývá, jakým způsobem mají být zapojeny panely do stringu, jakým způsobem bude řešena DC kabeláž v návaznosti na zapojení sduřovacích rozvaděčů a jejich připojení s inventory. Dle projektu měly být inventory umístěny po dvou do 6 technologických kiosků, v nichž ještě budou umístěny 2 nn RJ rozvaděče, AC rozvaděč, transformátor a výstupní VN rozvaděč. Hlavní nn rozvaděče pak měly obsahovat jištění FV instalace, síťovou ochranu se stykačem pro odpojení pro případ výpadku napájení. Rozvaděč měl být uzemněn přes zemnicí soustavu trafostanice. Výstup z měničů měl být připojen kabelem na svorky sekundární strany transformátoru, střídavá strana nn je minimalizována na propojení měniče a transformátoru (sv.6/1008- 1019).

30. Vzájemnou propojenost nezbytných technologických komponentů FVE Moldava ostatně popisuje i Příloha č.1 uzavřené smlouvy o dílo, dle které elektroinstalace v solárním poli zahrnuje propojení FV panelů, invertorů, jisticích skříní a kabeláž do centrálního rozvaděče NN (RH), přičemž vstupy do střídačů budou jištěny na DC a AC straně a zapojení sérií bude po řadách v horizontálním směru. AC výstup jednotlivých invertorů bude jištěn v příslušné jisticí skříní R-AC a propojen do společného třífázového systému. Skupinu invertorů bude možné manuálně odpojit od AC sítě pomocným ručním spínačem. Každý fotovoltaický modul bude mít unikátní označení a ke každému fotovoltaickému modulu bude protokol o měření jeho parametrů. Objednatel požaduje, aby navzájem propojené sekce fotovoltaických modulů ovládané jedním MPP Trackerem byly menší než 30 kW. Dále zde jsou specifikovány požadavky na DC rozvody, AC rozvody a společné požadavky na el.rozvody (sv.7/1265- 1267).

31. Řádné kabelové propojení všech uvedených technologických komponentů (elektrických předmětů) tedy musel revizní technik v případě FVE Moldava prohlédnout a provést potřebné funkční zkoušky a měření. Ostatně i v jedné z verzí revizní zprávy, která byla doručena na ERÚ (ale i ve všech přechozích verzích) se uvádí, že na základě prohlídky revizní technik zjistil, že trvale připojené elektrické předměty vyhovují bezpečnostním požadavkům příslušných norem, provedl kontrolu vodičů, volby předmětů, zařízení a ochranných opatření, kdy zjistil, že všechny spoje jsou utaženy a vodiče LPS a spoje nejsou náhodně přerušeny, provedl zkoušky spojitosti ochranných vodičů a potřebná měření. Dále provedl funkční zkoušky rozvaděčů. Dle revizního technika bylo prohlídkou, zkouškami a měřením zjištěno že zařízení je řádně smontováno, instalováno a seřízeno v souladu s normami (viz.str.8 a 9 revizní zprávy).

32. Závěrem lze k obecné otázce revizních zpráv v případech fotovoltaických elektráren připomenout, že problematika licenčního řízení v oblasti fotovoltaických elektráren byla předmětem celé řady soudních řízení, ať již na úseku správního (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn.7As 114/2015, 4 As 132/2015, 9 As 256/2015, 2 As 313/2015, 7 As 204/2015, 7As 140/2016, 9 As 145/2016, 9 As 146/2016) či trestního soudnictví (srov. např. rozhodnutí Krajského soudu v Brně sp.zn. 10T 1/2013, 46T 7/2013, 43T 4/2017, Vrchního soudu v Olomouci sp.zn.4 To 70/2017, 5 To 56/2016, 1 To 63/2017 či Nejvyššího soudu ČR sp.zn.4 Tdo 968/2016, 6 Tdo 791/2017, 6 Tdo 968/2016, 3 Tdo 990/2018). Tuto problematiku také projednával i Ústavní soud (srov.např. III.ÚS 1210/16, I.ÚS 2082/17, II.ÚS 2038/17).

33. Tato řízení se vesměs týkala podobné problematiky, a to posouzení, zda doklady předkládané ERÚ v rámci licenčního řízení odpovídaly reálnému stavu fotovoltaických elektráren či zda se jednalo o doklady nepravdivé či hrubě zavádějící. V uvedených řízeních byla opakovaně řešena i otázka revizí těchto elektráren s tím, že základní podmínkou umožňující, aby vůbec mohlo být takové elektrické zařízení revidováno a následně prohlášeno za bezpečného provozu schopné, je pouze jeho technologická dokončenost. A jak již bylo uvedeno výše, k tomuto zcela logickému závěru dle přesvědčení soudu není třeba ani zvláštního odborného vzdělání, neboť i z hlediska laického pohledu lze stěží prohlásit za bezpečné elektrické zařízení, jehož podstatné komponenty nezbytné pro jeho provoz ještě nejsou nainstalovány, natož vzájemně propojeny.

34. V této souvislosti tedy soud připomíná např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30.3.2017 sp.zn. 2 As 313/2015, v němž je uvedeno, že : „ Zpráva o tzv. výchozí revizi fotovoltaické elektrárny může být způsobilá deklarovat bezpečnost energetického zařízení jako celku pouze v případě, že revize byla provedena až poté, co byly na elektrárně namontovány všechny fotovoltaické panely. Revizní zpráva má v licenčním řízení nezastupitelný význam, neboť slouží jako podklad pro zjištění skutkového stavu věci, a proto je velice podstatné, zda údaje v ní uvedené odpovídají skutečnosti a zda osvědčuje bezpečnost fotovoltaické elektrárny ve skutečné podobě (srov. rozsudek č. j. 7 As 140/2016 – 99, či rozsudky ze dne 3. 12. 2015, č. j. 9 As 19/2015 - 141, nebo ze dne 15. 12. 2015, č. j. 9 As 30/2015 - 70). Předložení revizní zprávy, která se vztahuje jen k části fotovoltaické elektrárny nebo která neosvědčuje bezpečnost fotovoltaické elektrárny ve skutečné podobě, má dle judikatury Nejvyššího správního soudu vést k zamítnutí žádosti o udělení licence na výrobu elektřiny. Taková revizní zpráva totiž dostatečně neprokázuje splnění technických předpokladů, a není způsobilým podkladem pro náležité zjištění skutkového stavu věci ve správním řízení. V případě, že údaje v revizní zprávě neodpovídají skutečnosti, může to vyvolat její nevěrohodnost, resp. nepoužitelnost v řízení o udělení licence“.

35. Nejvyšší správní soud dále např. v odůvodnění rozsudku sp.zn.7 As 204/2015 uvádí : „ Stanoví-li tedy energetický zákon, že k udělení licence pro výrobu elektřiny je nutné prokázat technické předpoklady, které se považují za splněné u energetického zařízení, u kterého je osvědčena jeho bezpečnost, pak se tím rozumí osvědčení bezpečnosti energetického zařízení jako souboru všech jeho částí, které slouží k přeměně energie. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že zpráva o výchozí revizi se musí vztahovat k celému energetickému zařízení, a musí být vypracována až poté, co je energetické zařízení kompletní a tvoří funkční soubor všech jeho nezbytných částí. Připuštění jiného názoru by mohlo vést k nežádoucímu stavu, kdy by Úřad mohl udělit licenci k provozování zařízení i za situace, kdy by nebylo zcela jisté, zda všechny jeho součásti splňují požadavky pro bezpečný provoz ... Podobně Nejvyšší správní soud judikoval ve věci vedené pod sp.zn. 4 As 132/2015 či 9 As 74/2016.

36. Nejvyšší soud ČR v rozhodnutí ze dne 11.12.2018 sp.zn.3 Tdo 990/2018 týkajícím se uvedené problematiky např. konstatoval, že „.....revizní technik měl v rozhodnou dobu postupovat obvyklými metodami pro obor elektrorevizí ve vztahu k fotovoltaickým panelům, tj. podle pravidel řemesla s poznatky v době aktuálními a dostupnými. Byť české technické normy nebyly obecně závazné, nic to nemění na tom, že české technické normy jsou považovány za kvalifikovaná doporučení a poskytovaly „pro obecné a opakované používání pravidla, směrnice nebo charakteristiky činností nebo jejich výsledky zaměřené na dosažení optimálního stupně uspořádání ve vymezených souvislostech“ (§ 4 odst. 3 zákona č.22/1997 Sb. v tehdy účinném

znění). Jednotlivé požadavky pro prohlídku výchozí revize pak stanovuje norma ČSN 33 2000-6. Minimálně tak revizní technik měl po montáži fotovoltaických panelů zkontrolovat typ panelů, počet, porovnat jej s projektovou dokumentací, zjistit, zda jsou panely opatřeny CE nebo prohlášením o shodě, zda došlo k jejich nainstalování podle návodu (výrobce, projektu) a zda nedošlo k jejich poškození....“.

37. K těmto závěrům pak krajský soud jen dodává, že pokud takto měl revizní technik postupovat ve vztahu k FV panelům, stejné požadavky na instalaci, zapojení a shodu s CE nebo prohlášením o shodě je nutno vztáhnout i k dalším navazujícím elektrickým předmětům ve fotovoltaickém systému.

38. Obžalovaný **Michal BXXXXX** pak v hlavním líčení vypověděl (sv.17/3839, 3845-3846), že se s ostatními spoluobžalovanými nikdy nesetkal, vidí je poprvé v životě a nezná je ani z korespondence. Od roku 2006 pracuje jako revizní technik ve společnosti Bohemia Müller. V roce 2008 se setkal na zakázce s panem VXXXXX, který jej oslovil s nabídkou práce na FVE Moldava. Tuto prováděl v roce 2010. Jednalo se o měření vysokonapětových kabelů z FVE Moldava do předávací stanice Hrob. O této činnosti obžalovaný vystavil protokol, který předal Vandírkovi. Následně obžalovaný prováděl v předávací stanici Hrob nastavení vysokonapětových ochran, o čemž rovněž vystavil protokol. Posléze prováděl revizi na část napětí vyvedení výkonu. Tuto revizi obžalovaný vystavil a předal 31. 10. 2010. Následně prováděl revizní činnost na části elektrické instalace nízkého napětí FVE. Tato činnost trvala cca dva týdny. Poté obžalovaný vyhotovil revizní zprávu. Domluvil se s panem RXXXXXem, že veškeré zprávy sloučí do jedné. Z tohoto důvodu obžalovaný využil revizní zprávu na vysoké napětí a tuto začal doplňovat o část nízkého napětí FVE. Došlo k tomu, že na revizi i v části nízkého napětí zůstalo datum provedení původní revize, tedy 31. 10. 2010.

39. K samotné revizní zprávě obžalovaný uvedl, že typ a počet panelů čerpal z projektové dokumentace, sčítání fyzicky neprováděl, jelikož toto mu nepřísluší. Posléze docházelo k úpravám revize na základě elektronické komunikace s panem RXXXXXem. Úpravy se týkaly počtů a typů panelů. Poslední podklady pro doplnění obžalovaný dostal 7. 12. 2010, kdy také revizní zprávu naposledy upravil. Revizi obžalovaný prováděl podle svého nejlepšího vědomí a svědomí tak, jak uvádí zákon. V době dokončení revizní zprávy byla elektrárna plná panelů a vypadala dokončeně. Za revizní činnost na FVE Moldava obžalovaný obdržel částku okolo 40.000 Kč, kterou mu vyplatil Vandírek. Se společností TALWIN obžalovaný smlouvu neměl a ani nic nefakturoval. Celá situace podle obžalovaného vznikla nedopatřením, kdy neupravil datum vyhotovení poslední verze revize a na revizní zprávě tak zůstalo datum 31. 10. 2010.

40. V hlavním líčení konaném dne 15.4.2019 (sv.19/4254-4255) obžalovaný uvedl, že skutečný rozsah revidovaného zařízení vyplývá z části 3. revizní zprávy, kde jsou uvedeny naměřené hodnoty. Pokud je v úvodní části uveden popis revidovaného zařízení, jedná se pouze o provozní soubory opsané z projektové dokumentace. Rovněž tak v části 2. revizní zprávy jsou uvedeny technické údaje zařízení, což je technický popis zařízení rovněž převzatý z projektové dokumentace. Jedná se tedy o projektovaný stav, nikoliv stav skutečný. Část 4. revizní zprávy je ve všech revizích stejná a vyplývá z požadavku na formát revizí. Obžalovaným provedené revize tedy nejsou revizemi celé elektrárny, ale pouze části kabelů uvedených v části 3. Současně také

předpokládal, že revizní zpráva bude sloužit nebo že bude použita jen pro interní potřebu objednatele, jako jeden z řady dokumentů, které zhotovitel stavby začíná shromažďovat z důvodů kontroly bezpečnosti nebo určitých částí stavby nebo pro potřeby dílčích fakturací.

41. V souvislosti s výpovědí obžalovaného BXXXXX je nutno konstatovat, že spisový materiál obsahuje několik verzí zprávy o výchozí revizi FVE Moldava. V rámci svého výsledku v přípravném řízení obžalovaný BXXXXX předložil celkem 4 verze revizní zprávy. Všechny zprávy mají společné číslo (BM 27-2010), datum provedení revize (v době od 28.10. do 31.10.2010) i datum jejího vystavení dne 31.10.2010. Jednotlivé verze se však liší jednak rozsahem revidovaného zařízení a částečně i svým obsahem. Dle první verze revidované zařízení obsahuje : PS02 kiosky pro vyvedení výkonu, PS03 napájení pomocných provozů, PS04 zařízení napájení pomocných provozů, PS05 kabelové rozvody 22 kV, SO 02 kabelové vedení 22 kV pro vyvedení výkonu (sv.2/252). Tento dokument byl dle tzv.metadat vytvořen 31.10.2010 a naposledy upraven 1.11.2010 (sv.2/251 resp. znalecký posudek sv.10/2390). K této revizní zprávě obžalovaný uvedl, že ji skutečně dne 31.10.2010 vytvořil na základě revize provedené v době od 28.10. do 31.10.2010, kdy se jedná o revizní zprávu na vysoké napětí.

42. Dle druhé verze revidované zařízení obsahuje : PS01 kiosky pro vyvedení výkonu K3-K6, PS02 kiosky pro vyvedení výkonu, PS03 napájení pomocných provozů, PS04 zařízení napájení pomocných provozů, PS05 kabelové rozvody 22kV, So 02 kabelové vedení 22 kV pro vyvedení výkonu, PS06 a PS07 kabelové rozvody DC, stringování a monitoring výroby stringboxů, SO 05 venkovní osvětlení vstupní části areálu. Oproti první verzi je tedy rozsah revidovaného zařízení rozšířen o FV panely ALEXSOLAR ALM-185D-200D-24 osázené na konstrukcích, kdy 5 stringů je napojeno do jednoho S-Boxu, S-Boxy jsou svedeny do rozvaděčů RSxx řady Weidmuller a odtud je energie vedena na vstupní svorky střídačů umístěných v kioskách. Dle této verze mělo být instalováno celkem 22.627 FV panelů (sv.2/261 – 269), přičemž dle metadat byla tato verze vytvořena dne 2.11.2010 (sv.2/260 resp. znalecký posudek sv.10/2370). Takto v revizní zprávě prezentovaný rozšířený rozsah revidovaného zařízení oproti první verzi tak zcela jednoznačně navozuje dojem, že se revize týkala i této v revizní zprávě popsané části FVE Moladava, protože jinak by nemělo smysl tuto verzi oproti první verzi rozšiřovat. Ostatně i v již zmíněném znaleckém posudku zpracovaného Vysokou školou báňskou - Technickou univerzitou Ostrava je uvedeno, že revizní zprávy vypracované obžalovaným postupně zpřesňují rozsah revidovaného zařízení (sv.16/3658) a i ve znaleckém posudku vypracovaném VUT v Brně (viz.odst.č.25) se uvádí, že jednotlivé verze revizních zpráv uvádí rozsah revidovaného zařízení tedy nikoliv jakýchsi provozních souborů dle projektové dokumentace, jak tvrdí obžalovaný (sv.16/3643v).

43. Dle třetí verze revidované zařízení obsahuje : PS01 kiosky pro vyvedení výkonu K3-K6 (výkon 4,4 MW), Ps02 kiosky pro vyvedení výkonu, PS03 napájení pomocných provozů, PS 04 zařízení napájení pomocných provozů, PS05 kabelové rozvody 22kV, So 02 kabelové vedení 22 kV pro vyvedení výkonu,PS 06 a PS 07 kabelové rozvody DC, stringování a monitoring výroby stringboxů (22.780 panelů sekce 3 – 6), SO 05 venkovní osvětlení vstupní části areálu. Oproti druhé verzi v tomto dokumentu absentují tabulky, které jsou uvedeny na str.5 druhé verze a je zde uveden jiný počet FV panelů (22.780 ks), které jsou v jednotlivých sekcích jinak početně

rozmístěny (sv.2/273 – 281). Navíc je zde již jednoznačně uváděn snížený výkon na 4,4 MW. Tato verze byla dle tvrzení obžalovaného dne 7.12.2010 zaslána elektronicky svědkovi RXXXXX, což má dokládat i e-mail z téhož dne (sv.2/272).

44. Dle čtvrté verze revidované zařízení obsahuje : PS01 kiosky pro vyvedení výkonu K3-K6 (výkon 4,4 MW), Ps02 kiosky pro vyvedení výkonu, PS03 napájení pomocných provozů, PS 04 zařízení napájení pomocných provozů, PS05 kabelové rozvody 22kV, SO 02 kabelové vedení 22 kV pro vyvedení výkonu,PS 06 a PS 07 kabelové rozvody DC, stringování a monitoring výroby stringboxů (22.580 panelů sekce 3 – 6), SO 05 venkovní osvětlení vstupní části areálu. Oproti třetí verzi je zde opět uveden jiný počet FV panelů. Tato verze byla dle tvrzení obžalovaného dne 8.12.2010 rovněž zaslána elektronicky svědkovi RXXXXX, což má dokládat i e-mail z téhož dne (sv.2/303).

45. Licenční spis však obsahuje další, tzn.pátou verzi revizní zprávy (str.209 – 217 lic.spisu), dle které je rozsah revidovaného zařízení shodný jako ve verzi třetí a čtvrté, avšak oproti nim zde je uveden opět jiný počet instalovaných panelů (22.797 ks). Tato verze revizní zprávy byla také předložena MěÚ Duchcov v rámci řízení ohledně povolení prozatímního užívání stavby ke zkušebnímu provozu (sv.5/802-811 resp. správní spis MěÚ Duchcov v samostatné příloze). Ze zprávy spol.ČEZ Distribuce a.s. rovněž vyplývá, že zpráva o výchozí revizi byla této společnosti předána dne 3.11.2010 (sv.12/2906), což dokladuje i seznam předávaných dokladů (sv.12/2907), byť z následné výpovědi svědka PXXXXX vyplývá, že původně předložená revizní zpráva byla dne 8.12.2010 vyměněna za jinou. Nicméně porovnáním bodu 3. všech verzí uvedených revizních zpráv lze zjistit, že ač se rozsah revidovaného zařízení a počet instalovaných FV panelů v jednotlivých verzích různí, naměřené hodnoty izol.odporu a impedanční smyčky měřeného zařízení jsou pro všechny verze stejné a protože již první verze revizní zprávy vytvořená dne 31.10.2010 obsahuje podrobný popis provedených měření a zkoušek, jejichž výsledné hodnoty jsou u všech verzí revizní zprávy zcela shodné, lze poměrně jednoduchou logikou dovodit, že revizní technik musel tyto hodnoty včetně tzv. impedanční smyčky, naměřit nejpozději dne 31.10.2010, takže údaj o době provedení revize od 28.10. do 31.10.2010, který je u všech verzí revizní zprávy stejný, odpovídá zjištěným skutečnostem bez ohledu na to, zda různé verze revizní zprávy vypracoval obžalovaný dne 31.10., dne 2.11.2010 anebo v prosinci 2010, kdy opakovaně měnil jen počty FV panelů. Navíc již ve druhé verzi revizní zprávy obžalovaný na str.4 popisuje umístění panelů a jejich následné propojení do S-Boxů a rozvaděčů, přičemž až na absenci tabulek rozmístění panelů dle příslušných kiosků jsou i třetí, čtvrtá a pátá verze po obsahové stránce zcela shodné. Tvrzení obžalovaného BXXXXX, že revizi FVE Moldova prováděl až někdy v průběhu prvních 14 dnů měsíce listopadu 2010 tedy již z tohoto hlediska nelze akceptovat.

46. Pokud se ještě týká doby vytvoření uvedených několika verzí revizní zprávy, pak dle příložených metadat měly být revizní zprávy vytvořeny v době od 31.10. do 2.11.2010, což ostatně odpovídá i obsahu předávacího protokolu ze dne 3.11.2010, dle kterého byly krom díla předány i výchozí revize veškerých elektrických zařízení FVE, včetně rozvodů NN (č.l.207 lic.spisu resp. sv.7/1428-1429). Ze slovních spojení použitých v uvedeném protokolu je pak zjevné, že se nemohlo jednat pouze o revizi VN, jak se snažila tvrdit obhajoba. Ona pátá verze

revizní zprávy pak byla do licenčního spisu doručena dne 12.11.2010 (č.l.201 lic.spisu). V této souvislosti bylo obháji obžalovaných tvrzeno, že s ohledem na obsah Protokolu o splnění technických podmínek ze dne 7.12.2010 (sv.12/2810), kde je uvedeno, že FVE má obsahovat 22.797 ks FV panelů a dne 8.12.2010 byla předložena opravená revizní zpráva, musela být pátá verze revizní zpráva vytvořena až dne 7.12.2010, což mají také dokládat e-mailová zpráva z 7.12. a 8.12.2010 v jejichž příloze obžalovaný BXXXXX zasílá svědkovi RXXXXX opravené revize. Z těchto skutečností pak dle názoru obžalovaných současně vyplývá, že do licenčního spisu nemohla být tato pátá verze revizní zprávy doručena již dne 12.11.2010. Dle obhajoby do licenčního spisu byla tedy dne 12.11.2010 doručena první verze revizní zprávy týkající se pouze VN části FVE Moldava a tato pak byla někým vyměněna za verzi pátou.

47. Této argumentaci však soud nemohl přisvědčit, neboť z podacího razítka na dokumentu označeného jako „ Doplnění dokumentace k žádosti o udělení licence „ vyplývá, že dne 12.11.2010 bylo v této souvislosti doručeno celkem 18 listů různých listin (č.l.201 lic.spisu). Součtem počtu doručených listů pak lze zjistit, že se jich zde skutečně nachází 18, a to včetně páté verze revizní zprávy, která má 9 listů. Vzhledem k tomu, že první verze revizní zprávy má jen 8 listů, nemohla být dne 12.10.2010 doručena tato verze, ale devítistránková verze rozšířená právě o část popisující kabelové rozvody DC, stringování a monitoring výroby strinboxů + 22 797 panelů. Závěr o době vyhotovení této páté verze revizní zprávy vyplývá i z obsahu správního spisu MěÚ Duchcov, kdy v rámci tohoto řízení byla nejpozději dne 19.11.2010 předložena rovněž ona pátá verze revizní zprávy, přičemž z žádného z provedených důkazů nevyplývá, že by snad i v tomto správním spisu měla být revizní zpráva vyměněna, jak spekulují obžalovaní. Ostatně výměna revizní zprávy po 19.11.2010, kdy bylo MěÚ Duchcov vydáno potřebné rozhodnutí, již ani neměla smysl. Ze stejného důvodu pak již ani nemělo smysl zaměňovat revizní zprávy v licenčním spisu po 22.11.2010, kdy bylo vydáno rozhodnutí o udělení licence. Navíc z přílohy e-mailových zpráv ze 7.12. a 8.12.2010 tak, jak je předložil sám obžalovaný BXXXXX, vyplývá, že svědkovi RXXXXX posílá verze, kde je uvedeno 22.780 (tzn. třetí verze) resp.22.580 (tzn.čtvrtá verze) ks panelů (sv.2/292-304). K této části dokazování lze nakonec ještě dodat, že pro závěry o řádném neprovedení revize není až tak podstatné, která verze revizní zprávy byla komu doručována, když z níže uvedených důkazů vyplývá, že ani jedna z těchto verzí není pravdivá. Koneckonců již samotný počet různých verzí jedné revizní zprávy bez dalšího vyvolává důvodné pochybnosti o pravdivosti údajů v těchto verzích uvedených.

48. Uvedené pochybnosti, které vyvolává způsob vypracování různých verzí jedné revizní zprávy pak nabírají na významu při porovnání různých verzí obhajoby obžalovaného BXXXXX, který nejprve tvrdil, že po vykonání revize VN části provedl revizi i části NN, aby pak v hlavním líčení dne 15.4.2019 sám svoje tvrzení zpochybnil sdělením, že jeho revizní zpráva se vlastně týká jen kabelového vedení, které je uvedeno v části 3. označené názvem - Naměřené hodnoty. Z této z první verze obsahující 8 stran, o které sám obžalovaný tvrdí, že ji skutečně vypracoval dne 31.10.2010 a týká se VN části, pak vyplývá (sv.2/252), že revidovaným zařízením jsou mimo jiné i kabelové rozvody 22kV a kabelové vedení 22 kV pro vyvedení výkonu. Na str.3 této verze revizní zprávy jsou pak v tabulce uvedeny naměřené hodnoty. Pomine-li soud pravdivost uvedených údajů, o kterých bude pojednáno níže, je nutno si položit otázku, v čem tedy spočívala následná revize NN části elektrárny a jaká měření obžalovaný ohledně této části v průběhu 14

listopadových dnů prováděl, když v ostatních čtyřech verzích jsou uvedeny pouze stejné hodnoty měření na stejných kabelech jako v první verzi, která se ale dle vlastního tvrzení obžalovaného měla týkat jen VN části elektrárny. Jinými slovy řečeno, mají-li druhá, třetí, čtvrtá či pátá verze revizní zprávy v sobě kromě VN části zahrnovat i revizi NN části FVE Moldava, žádné další měření na jiných částech elektrárny (nad rámec první verze) v těchto verzích uvedena nejsou. Přitom tyto další verze již ohledně popisu revidovaného zařízení uvádějí kromě kabelových rozvodů 22kV a kabelového vedení 22 kV pro vyvedení výkonu, ještě PS01 kiosky pro vyvedení výkonu K3-K6 (výkon 4,4 MW), kabelové rozvody DC, stringování a monitoring výroby stringboxů. Oproti první verzi je tedy revidované zařízení v úvodní části rozšířeno právě o část NN, avšak žádná další měření týkající se této rozšířené části již oproti první verzi v těchto následných verzích uvedena nejsou. Přesto je pro všechny verze společná část 4. označená jako-
Soupis provedených úkonů, kde je v bodě a) uvedeno, že prohlídkou bylo zjištěno, že trvale připojené elektrické předměty vyhovují bezpečnostním požadavkům příslušných norem, byla provedeny kontrola volby vodičů, volby a seřízení ochranných a kontrolních přístrojů, kontrola použití a vhodného umístění řádně odpojovacích spínacích přístrojů, označení obvodů pojistek, spínačů. V bodě b) jsou pak uvedeny zkoušky provedené na zařízení, a to zkouška spojitosti ochranných vodičů a spojitosti hlavního a doplňujícího pospojování, zkouška ochrany SELV a PELV, ochrana samočinným odpojením od zdroje, zkouška zapojení přístrojů, provedeny funkční zkoušky rozvaděčů se závěrem, že zařízení je řádně smontováno, upevněno, instalováno a seřízeno v souladu s normami. Pokud však obžalovaný tvrdí, že provedl pouze revizi kabelového vedení, pak těžko mohl uvedené prohlídky a zkoušky provést a závěrem konstatovat, že volně položené kabely, které údajně pouze revidoval, jsou řádně smontované, upevněné, instalované a seřízené a těžko mohl provést např. funkční zkoušku NN rozvaděčů. Zde je nutno připomenout, jaký význam mají pojmy elektrické zařízení či elektrická instalace. Navíc ve všech verzích od č.2 až po 5. obžalovaný v přítomném času popisuje trafostanice pro FVE Moldava, kdy součástí trafostanice jsou NN rozvaděče, součástí PS03 jsou kabely propojující rozvaděče ANG v jednotlivých kioscích, kdy rozvod je tvořen paprskovitě s kiosku I mezi jednotlivými rozvaděči ANG v kioscích, FV panely jsou uloženy konstrukci v pěti řadách, vždy pět stringů je napojeno do jednoho S-BOXU a ve stringu je napojeno 17 panelů, zapojení stringů je uvedeno ve výkresové části dokumentace, S-BOXy jsou pak svedeny do rozvaděčů RSxx typové řady Weidmuller a odtud je energie vedena na vstupní svorky střídačů umístěných v kioscích dané sekce, kabelové trasy jednotlivých stringů jsou vedeny po konstrukcích a jsou uchyceny stahovacími pásky, kabelové trasy S.BOXů do RSxx jsou vedeny částečně po konstrukci v kabelovém žlabu a dále ve výkopu. Z tohoto popisu je tak zcela zjevné, že se týká již nainstalované technologie a nikoliv technologie, která má být teprve instalována dle projektové dokumentace, čemuž také odpovídá již výše zmíněná část 4. popisující prohlídku a zkoušky tohoto zařízení. Ostatně tento popis elektrického zařízení je uveden v části 1. označené jako –
Rozsah revidovaného zařízení, přičemž v části 5. je tvrzeno, že na el.zařízení vymezeném v odst.1 této revizní zprávy nebyly v průběhu revize shledány závady, které by bránily bezpečnému provozování, kdy prohlídkou zkoušením a měřením byl posouzen stav el.instalace a el.zařízení (tedy nikoliv pouze kabelů) z hlediska bezpečnosti. V návaznosti na tvrzení obžalovaného o revidování pouze kabelů uvedených v části 3.jeho revizní zprávy lze v tomto směru snad jen konstatovat, že i laikovi musí být zřejmé, že volně položené kabely, které nejsou napojeny na žádný komponent tvořící technologickou část elektrárny, lze těžko označit za elektrické zařízení

či elektrickou instalaci zařízení (opět srov. výklad těchto pojmů výše). Navíc by taková revize, která se navíc dle tvrzení obžalovaného BXXXXX týkala jen některých kabelů, zjevně neměla smysl, když při skutečné revizi vzájemného propojení technologických celků elektrárny by tyto kabely byly součástí právě takové revize. A konečně ani z obsahu žádného ze znaleckých posudků předložených obhajobou (VUT v Brně a VŠ báňská) nevyplývá, že z posuzovaných verzí revizní zprávy je zřejmé, že revizní technik revidoval jen některé volně položené kabely. Ze všech výše uvedených důkazů lze tedy dospět k jednoznačnému závěru, že tato pátá verze (ale i verze druhá, třetí či čtvrtá) revizní zprávy měla navodit dojem, že je revidováno celé energetické zařízení FVE Moldava.

49. Nehledě na výše uvedené skutečnosti, které již samy o sobě naprosto znevěrohodňují tvrzení obžalovaného BXXXXX o provedené revizi, již samotná první verze jeho revizní zprávy ze dne 31.10.2010 obsahuje zcela evidentně nepravdivé údaje. Z tabulky uvedené v části 3. revizní zprávy vyplývá, že byly měřeny kabely vedoucí od rozvaděče ANG01 v kiosku K1 do rozvaděče ANG02 v kiosku K2. Totéž měření se pak týká i rozvaděčů v kioscích K3 až K6. Přitom z provedeného dokazování jednoznačně vyplývá, že kiosky K1 a K2 na stavbě nikdy nebyly instalovány, což kromě zápisů ve stavebním deníku dostatečně dokumentují fotografie stavby pořízené ve dnech 27.10., 28.10. či 21.11.2010. Z fotografií pořízených ve dnech 27.10. a 28.10.2010 dále vyplývá, že na stavbě ještě ani nebyly nainstalovány kiosky K3 a K4, což je potvrzeno např. zápisem z kontrolního dne 5.11.2010, kde je uvedeno, že nebyla provedena dodávka a osazení kiosku K3 a K4 (sv.10/2309), přičemž dodávka těchto kiosků byla dle zápisu z kontrolního dne 12.11.2010 realizována až dne 9.11.2010 a jejich osazení provedeno dne 11.11.2010 (sv.10/2315), což je zcela v souladu se zápisy ve stavebním deníku (sv.8/1625, 1627). Je tedy otázkou, jaké měření tedy obžalovaný BXXXXX prováděl na kabelech vedoucích do v té době neexistujících kiosků, nehledě na to, že jím popisované rozvaděče ANG byly na stavbu dodány až dne 16.12.2010 (viz.dodací list spol.Energo Electric v červené příloze). V případě absence zapojení jednotlivých kabelových rozvodů na příslušné přístroje pak zcela zjevně nemělo žádný smysl měřit hodnoty impedanční smyčky, což v hlavním líčení potvrdil i znalec Ing.Táborský.

50. Dalšími důkazy, které zcela vyvrací tvrzení obžalovaného BXXXXX o řádném provedení revize VN dne 31.10.2010, jsou opět záznamy za stavebního deníku, z něhož je zřejmé, že až dne 5.11.2010 došlo k navezení a složení trafostanice, osazení průchodek do kiosku v obci Hrob, dne 6.11. je teprve připravováno provizorní stání pro přístroje a vybavení kiosku, 9.11. dochází k uložení zemnění, dne 12.11. dochází k nakládce, převozu a ukládání vnitřního zařízení v kiosku v Hrobě, dne 13.11. je realizována montáž vnitřního zařízení kiosku v Hrobě, přičemž dne 17.11. při rozbalení rozvaděče VN v kiosku bylo zjištěno poškození. S tímto zápisem souvisí dodací list, z něhož vyplývá, že krom jiného vybavení byly dne 11.11. na stavbu dodány – skelet trafostanice, transformátor a rozvaděč VN (viz.červená příloha spisu). Uvedené zápisy ze stavebních deníků jsou následně potvrzeny zápisy z kontrolních dnů, kdy ještě dne 5.11. nejsou dokončeny strojní výkopy pro uložení kabelů, v obci Hrob chybí osazení kabelových průchodek a provedení hydroizolací a zatažení kabelů do kiosku, není dokončeno vystrojení kiosku, zapojení kabelů na rozvaděče včetně vedení na DS s připojením na odpojovač (sv.10/2309-2310). Zemní práce na trase kabelových propojů VN K6-K5-KR-K3-SS byly zahájeny až 9.11.2010. Ze zápisu z kontrolního dne realizovaného 12.11.2010 je zřejmé, že teprve právě v tento den by mělo dojít

k vystrojení kiosku a zatažení kabelů do kiosku, ale bez připojení na odpínač (sv.10/2316), které není realizováno ani dne 19.11.2010, kdy ještě dále probíhají výkopové práce ohledně pokládky kabelových tras (sv.10/2321 -2322). Připojení na odpínač v kiosku v Hrobě není dokončeno ani ke dni konání kontrolního dne 26.11.2010 (sv.10/2327). Uvedené důkazy tedy ve svém souhrnu umožňují získat dostatečně průkazný náhled nad „ revizní činností „ obžalovaného BXXXXX s jednoznačným závěrem o nepravdivosti revizní zprávy jak ohledně samotné FVE Moldava, tak i její části VN v obci Hrob. Ostatně i sám znalec Ing.Táborský v hlavním líčení uvedl, že v případě revize FVE Moldava se jedná o práci na 3 měsíce pro 3 techniky. Za pozoruhodné je nutno označit i skutečnost, že oba zástupci hlavního zhotovitele (svědci MXXXXX a KXXXXX) ve svých výpovědích uvedli, že o provedení revize FVE Moldava nic neví, ač se dle jejich výpovědi každá cizí osoba musela u stavbyvedoucího MXXXXX hlásit. V případě revize elektrárny se navíc jednalo o velmi zásadní úkon, který měl de facto prověřit kvalitu prací firmy Vernek-Roll, což již z logiky věci vylučuje, že by se revizní technik, který navíc revizi musel provádět v řádu týdnů, u hlavního stavbyvedoucího neohlásil. Tento závěr také podporuje zápis ve stavebním deníku ze dne 11.11.2010, který popisuje kontrolu stavby ze strany Mgr. HXXXXX za firmu Solar Systems (sv.8/1628). O přítomnosti obžalovaného BXXXXX na stavbě však není ve stavebním deníku po celou dobu ani zmínka. O provádění revizí obžalovaným BXXXXX pak není ani zmínka v žádném ze zápisů z kontrolních dnů, a to ani ze dne 29.10.2010, kdy měla revize dle výpovědi obžalovaného BXXXXX probíhat, ač se dle přesvědčení soudu jedná o zásadní činnost jak z hlediska kvality prováděných prací, tak z hlediska zajištění licence pro FVE Moldava do konce roku 2010.

51 K otázce stavu FVE Moldava v době vypracování revizní zprávy resp. k průběhu výstavby této elektrárny až do konce roku 2010 bylo v hlavním líčení provedeno množství důkazů, jak v podobě výpovědí obžalovaných, tak v podobě svědeckých výpovědí a důkazů listinné a věcné povahy.

52. Svědek **Jaroslav SXXXXX**, jednatel společnosti Mapro, v hlavním líčení uvedl (sv.18/4118 – 4119), že FVE Moldava se stavěla v roce 2010. Společnost byla z velké části dodavatelem, nejspíše generálním, výstavby FVE Moldava. Investorem stavby byla společnost TALWIN. Uzavřeli s ní smlouvu o dílo, kterou podepisoval svědek. Samotnou výstavbu pak měli na starosti druhý společník Jan FXXXXX a zaměstnanec Milan RXXXXX. Stavbyvedoucími byli Španka a BXXXXX. Druhým jednatelem společnosti byl MXXXXX. Svědek osobně měl na starosti jiné projekty. Do styku přišel s obžalovanými RXXXXX a Ing.ČXXXXX kvůli platbě faktur, kde docházelo ke zpoždění. FVE byla postavena a předána investorovi v roce 2010. Svědek se předání neúčastnil. Obecně v roce 2010 na stavbě spíše nebyl, dostával informace o průběhu výstavby od FXXXXX a RXXXXX. Ví, že původní výkon FVE měl být 6 MW, ale došlo ke snížení na 4 MW.

53. Svědek **Ing. Radek MXXXXX**, druhý jednatel společnosti Mapro, v hlavním líčení uvedl (sv.18/4119 – 4121), že společnost Mapro byla dodavatelem stavby FVE Moldava. Jednal s obžalovanými RXXXXX a ČXXXXX. Projekt domluvili pánové FXXXXX a SXXXXX, okolo dubna 2010 došlo k podpisu smlouvy na výstavbu FVE Moldava na výkon 6,6 MW. V průběhu výstavby však došlo k problémům s životním prostředím a nasmlouváním cen za panely, které dorazily později, než se předpokládalo. Na podzim 2010 navíc začaly „legislativní turbulence“ a

každý týden se vyhodnocovalo, zda se to stihne včas dostavět. Podle nového znění zákona by se podpora v roce 2011 prakticky nedala získat. Investor se proto rozhodl snížit kapacitu FVE z 6,6

MW na 4,4 MW. Jako druhý jednatel měl svědek ve společnosti Mapro na starosti finanční záležitosti a záležitosti, které se týkaly jiného projektu. Tento měl na starosti pan SXXXXX finančně, technicky-odborně pak pan FXXXXX a hlavním stavbyvedoucím byl pan RXXXXX. Svědek se jednání účastnil až po rozhodnutí o snížení kapacity. Jednou nebo dvakrát se sešel s obžalovanými RXXXXX a ČXXXXX a domlouval finanční záležitosti. Technické záležitosti však nebyly v jeho kompetenci. Kromě smlouvy o dílo svědek podepisoval dále dohodu o narovnání a

subdodavatelské dokumenty – nákup panelů, dodávku konstrukcí apod. K faktu, že svědek SXXXXX ve své svědecké výpovědi uvedl, že projekt FVE Moldava na starosti neměl, svědek uvedl, že se svědkem vede několik sporů přesahujících oblast trestního řízení. Pan SXXXXX oklamal rejstříkový soud a v roce 2014 se zmocnil se firmy Mapro. Následně podal křivé trestní oznámení, které bylo dvakrát odloženo.

54. K dokumentu označeném jako Prohlášení o přechodu vlastnictví ze dne 3.11.2010 svědek uvedl, že se zde nachází jeho podpis. Ohledně revizní zprávy svědek sdělil, že revidované zařízení musí existovat. Revizní zpráva se může skládat z dílčích revizí, každý komponent však musí existovat, musí být propojené mezi sebou, ale nemusejí být připojené do sítě.

55. Svědek **Jan FXXXXX** v hlavním líčení uvedl (sv.17/3901 -3903), že byl zástupcem společnosti Mapro a ohledně FVE Moldava měl na starosti zajištění technologie. K zahájení výstavby došlo někdy na jaře 2010 a nejprve probíhala standardně. V průběhu roku však došlo ke komplikacím se životním prostředím. Stavba se nicméně stihla i tak zprovoznit v řádném termínu. Společnost Mapro byla generálním dodavatelem na FVE Moldava, kontrolu subdodavatelů měl na starosti pan RXXXXX, který se účastnil i kontrolních dnů a řešil připomínky, stížnosti a další problematické záležitosti na FVE. Pokud se týká komunikace mezi společnostmi Mapro a TALWIN, svědek uvedl, že společně řešili např. problémy s životním prostředím, kvůli kterým se nemohl nainstalovat celkový počet panelů. Svědek se na stavbě vyskytoval při kontrolních dnech, které probíhaly každý týden. Účastnil se jich však nepravidelně. Při kontrolním dnu došlo ke kontrole plnění úkolů z předcházejícího kontrolního dne a řešily se úkoly, které bude třeba splnit do dalšího kontrolního dne. Za společnost TALWIN se kontrolních dnů účastnil obžalovaný RXXXXX. Vedl s ostatními konstruktivní diskuse, jejichž účelem bylo splnění společného cíle, kterým bylo dokončit dílo. Tomu se podřizoval chod stavby. Obžalovaný RXXXXX vyžadoval důsledně, aby vše bylo splněno včas.

56. Na stavbě byl veden stavební deník. Více by o něm měl vědět pan RXXXXX. Pokud se týká předávání listin, materiálů a fakturace mezi společnostmi Mapro a TALWIN, svědek pouze ví, že termíny se splňovaly. K předávacímu protokolu na č. l. 207-208 licenčního spisu svědek uvedl, že na něm vidí svůj podpis. Dokument nicméně zajišťoval pan RXXXXX a svědek jej pouze podepisoval. Svědek ani fyzicky nekontroloval, zda garance, kterou daný dokument dává, odpovídá skutečnosti. Předpokládal, že tomu tak je. Musely podle něj následovat ještě další předávací protokoly, jelikož se dělaly terénní úpravy a oplocení.

57. K záznamu ze stavebního deníku, podle kterého k 23. 11. ještě nebyly dodány konstrukce, svědek uvedl, že je možné, že nějaké konstrukce ještě nebyly dodány, nicméně to neznamená, že nebyl výkon. FVE podle svědka stoprocentně běžela, byť si nevybavuje, kolik kiosků se na ní

nacházelo. Pokud by se nevyráběla energie, měli by jakožto Mapro obrovský problém se společností TALWIN, k čemuž však nedošlo. Svědek se domnívá, že není možné připojit FVE v rámci jednoho kiosku. Ke snížení výkonu FVE došlo v druhé polovině roku 2010, přesnější datum svědek určit nedokázal.

58. Svědek **Milan RXXXXX**, výkonný ředitel společnosti Mapro, v hlavním líčení uvedl (sv.18/4064 -4068), že v únoru 2010 se seznámil s projektem FVE Moldava. Někdy v dubnu nebo květnu téhož roku začali stavět. Stavba probíhala bez problémů až do doby, kdy byla na 14 dnů zastavená inspekcí životního prostředí. K předání stavby došlo v polovině roku 2011. V lednu došlo ke sněhové kalamitě, FVE proto byla vyztužena. Společnost Mapro byla generálním dodavatelem FVE Moldava. Investorem byla společnost TALWIN, za níž vystupovali obžalovaní RXXXXX a Ing. ČXXXXX. Svědek jednal nejvíce s obžalovaným RXXXXX. Ohledně dodržování harmonogramu a stavu stavby většinou telefonicky komunikoval i s obžalovaným ČXXXXX. Náplní jeho práce bylo dozorování stavby, řízení stavbyvedoucích, zajišťování kontrolních dnů, komunikace se subdodavateli, konstrukce, panely, elektrika, vedení týmu, dbání na dodržování harmonogramu a jednání s investorem. Spolu s ním byl jedním z hlavních řídicích článků společnosti Mapro ve vztahu k FVE Moldava pan FXXXXX. Ten domlouval panely, konstrukce, střídače, jednal o smlouvách, zařizoval věci tak, aby na stavbě bylo všechno včas. Měl na starosti obchodní věci, zatímco svědek měl na starosti věci technické. Ohledně subdodavatelů si svědek vzpomněl na společnost Refusol, která dodávala střídače, Lumen, PSF na konstrukce a na pana KXXXXX ze společnosti Vernek-Roll. Ten měl na starosti výstavbu konstrukcí, výkopové práce a tažení kabelů do obce Hrob.

59. Ohledně kontrolních dnů svědek uvedl, že se konaly každý týden. Probíral se na nich harmonogram, kontrolovala se stavba in natura, prohlížela se pole a přípojovací kabely. Stavba se kontrolovala od vrchu, projíždělo se jí a kontrolovala se dle projektové dokumentace. Původně byla dokumentace plánována na výkon 6,6 MW, nakonec se však realizovalo 4,4 MW. Stavební deník na stavbě byl veden, vedl jej pan MXXXXX. Svědek tyto zápisy kontroloval jen málokdy. Účastnil se většiny kontrolních dní, kterých se dále účastnil obžalovaný RXXXXX, za investora jako hlavní dozor pan EXXXXX, za subdodavatele pan KXXXXX a pan MXXXXX, případně další subdodavatelé, kteří měli zrovna na stavbě nějakou stěžejní dodávku. Z kontrolních dnů byly pořizovány zápisy, které zpracovával pan EXXXXX. Byly pak elektronicky distribuovány všem zúčastněným. Zápisy se rozesílaly i těm, kteří se daného kontrolního dne neúčastnili. Konaly se i mimořádné kontrolní dny. Zde se řešily dodávky panelů a střídačů a kontrolovaly se stěžejní dodávky. Z obžalovaných se jich účastnil minimálně obžalovaný RXXXXX.

60. Pokud se týká licence, podmínky byly dle svědka splněny, proběhla i kontrola ze strany ČEZ, která konstatovala, že je vše v pořádku. Samotné kontrole svědek nejspíše přítomen nebyl. Podklady měla na starosti společnost Mapro – pan ŠXXXXX. ERÚ zadal, jaké doklady je třeba mít a společnost Mapro tyto doklady odevzdávala investorovi – společnosti TALWIN, případně panu EXXXXX. Společnosti Solar Systems žádné doklady nepředávali. Pokud jde o revizní

zprávu, tuto zpracovával obžalovaný BXXXXX. Kdo byl objednatelem revize, svědek netuší. Svědek s obžalovaným BXXXXX komunikoval ohledně kabelu, protože investor chtěl „prozvonění“ celé délky kabelu. S obžalovaným BXXXXX tedy řešili, kdy může přijet a kontrolu provést. Je možné,

že posléze spolu komunikovali ohledně doplnění revizí, ale nevybavuje si to. Obsah a správnost revize svědek nekontroloval.

61. K e-mailu ze 7. 12. 2010 ohledně svědkovy komunikace s obžalovaným BXXXXX ohledně revizí svědek uvedl, že revize mohla probíhat v průběhu, jelikož panely na ni nemají vliv. ERÚ byl toho názoru, že na panelech nemá revizní technik co zkoumat. Chtěli pouze doložit počet panelů kvůli výkonu. Panely na výkon 4,4 MW na stavbě nicméně k řádnému zrevidování být musely. Specifikace panelů, kterou svědek obžalovanému BXXXXX zasílal, mohla být podkladem pro revizi následnou i pro upřesnění revize již proběhlé. K předávacímu protokolu svědek dále uvedl, že se jedná o podpis jeho a nejspíše pana FXXXXX. K předání dne 3. 11. podle svědka fakticky asi nedošlo. Větší část FVE nicméně byla hotová. Byly zde vady, které nebránily užívání díla.

62. Dále svědek uvedl, že S-boxy jsou důležitou součástí FVE bez níž není možno vyrábět elektrickou energii. Revizní technik by tedy měl při kontrole zkontrolovat zapojení panel-s-box-transformátor a pokud na stavbě takové zařízení není instalováno, nelze revizi provést. Fakt, že podepsal dokument, podle kterého byla FVE Moldava 3.11 zrevidována, ačkoliv podle dodacích listů byly S-boxy dodány až později, svědek vysvětlit nedokázal.

63. Svědek **David BXXXXX** v hlavním líčení (sv.19/4248- 4250) vypověděl, že na stavbu FVE Moldava byl vyslán někdy na přelomu září-října, aby vedení spol.Mapro podával informace o provedených stavebních pracích. Na stavbě končil někdy začátkem prosince 2010, kdy podle něj byly na konstrukcích osázeny panely a byl proveden přívod do obce Hrob, nicméně, zda se jednalo o konečný stav, svědek nebyl schopen uvést. Ke stavu elektroprací se rovněž nebyl schopen vyjádřit. Na stavbě pravidelně probíhaly kontrolní dny, kdy se stavba prošla, dle požadavků pana EXXXXX, který byl velmi pečlivý a zápisy pak zasílal zúčastněným osobám. V zápisech z kontrolních dnů od pana EXXXXX bylo vždy zapsáno vše dle skutečností tak, jaký byl stav na stavbě.

64. Svědek **Karel EXXXXX**, technický dozor na FVE Moldava, v hlavním líčení uvedl (sv.17/3894 – 3896), že ho začátkem roku 2010 oslovil obžalovaný RXXXXX, aby prověřil záležitosti ohledně výstavby FVE Moldava. Svědek prošel složku, zkontroloval její obsah a sdělil k projektu a jeho připravenosti své stanovisko. Posléze se dozvěděl, že daný projekt bude realizovat obžalovaný RXXXXX prostřednictvím společnosti TALWIN. Nebyly nicméně vyřešeny vztahy k pozemkům, chyběla věcná břemena. Svědek připravoval podklady, aby stavba byla z legislativního hlediska v pořádku. Realizace začala v dubnu nebo květnu 2010, kdy se začalo dělat oplocení. Od července pak začala realizace kabelové přípojky. V roce 2011 se prováděla úprava konstrukcí, které byly narušeny sněhovou kalamitou. Děly se znalecké posudky, ze kterých vyplynulo, že zhotovitel nese odpovědnost za projektovou dokumentaci, u které došlo k podcenění pro sněhovou oblast. Vyhovovala by, pouze pokud by nedošlo ke

kalamitě. Proto došlo ke změně konstrukce - v 95 % k jejich posílení. Pak proběhl zkušební provoz, v roce 2011 se udělala optimalizace výkonu a koncem května nebo začátkem června se udělalo vyhodnocení.

65. Svědek dále sdělil, že s obžalovaným ČXXXXX se zná, nicméně v roce 2010 se potkali jen asi dvakrát. Více se potkávali v roce 2011 při dokončování zkušebního provozu a následně při dokončení zabezpečení. Kontrolní dny na stavbě podle svědka probíhaly nejprve jednou za měsíc, posléze asi jednou za čtrnáct dní. Účastnil se jich pan RXXXXX, stavbyvedoucí (nejspíše MXXXXX) a další dva až tři lidé. Probíhaly tak, že se všichni setkali v buňce, zkontrolovaly se úkoly, popsal se stav stavby, montáže a technologie kiosků. Účastnil se i majitel subdodávky provádějící

montáž. Svědek zápis z kontrolního dne elektronicky rozeslal s poznámkou, že v případě nesouhlasu s uvedenými záznamy, lze činit připomínky, které budou projednány na příštím kontrolním dnu. Jakožto technický dozor investora svědek kontroloval kvalitu prováděných prací, kontroloval stavební části, oplocení, ukládání kabelů do země, rozměrování konstrukcí, zakládání kiosků a trafostanice pro pomocný výkon, trasu kabelů do obce Hrob. Byly vedeny dva stavební deníky, každý měl několik knih. Jeden stavební deník byl vedený na elektrárnu, druhý na kabel. Z praxe vyvozuje, že denně zápisy do stavebního deníku prováděny nebyly. Viděl MXXXXX deník psát, ale neví, zda se jednalo o zápisy z daného dne anebo z dřívějšíka.

66. Ohledně revize FVE svědek uvedl, že tato je pro něj důležitá až při ukončení stavby. FVE se původně měla stavět na výkon 6,6 MW, nakonec se však rozhodlo o snížení výkonu na 4,4 MW. Z tohoto důvodu se několik řad polí zbouralo, např. dvě spodní řady. Na poli č. 3 se odbourala třetina. Konstrukce podle svědka spadá do technologické části stavby. Podle svědka nemohlo dojít k situaci, že by zápis ve stavebním deníku neodpovídal provedeným pracím.

67. Svědek **Michal ŠXXXXX** v přípravném řízení uvedl, že na FVE Moladava nejprve pomáhal řešit problém ohledně kabelové trasy do města Hrob. Z firmy Mapro svědek komunikoval s Milanem RXXXXX a někdy dostával úkoly od technického dozoru pana EXXXXX. Svědek se účastnil i některých kontrolních dnů. Na stavbě byl od března 2010 do konce roku 2010. Rovněž jednal i s obžalovaným RXXXXX, který se tam občas objevil, svědek byl i jednou nebo dvakrát v sídle firmy TALWIN. K datu revizní zprávy byla trasa kabelu fyzicky hotová. K dokončenosti vlastní FVE nebyl schopen se vyjádřit, ale je mu známo, že nějaké věci se na FVE dělaly i v době po revizi, což se dá dohledat z dokladů k dodávkám FV panelů (sv.11/2710 -2712).

68. Svědek **Jaroslav BXXXXX** v přípravném řízení vypověděl, že přes pana ZXXXXX na FVE Moldava prováděl montáž konstrukcí pod FV panely. Svědek nicméně nebyl schopen upřesnit dobu svého působení na FVE Moldava, když uvedl, že zde pracoval asi 2-3 měsíce a práce dokončoval někdy v zimě, kdy byl sníh. Když práce na FVE končili, ještě nebyla hotová, svědek se domnívá, že byla asi ze 2/3 (sv.3/393 – 399). K této poslední části výpovědi svědka soud konstatuje, že doba ukončení jeho činnosti na FVE Moldava vyplývá ze stavebního deníku vedeného svědkem Nikolem ZXXXXX, kdy poslední zápis v tomto stavebním deníku je datován dnem 7.12.2010.

69. Svědek **Nikola ZXXXXX**, pracovník na FVE Moldava, v hlavním líčení uvedl (sv.18/4168 – 4170), že na FVE Moldava pracoval jakožto OSVČ pro společnost Vernek-Roll zastoupenou panem KXXXXX. Práci jim rozdával pan MXXXXX. Na stavbě měl svědek partu šesti až osmi lidí, kteří s ním pracovali. Jednalo se období cca tři až čtyř měsíců, možná i méně. Nestíhala se výroba konstrukcí. Svědek vedl stavební deník. Psal do něj po úsecích podle práce, která na nich byla provedena. Domnívá se, že zápisy prováděl každý den. Původně na stavbě pouze opravovali, posléze začali dělat i nové sekce. Svědek potvrdil, že předložený stavební deník ze spisu je stavebním deníkem, který vedl a do něhož prováděl zápisy. Potvrdil, že je-li v něm první zápis ze dne 18. 10., tak k tomuto dni na stavbě začali pracovat. Poslední zápis je ze 7. 12., tento den tedy byl poslední, kdy na stavbě pracovali. K zápisům ze dnů 5. 11., 8. 11., 9. 11. a 20.11, kde se nachází jiný než svědkův podpis, svědek uvedl, že se jedná o podpis MXXXXX. Ohledně stavu FVE

k 7. 12., kdy na stavbě končil, svědek uvedl, že část byla hotová a část nikoliv. Dokončenou část odhadl na jednu třetinu. Po předložení letecké mapy FVE uvedl, že ze čtyř sektorů byly hotové dva – sektory 6 a 5. Sektor 4 byl hotový z části a u části 3 se dělaly piloty. Byl k ní však špatný přístup. Když na FVE končili, tak už na stavbě jiní pracovníci nebyli. Na stavbě skončili hlavně kvůli penězům. Dostali pouze zálohu 100 000 Kč, dále již nic. Pokud se týká kontrolních dnů, svědek se jich účastnil.

70. Svědek **Daniel KXXXXX** v hlavním líčení (sv.19/4250v-4252) uvedl, že byl jednatelem společnosti Vernek-Roll, která pro firmu Mapro realizovala dodávku prací na stavbě FVE Moldava. Za společnost, která byla hlavním investorem, jednali s panem EXXXXX, což byl jejich technický dozor. Na provedení elektroprací byla sjednána společnost Elektrokvalt. Veškeré provedená práce byly zdokumentované ve stavebním deníku, který vedl stavbyvedoucí MXXXXX, a postup výstavby se pravidelně řešil na kontrolních dnech. Svědek dále komunikovala s panem FXXXXX, RXXXXX a BXXXXX z firmy Mapro. V rámci kontrolních dnů se prošla stavba a následně pan EXXXXX sepsal zjištěný rozsah prací a řešil se další postup. Stavba musela být hotová do konce roku kvůli licenci. Pokud se týká snížení původně plánového výkonu, pak k tomu se přistoupilo již v počátku kvůli svažitému terénu, kam nebylo možno narážet piloty. Provedení revize měla zajistit firma Elektrokvalt, ale jakým způsobem revize proběhla, svědek neví, mělo by to být zaznamenáno ve stavebním deníku. Kromě společnosti Mapro svědek nikomu jinému informace ohledně průběhu stavby nepodával, společnost Solar Systems nezná. Dle svědka byla stavba do konce roku hotová. V roce 2011 se již prováděly jen dokončovací a úklidové práce.

71. Svědek **Martin MXXXXX** v hlavním líčení (sv.19/4255 – 4257) vypověděl, že jako zaměstnanec firmy Vernek-Roll na stavbě FVE Moldava řídil průběh prováděných prací. Společnost Vernek-Roll tuto zakázku vykonávala pro firmu Mapro, pro kterou stavbu dozoroval pan BXXXXX. Svědek na stavbě vedl stavební deník, do kterého prováděl denní zápisy. Na stavbě také pravidelně probíhaly kontrolní dny, v rámci kterých nejdříve provedl fyzickou obchůzku stavby, zkontrolovali průběh prací a poté se sešli ve stavební buňce, kde řešili vzniklé problémy. Zápisy z kontrolních dnů prováděl pan EXXXXX a tyto pak elektronicky zasilal zúčastněným osobám. Za Mapro se kontrolních dnů účastnil pan RXXXXX a objevil se tam i obžalovaný RXXXXX. Pokud by na FVE probíhala revize, svědek by takovou informaci měl a

možná by to mělo být zaznamenáno i ve stavební deníku. Pohyb cizích osob na stavbě měl být svědkovi hlášen. FVE musela být hotova do konce roku, protože pak se měnily sazby za dodávanou energii. Do konce roku elektrárna vyráběla. Na stavbě docházelo k demontáži panelů v rámci optimalizace, což bylo možná koncem roku, možná až v roce 2011. Docházelo i demontáži konstrukcí vlivem napadaného sněhu, což bylo někdy v lednu nebo únoru.

72. V rámci hodnocení výpovědí svědků je nezbytné zohlednit dobu, která již od výstavby FVE

Moldava uplynula, což logicky ovlivnilo schopnost svědků popisovat konkrétní průběhu výstavby v čase. Výpovědi svědků tak byly vesměs obecné, pouze svědci BXXXXX a ZXXXXX ve svých výpovědích uvedli, že k datu ukončení jejich pracovních činností tzn.do 7.12.2010 nebyla ještě FVE Moldava dokončená. Ostatní svědci, zástupci spol.Mapro a Vernek-Roll, nicméně tvrdili, že na konci roku 2010 byla elektrárna dokončená.

73. Z výpovědí uvedených svědků tak lze vycházet pouze, jsou-li potvrzovány listinnými a věcnými důkazy, které ve vzájemné kombinaci věrohodným způsobem dokládají skutečný průběh výstavby FVE Moldava. Jedná se zejména o zápisy ve stavebních denících vedených spol.Vernek-Roll (sv. 8) a svědkem Nikolou ZXXXXX (samostatná příloha), o zápisy z kontrolních dnů (sv.10), o fakturaci a dodací listy (samostatná příloha) a dále o zajištěné fotografie zachycující průběh výstavby FVE ve dnech 27.10., 28.10. , 21.11. a 7.12.2010.

74. Jak již bylo uvedeno výše, provedenými důkazy bylo prokázáno, že revize FVE Moldava měla proběhnout v době od 28.10 do 31.10.2010. Přitom ze zápisu z kontrolního dne konaného dne **29.10.2010** - tedy v době údajného provádění revize, je zřejmé, že bylo naraženo cca 4800 ks pilotů, přičemž práce byly zastaveny pro nedostatek materiálu. Bylo dokončeno pouze položení tras DC kabelů pro kiosek K5 a K6, kde pouze chybí kabely SLB. Pokládání tras DC kabelů pro kiosek K4 je rozpracováno a v poli pro kiosek K3 je pokládáno zemnění. Byla zahájena montáž konstrukcí pro kiosek K3- provedeny 2 řady, přičemž montáž FV panelů pro kiosek K4 dosud nebyla zahájena (sv.10/2303). S tímto zápisem plně koresponduje i zápis ze stavebního deníku ze dne 30.10.2010, z něhož vyplývá, že toho dne byly dodány 2 kamiony FV panelů a docházelo k montáži konstrukcí v poli č.3 (sv.10/2302-2307).

75. Zápisy obou uvedených stavebních deníků (vedených spol.Vernek-Roll a Nikolou ZXXXXX) pak v době od **31.10. do 5.11.2010** dokládají další montáž konstrukcí a panelů, pískování kabelů rozvodů, tahání kabeláže vnitřních rozvodů, pokládání zemnění u pole 3, propojování stringů, navázení panelů, svorkování kabelů, výkop zemnění v kiosku K2 + K3, dovoz 6 kamionů a 2 kontejnerů FV panelů (viz.doklady o dodání FV panelů ve sv.9/1937-1985), osazování průchodek do kiosků, navázení a skládání trafostanice.

76. V zápisu z kontrolního dne konaného dne **5.11.2010**, kterého se mimochodem zúčastnil i obžalovaný RXXXXX, je zřejmé, že oproti zápisu z 29.10. je stav narážení pilotů nezměněn, jsou pokládány trasy DC kabelů pro kiosek K3, konstrukce pro FV panely pro kiosek K4 nebyla dokončena pro nedostatek materiálu, probíhá montáž konstrukcí pro kiosek K3 – provedeno 5 řad, další postup závisí na dodávkách materiálu, montáž FV panelů pro kiosek K5 nedokončena, na poli pro kiosek K4 je současně osazeno cca 2.300 Ks (dle revizní zprávy se na poli ke kiosku

K4 mělo 5 dnů předtím nacházet 5.950 ks FV panelů), doposud nebylo provedeno dodávka a osazení kiosku K4 a K3, dodávky a montáž s a RS boxů včetně zapojení, dodávka a osazení transformátorů pro kiosky K4 a K3 (sv.10/2309 – 2314).

77. Zápisu z kontrolního dne pak opět zcela odpovídají zápisy v obou stavebních denících, kde jsou pro období od **6.11. do 12.11.2010** uvedeny následující práce : montáž konstrukcí a panelů, tahání vnitřních rozvodů, stringování, zaražení pilotů, skládání kiosků 4, 3 a jejich ukládání na

místo (dle revizní zprávy měly být oba kiosky již 11 dnů předtím nainstalovány a zapojeny), výkop kabelů vnitřních rozvodů, ukládání tras DC rozvodů, výkop propoje mezi K3 + 4. Z dodacího listu vystaveného spol.SETERM CB a.s. je dále zřejmé, že až dne 11.11.2010 je společnosti Vernek-Roll dodán skelet trafostanice, transformátor, rozvaděč VN, rozvaděč NN, vnitřní zapojení TS (viz. červená příloha spisu). Přitom nejméně 11 dnů předtím již měla být tyto technologické části FVE obžalovaným BXXXXX zrevidovány.

78. Ze zápisu z kontrolního dne uskutečněného **12.11.2010** dále vyplývá, že stav pilotů je oproti 29.11.2010 nezměněn- práce zastaveny z důvodu nedostatku materiálu, u kiosku K3 chybí DC rozvody na konstrukcích pole, je nedokončena konstrukce FV polí pro kiosek K4, pokračují montáže konstrukce FV polí pro kiosek K3-provedeno 3/5, je nekončena montáž panelů pro kiosek K 5, Chybí vystrojení kiosku SS, 9.11.dodány kiosky K4 + 3, osazení provedeno 11.11. (srov. se zápisy ze st.deníku), dodáno 60-80 S boxů (sv.10/2315-2319).

79. Uvedený zápis z kontrolního dne opět zcela odpovídá např. fakturě firmy MAPRO s datem usk.zd.plnění dne 12.11.2010 za montáž DC kabeláže (sv.9/2033), dodacím listům vystaveným spol.CSF-ELEKTRO s.r.o. na dodávku 40 + 60 ks S-Boxů dne 12.11.2010, kdy se jedná o vůbec první dodávku tohoto zařízení, kdy ke dni 12.11. ještě chybělo dodat 320 ks (viz. červená příloha spisu).

80. Zápisy ve stavebních denících za dobu od **12.11. do 19.11.2010** opět popisují stringování, nakládání, převoz a ukládání vnitřního zařízení kiosku v Hrobě, montáž konstrukcí a panelů, ražení pilotů, montáž a zapojování S-Boxů (tento první zápisu o montáži zcela odpovídá již zmíněné první dodávce těchto S-Boxů dne 12.11.2010), lisování ok na kabelech v kioscích 5 a 6, zatahování kabeláže do K3, 4, montáž vnitřního zařízení kiosku vyvedení výkonu v Hrobě, výkopové práce na vnitřních rozvodech 3, 4 s tím, že je nutno urychleně řešit navážení dalších konstrukcí jinak nelze kompletovat, 15.11. neustále chybí části konstrukce pro kompletaci stolů, montáž S Boxu, stringování, tahání kabeláže vnitřních rozvodů, ukládání kabelů, navážení traf a jejich ukládání, (osazení kiosky K6, 5, 4), další montáž S-Boxů, stringování, vystrojování kiosků K6, 5, 4, 3, výkopové práce na propojích k pilotům na pole č.4, 3.

81. Uvedené zápisy jsou pak opět zcela v souladu např. z dodacím listem vystaveným spol.CSF-ELEKTRO s.r.o. na dodávku 40 + 60 ks S-Boxů dne 16.11.2010, kdy stále chybí dodat 220 ks, (viz. červená příloha spisu). V zápisu ve stavebním deníku ze dne 17.11.2010 je např. uvedeno, že dne 17.11.2010 při rozbalení rozvaděče VN do kiosku K I. bylo zjištěno jeho poškození, přitom sám obžalovaný BXXXXX ve své výpovědi uvedl, že část VN zařízení FVE zrevidoval již 31.10.2010.

82. Ze zápisu z kontrolního dne konaného dne **19.11.2010** je dále zřejmé, že předpoklad dokončení 3 pole pilotů je ke dni 21.11., stále chybí DC rozvody na konstrukcích pole 3, pokračuje montáž konstrukcí FV polí pro kiosek K3 – ¾, chybí osazení rozvaděčů do kiosků K3 + 4, dnes dodáno 160 S-Boxů, zapojení vnitřních rozvodů pro K3,4, 5 +6 není dokončeno, reálný předpoklad dokončení celého výkonu 4,4 MW za předpokladu dodání RS-boxů, - do 30.11.2010 (sv.10/2320 -2325).

83. Ve stavebních denících jsou pro dobu od **20.11. do 26.11.2010** uvedeny tyto práce : montáž konstrukcí a panelů, stringování, montáž S Boxů, tahání kabeláže, ražení pilotů, navážení konstrukcí, tahání kabelů, napojování kiosků, přičemž dne 22.11. je zde uvedeno, že nelze dál pokračovat v montáži konstrukcí pro nedodání materiálu na stavbu, přičemž nedodání konstrukce do výkonu 4,4 MW se objevuje i v zápisu ze dne 23.11.2010. Z dodacího listu spol. Elektro Kroměříž s.r.o. vyplývá, že až dne 24.11.2010 dochází k první dodávce 32 ks sduřovacích rozvaděčů typu Weidmuller z celkového počtu 108 ks (viz.červená příloha spisu).

84. Uvedené záznamy pak zcela odpovídají i stavu FVE Moldava zachyceném na fotografiích pořízených dne 21.11.2010 (sv.10/2134- 2136), na nichž je vidět, že není zcela dokončeno pole č.4 a na poli č.3 teprve probíhá montáž konstrukcí pod FV panely, které se teprve začínají usazovat na horní řadu tohoto pole.

85. V zápisu z kontrolního dne konaného dne **26.11.2010** je uvedeno, že bylo dokončeno narážení pilotů pole č.3, práce na dalších polích zastaveny, u kiosku K3 chybí DC rozvody na nedokončených konstrukcích pole, pokračováno v montáži konstrukcí polí pro kiosek K3, montáž panelů pro kiosek K4, (chybí 133 ks), pro kiosek K3 chybí namontovat 3735 ks, neprovedeno napojení všech kabeláží v kiosku K4 a K3, chybí napojení DC rozvodů, montáž S boxů- dokončeno pro K6, K5 a K4, probíhá montáž pro K3, reálný předpoklad dokončení celého výkonu 4,4 MW – za předpokladu dodání všech komponentů (RS boxy, příčky) – do 10.12. (sv.10/2326 – 2329).

86. Stavební deníky pro dobu od **27.11. do 3.12.2010** opět obsahují zápisy o navážení FV panelů na plochu, o montáži konstrukcí a panelů, stringování, zapojování kiosků, montáž RS Boxů. Dne 30.11.2010 je dodána dalších 30 ks sduřovacích rozvaděčů typu Weidmuller a dne 2.12. je dodáno dalších 40 ks (viz.červená příloha spisu).

87. Dle zápisu z kontrolního dne konaného dne **3.12.2010** chybí DC rozvody na nedokončených konstrukcích, je pokračováno v montáži konstrukcí pro kiosek K3, práce na montáži pozastaveny, pro K4 chybí namontovat 133 ks panelů, pro K3 2410 panelů, doposud není provedeno připojení kabelů kiosku SS, kiosku K3 a K4 neprovedeno napojení všech kabeláží, stav jako u K5 a K6, chybí propojovací kabely mezi střídači a transformátory, dodáno 80 ks RS Boxů, z toho pouze 59 ks pro zprovožňovaná pole, osazeno a zapojeno zatím 15 ks na konstrukcích (sv.10/2331 -2334).

90. Záznamy ve stavebních denících pro období od **4.12. do 9.12.2010** opět popisují práce jako, montáž konstrukcí a panelů, montáž a zapojování S- Boxů, stringování. Dne 6.12.2010 je

dodáno zbylých 28 ks sdružovacích rozvaděčů typu Weidmuller (viz.červená příloha spisu). Přitom všechny tyto rozvaděče měly být dle revizní zprávy instalovány na FVE a obžalovaným BXXXXX odzkoušeny již 31.10.2010.

91. Poslední zápis z kontrolního dne uskutečněného **9.12.2010** pak dokladuje dokončování DC rozvodů na dokončených konstrukcích pro kiosky K3, pokračování montáže konstrukcí polí pro kiosky K3 – nutno dokončit 14 řad, pro kiosky K4 chybí namontovat 133 ks FV panelů, pro

kiosky K3 chybí 1495 ks dále dokladuje, že chybí zapojení 10 ks RS Boxů, že nebyly splněny dodávky, montáž a zapojení RS a S- Boxů pro kiosky K6 až K3, že reálný předpoklad dokončení celého výkonu 4,4 MWp – za předpokladu dodání všech chybějících komponentů (RS boxy, krajové a středové příčky konstrukcí) do 20.12.2010 (sv.10/2336 – 2339).

92. Z obsahu stavebního deníku spol.Vernek-Roll nicméně vyplývá, že v době od **10.12.do 22.12.2010** opět probíhá montáž panelů, montáž a zapojování RS- Boxů, stringování, zemnění pole č.3, stringování pole č.3, montáž panelů, nahazování RS-Boxů, zapojování a ožívování kiosků. Dne 14.12.2010 pak bylo dodáno posledních 96 ks sdružovacích rozvaděčů (viz. červená příloha spisu). Dne 28.12. je zde zápis o ožívování kiosku 4, kdy byla zahájena výroba na poli č.4. Zápis ze dne 4.1.2011 popisuje nutnost zprovoznění kiosků K 5 a K6, dne 7.1. dochází k navážení spojovacího materiálu na montáž solárních panelů, přičemž dle zápisu z 8.1.2011 najelo 30 lidí na montáž panelů v polích č.3, přičemž bylo zjištěno, že pole č.3 není způsobilé pro zahájení montáže. Dne 9.1.2011 je prováděna montáž panelů v poli č.3 a 4 a dne 10.1. je prováděna montáž solárních panelů v poli č.3 a 4 a lisování koncovek a propojování kabelů v poli č.3. Dne 11.1. pak dochází k montáži panelů v poli č.3,4, k montáži chybějících částí v kioscích K 6,5,3 a je najeta výroba v kioscích č.6,5. Dne 12.1.2011 je prováděno lisování koncovek a propojování kabelů v poli 3, montáž panelů v poli 3 a až dne 13.1.2011 dochází k ožívování kiosku K 3 a k výrobě ve všech kioscích.

93. Uvedeným zápisům pak opět zcela odpovídá např. faktura vystavená spol.ELEKTROKVAL-T s.r.o. s datem usk.zd.plnění 19.1.2011, kdy předmět faktury jsou elektromontážní práce na FVE Moldava v době od 8.1. do 15.1.2011, přičemž se jednalo o celkem 742 hodin těchto elektromontážních prací (viz.červená příloha spisu).

94. Dle zápisů ve stavebním deníku až dne **14.1.2011** započala přejímka stavby, přičemž vzhledem k poruše dieselagregátu nebyla najeta výroba el.energie. Teprve až zápis ze dne 2.2.2011 dokladuje příkaz k optimalizaci FV panelů, v rámci které pak docházelo k výměnám FV panelů, což ve své výpovědi v hlavním líčení potvrdil i svědek EXXXXX.

95. Dne 3.6.2011 je mezi společnostmi MAPRO a TALWIN uzavřena dohoda o narovnání, dle které bylo dílo předáno až dne 3.6.2011 s výhradou odstranit vady a nedodělky, jako zprovoznění monitoringu střídačů, odstranění výpadků měničů, odstranění příčin výpadků jističů (sv.9/2057-2060).

96. K námitkám týkajícím se správnosti zápisů ve stavebních denících je nutno uvést následující. Řádné vedení stavebního deníku bylo dáno jednak zákonem v ustanovení § 157 odst.1, 2 zák.č.

183/2006 (stavební zákon), přičemž obsahové náležitosti stavebního deníku byly uvedeny v příloze č.9 k zák.č. 499/2006 v tehdy platném znění a jednak byla povinnost zhotovitele vést stavební deník stanovena i v čl.21 Smlouvy o dílo z 26.4.2010 (sv.7/ 1255) s tím, že denní záznamy zapisuje stavbyvedoucí příp. jeho zástupce, zásadně v den, kdy byly práce provedeny. Čl.21.4. této smlouvy dále stanovil, že pokud zhotovitel nesouhlasí se záznamem ve stavebním deníku, je povinen připojit k tomuto záznamu do 3 dnů svoje výhrady.

97. Z provedeného dokazování pak vyplývá, že tzv. hlavní stavební deník vedl stavbyvedoucí Martin MXXXXX, přičemž jeho řádné vedení a pravidelné zápisy do něj ve svých výpovědích potvrdil sám svědek MXXXXX, jakož i svědci KXXXXX, BXXXXX, RXXXXX a také svědek EXXXXX vykonávající funkci technického dozoru investora. Tento svědek potvrdil, že na stavbě byl veden stavební deník stavbyvedoucím MXXXXX, kterého viděl provádět zápisy, přičemž svědek kontroloval správnost zápisů v tomto stavebním deníku, což dokladují např.zápisy svědka EXXXXX ve stavebním deníku ze dne 12.10.2010 (sv.8/1596), dne 23.10.2010 (sv.8/1607), dne 10.11.2010 (sv.8/1624), dne 30.11.2010 (sv.8/1647), 27.12.2010 a 28.12.2010 (sv.8/1661 - 1662) a 21.1.2011a (sv.8/1681), kde je shodně uvedeno, že záznamy v deníku odpovídají provedeným pracím. Vedení stavebního deníku Martinem MXXXXX potvrdil ve své výpovědi v hlavním líčení i svědek **Jozef AXXXXX**, který v hlavním líčení uvedl (sv.18/4068-4069), že na stavbě FVE Moldava pracoval jako OSVČ na základě smlouvy se společností Vernek- Roll. Nastoupil ve chvíli, kdy se prováděla druhá fáze stavby. Následovat měla ještě třetí a čtvrtá. Poslední se nicméně kvůli nedostupnému terénu zrušila. Svědek měl na starosti montáž konstrukcí, posléze pracoval jako technik a kontroloval vyhozené jističe. Působil tam cca rok a půl, nejspíše od roku 2010. Generálním dodavatelem stavby byla společnost Mapro. Svědkovým nadřízeným byl pan MXXXXX, jeho nadřízenými byli pánové RXXXXX a KXXXXX. MXXXXX vedl stavební deník. Zápisů se někdy účastnil i svědek. Probíhaly tak, že se zapsalo, kolik se postavilo polí, a na tomto základě se následně fakturovalo. Zápisy se psaly každý den podle postupu prací. Zápisy kontroloval pan EXXXXX. Svědek neví o tom, že by EXXXXX nebo RXXXXX někdy měli výhrady k zápisům ve stavebním deníku. Stavební deník byl uložen v boudě na staveništi, kde byl po celou dobu a kde do něj MXXXXX zapisoval. Pokud jde o kontrolní dny, tyto probíhaly každý pátek a občas se jich svědek účastnil. Probíhaly tak, že se prošla stavba, následovala porada, kde se řešilo, co bude dál, a řešily se problémy. Zápis z kontrolních dnů prováděl pan EXXXXX, někteří si dělali poznámky do notebooků.

98. Správnost zápisů v dalším stavebním deníku vedeném od 18.10.2010 do 7.12.2010 potvrdil v hlavním líčení svědek Nikola ZXXXXX. Z výše uvedených důkazů pak vyplývá, že správnost zápisů v obou stavebních denících je současně potvrzována zápisy z kontrolních dnů, které pravidelně vyhotovoval svědek EXXXXX, což byl technický dozor investora, takže správnost těchto zápisů lze rovněž těžko zpochybňovat, protože kdo jiný než právě tato osoba měla pro investora zápisy, na které potom navazovala fakturace provedených prací, kontrolovat, což bylo upraveno i ve smlouvě o dílo. Ohledně průběhu kontrolních dnů z výsledku řady svědků vyplývá, že stavba byla zúčastněnými osobami procházena a v návaznosti na již provedené práce, byly vytýčeny úkoly do dalšího kontrolního dne. Na tomto místě je třeba odmítnout zcela absurdní tvrzení obhájce obžalovaného Ing.ČXXXXX, že zápisy byly svědkem EXXXXX tvořeny tzv.z druhé ruky pouze na základě informací, které mu byly podány svědkem MXXXXX či jinými

zúčastněnými osobami bez toho, aby svědek EXXXXX provedené práce zkontroloval. Takový postup jednak sám ve své výpovědi popřel svědek EXXXXX, jakož i další výše citovaní svědci, přičemž postup tvrzený obhajobou by byl faktickým popřením nejen účelu kontrolního dne ale i samotné funkce technického dozoru investora. Nadto zápisy z kontrolních dnů odpovídají nejen zápisům ve stavebních denících, ale i pořízeným fotografiím např. z 27.10., 28.10., 21.11.2010 a 7.12.2010 a dále dodacím listům a příslušným fakturám. Bylo by rovněž v rozporu se zásadami elementární logiky, aby zhotovitel do zápisů ve stavebních denících uváděl menší rozsah provedených prací,

v důsledku čehož byl zcela nesmyslně musel fakturovat menší částky než které by mu ve skutečnosti náležely. Logickým by byl pouze opačný postup, kdy by zhotovitel naopak vykazoval ve stavebním deníku větší rozsah provedených prací, aby si zajistil větší přísun finančních prostředků od investora.

99. Vzhledem k tomu, že obsah zápisů ve stavebních denících odpovídá obsahu zápisů z kontrolních dnů, pořízené fotodokumentaci a dokladům potvrzujícím dobu dodání technologických částí FVE Moldava, považuje soud kombinaci těchto důkazů za zcela věrohodnou. Proto za daného stavu věci zamítl důkaz na vyžádání jakéhosi stavebního deníku, který snad měl vést svědek RXXXXX, což však tento svědek neuvádí a o existenci takového deníku se ve své výpovědi nezmiňují ani svědci FXXXXX, BXXXXX a EXXXXX. Ostatně svědek RXXXXX by těžko mohl vést stavební deník, do něhož měly být prováděny denní záznamy, když se na stavbě objevoval pravidelně pouze v rámci kontrolních dnů. Svědek KXXXXX také uvedl, že svědek RXXXXX si spíše zapisoval poznámky z kontrolního dne. Navíc, jak již bylo uvedeno, výše popsané listinné a věcné důkazy ve svém souhrnu poskytují soudu dostatečný obrázek o průběhu výstavby FVE Moldava, což bylo i důvodem pro zamítnutí návrhu na výslech svědka Karla VXXXXX, který v přípravném řízení pouze uvedl, že k provedení revize zajistil obžalovaného BXXXXX, ale dále se k průběhu revize či revizním zprávám nebyl schopen vyjádřit. Nicméně i tento svědek uvedl, že se veškeré práce zaznamenávaly do stavebního deníku, který vedl stavbyvedoucí. Výpověď svědka by tak nijak nemohla ovlivnit již zjištěnou důkazní situaci, nehledě na to, že svědek trpí vážným onemocněním, v důsledku čehož není ani jisté, zda a popř. kdy by mohl před soudem vypovídat.

100. Důkazní materiál vztahující se k pravdivosti údajů uvedených v revizní zprávě ze dne 31.10.2010 lze tedy uzavřít jednoznačným konstatováním, že tato revizní zpráva je v podstatných bodech nepravdivá a nemůže tedy v žádném případě potvrdit bezpečnost FVE Moldava, ať již byla vytvořena dne 31.10.2010 nebo 2.11.2010. Předmětná FVE Moldava totiž nejenže nebyla v rozsahu požadované bezpečnosti jejich navzájem spojených nezbytných technologických částí dokončena ke dni vyhotovení revize, ale ona nebyla v požadovaném rozsahu dokončena ani ke konci roku 2010, když ze 4 kiosků byly 3 zprovozněny až v roce 2011.

101. Revizní zpráva tedy v žádném případě nepopisovala skutečný stav FVE, ale stav budoucí dle projektové dokumentace, podle které byla zcela evidentně opsána, což potvrdil i znalec obhajoby Ing. Tábořský v hlavním líčení a tento závěr vyplývá i ze sdělení Oblastního inspektorátu práce pro Ústecký kraj a Liberecký kraj, dle kterého je v revizní zprávě uvedeno pouze měření z neidentifikovatelného rozvaděče, není zde uvedeno měření kabelové části na AC straně měničů,

revizní zpráva byla pravděpodobně opsána z projektové dokumentace (sv.5/977). Skutečnost, že revizní zpráva neodpovídala zjištěnému reálnému stavu, tj. stavu v jakém se FVE k datu provádění revize nacházela, přitom nelze zhojit ani tvrzením, že revizní technik solární panely, ani jejich vzájemné propojení nerevidoval, a ani neměl povinnost je revidovat. Pro posouzení věrohodnosti revizní zprávy je totiž podstatné to, co je v ní uvedeno, tedy v ní tvrzený rozsah revize, nikoli to, co dle svého tvrzení měl či neměl revizní technik revidovat. Předmětná revizní zpráva tedy měla navodit dojem revize kompletního zařízení, ačkoliv si obžalovaný BXXXXX musel být vědom naprosté technologické nedokončenosti FVE Moldava. U obžalovaného se tak

nejedná o nesprávný postup vyplývající z jeho odborného přesvědčení, nýbrž o zcela zjevný úmysl vyhotovit na zakázku nepravdivou revizní zprávu, přičemž jediným důvodem tohoto postupu byla snaha spol.TALWIN zajistit si do konce roku 2010 udělení licence a tím následně i výhodnější výkupní ceny za solární energii. A pokud obžalovaný BXXXXX k takovému postupu svolil, zcela nepochybně také věděl, k čemu tento postup směřuje. Proto za daného stavu věci, kdy je důkazní situace vztahující se k revizní zprávě ze dne 31.10.2010 zcela jednoznačná, zamítl soud návrh na doplnění dokazování revizní zprávou vypracovanou ve věci vedené pod sp.zn. 52T 13/2017 a projektovou dokumentací. Ohledně projektové dokumentace lze zopakovat, že revizní zpráva byla z podstatné části z projektové dokumentace opsána, přičemž z výše podrobně rozvedené důkazní situace jednoznačně vyplývá, že revizní zpráva navíc ohledně prohlídky zařízení, provedeného měření a zkoušek obsahuje zjevně nepravdivé informace, takže již není nezbytné porovnávat ji s projektovou dokumentací a zjišťovat, do jaké míry se jedná o opis této dokumentace. Za zcela nedůvodný je třeba označit návrh na provedení důkazu revizní zprávou, ohledně které senát 52T v řízení vedeném pod sp.zn. 52T 13/2017 konstatoval, že je zcela nepravdivá, jak co do rozsahu revidovaného zařízení, tak co do správnosti zde uvedených údajů.

102. Jak již bylo uvedeno výše, byla revizní zpráva tzv.povinným důkazem předkládaným v rámci licenčního řízení. Dalším důkazem předkládaným v řízení o udělení licence byl doklad potvrzující vlastnické či uživatelské právo k energetickému zařízení ve smyslu § 7 prováděcí vyhlášky k energetickému zákonu č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích účinné v roce 2010. V daném případě se jednalo o rovněž již v odst.č.18 zmíněné Prohlášení o přechodu vlastnictví ze dne 3.11.2010, dle kterého zhotovitel zrealizoval dílo, fotovoltaickou elektrárnu Moldava I. o výkonu 4,4 MW a toto dílo tak ze 100% přechází na základě předávacího protokolu, který tvoří přílohu tohoto prohlášení, do vlastnictví objednatele. Dle tohoto předávacího protokolu zhotovitel potvrdil, že provedl dílo a poskytl služby v souladu se smlouvou. Součástí předání byla i veškerá dokumentace ke stavbě včetně výchozí revizní zprávy veškerých elektrických zařízení FVE (sv.7/1427 – 1429 resp.str.206 – 208 lic.spisu). Prohlášení o přechodu vlastnického práva je podepsáno Jaroslavem SXXXXX a Ing.Radkem MXXXXX dne 3.11.2010 v Praze a Předávací protokol je podepsán Janem FXXXXX a Milanem RXXXXX téhož dne v Moldavě.

103. Tyto dokumenty byly dne 11.11.2010 doručeny společností TALWIN společností Solar Systems, která je vzápětí (dne 12.11.2010) doručila spolu s revizní zprávou na ERÚ (str.201 - 202 lic.spisu).

104. Otázka předání díla - FVE Moldava byla upravena v čl.5.10 Smlouvy o dílo tak, že o převzetí díla bude smluvními stranami vyhotoven a podepsán předávací protokol, který také bude obsahovat seznam předané dokumentace. Objednatel je povinen dílo převzít pouze v případě, že zhotovitel provedl řádně zkušební provoz, dílo nevykazuje v době převzetí žádné vady či jiné nedostatky bránící řádnému užívání a zhotovitel prokáže, že skutečně instalovaný výkon FVE odpovídá plánovanému výkonu (sv.7/1235). Otázka přechodu vlastnického práva je následně upravena v čl.12 smlouvy s tím, že vlastnické právo k dílu přechází na objednatele okamžikem provedení díla, přičemž vlastnické právo k věcem určeným k zahrnutí do díla mělo přejít na objednatele okamžikem přivezení těchto součástí na staveniště (sv.7/1244).

105. K Prohlášení o přechodu vlastnického práva a k předávacímu protokolu vypovídali v hlavním líčení svědci SXXXXX, MXXXXX, RXXXXX a FXXXXX jakožto zástupci spol. Mapro, nicméně svědek SXXXXX tvrdil, že si na celou záležitost již nevzpomíná, svědek MXXXXX uváděl, že elektrárna již zřejmě byla z větší části dokončená, ale k faktickému předání díle dne 3.11.2010 zřejmě nedošlo, a dokumenty byly sepsány pro potřebu spol.TALWIN, která potřebovala doložit vlastnické právo k dílu. Svědek FXXXXX uvedl, že předávací protokol pouze podepsal někde v kanceláři zřejmě na popud svědka RXXXXX a spoléhal se na informace, že údaje v dokumentu odpovídají skutečnosti. Svědek RXXXXX pak vypověděl, že dílo asi bylo z větší části hotovo, ale k faktickému předání dne 3.11.2010 zřejmě nedošlo.

106. Vzhledem k tomu, že provedenými důkazy bylo jednoznačně prokázáno, že FVE Moldava nebyla ke dni provedení revize v době od 28.10. do 31.10.2010 a ani následně v listopadu 2010 po technologické stránce dokončená, těžko mohla být jako zhotovené dílo předána spol.TALWIN. Stejně tak nemohlo ani dojít k přechodu vlastnického práva k věcem zahrnutým do díla v souladu s čl.12.1 Smlouvy o dílo (dle kterého vlastnické právo k věcem zahrnutým do díla přechází na objednatele okamžikem přivezení těchto součástí na staveniště), neboť k datu 3.11.2010 nebyly na stavbu dodány podstatné části technologie FVE, protože z obsahu spisového materiálu vyplývá, že až dne 4.11.2010 byly na staveniště pěti kamiony a dvěma kontejnery přivezeny FV panely (sv.8/1620), dne 5.11.2010 bylo procleno 2496 FV panelů (9/1942-43), ze zápisu z kontrolního dne z 5.11.2010 vyplývá, že nebyla realizována dodávka kiosků K3 a K4 (sv.10/2309), které byly dodány až 9.11.2010 (sv.10/2315), dne 11.11.2010 byl dodán skelet trafostanice, transformátor, rozvaděč VN a NN a vnitřní zapojení trafostanice (viz. příloha-červená složka), teprve dne 12.11. dochází k dodávce prvních S-Boxů, přičemž jejich dodávka je ukončena až 14.12.2010 (viz. příloha-červená složka), dne 25.11.2010 bylo dodáno 5.824 ks FV Panelů (9/1963-65) a dne 26.11.2010 dodáno 6.552 ks FV panelů (sv.9/1971-1985), sdružovací rozvaděče byly dodávány až v době od 24.11. do 6.12.2010 (viz. příloha-červená složka), přičemž ještě dne 9.12.2010 je v rámci kontrolního dne konstatováno, že nebyly dosud dodány všechny chybějící komponenty (RS-Boxy a částí konstrukcí). Těžko tedy mohlo přejít na objednatele dne 3.11.2010 vlastnické právo k věcem, které ještě ani nebyly na stavbu dodány. Navíc je nutno zdůraznit, že v Prohlášení o přechodu vlastnictví ze dne 3.11.2010 je výslovně uvedeno, že zhotovitel zrealizoval dílo, fotovoltaickou elektrárnu o výkonu 4,4 MW a tato přechází do vlastnictví spol.TALWIN na základě podepsaného předávacího protokolu. Přitom z výše uvedených důkazů je zcela zřejmé, že ke dni 3.11.2010 FVE Moldava ani zdaleka nebyla zrealizována, natož o výkonu 4,4 MW. Uvedené listiny je tedy stejně jako revizní zprávu nutno označit za nepravdivé.

C. Stav FVE Moldava ke dni provedení místního šetření obžalovanou BXXXXXou

107. Důkazy vztahující se k otázce postupu výstavby FVE Moldava k datům majícím vliv na posouzení trestní odpovědnosti jednotlivých obžalovaných se pochopitelně týkají i obžalované Lenky BXXXXX, kdy v jejím případě je oním zásadním datem den 19.11.2010, kdy za její přítomnosti proběhlo místní šetření, které následně vedlo k vydání rozhodnutí o předčasném užívání a povolení zkušebního provozu FVE Moldava.

108. Obžalovaná **Lenka BXXXXX** v hlavním líčení uvedla (sv.17/3839- 3842), že na základě žádosti o prozatímní užívání stavby svolala místní šetření, což jí ukládal stavební zákon. Před odjezdem na stavbu zkontrolovala předložené doklady, jejichž součástí byla i revizní zpráva a stanoviska dotčených orgánů. Všechna stanoviska byla kladná a v revizní zprávě bylo uvedeno, že stavba je schopná užívání a bezpečného provozu. Na místě samém obžalovaná zjistila, že část panelů chybí a výkon není 6,6 MW. Nic však nebránilo v povolení zkušebního provozu, jelikož kolaudovat lze i část stavby, která je schopná samostatného a bezpečného užívání, což dle revizní zprávy bylo splněno. O místním šetření byl sepsán protokol, byl vydán souhlas se zkušebním provozem. Co se s tímto rozhodnutím dělo dál, obžalovaná neví. Nevěděla ani, že doklad byl použit k čerpání finančních prostředků. Při místním šetření obžalované nepříslušelo kontrolovat technická zařízení či vybavení, k tomuto účelu měli příslušné doklady od revizních techniků, kteří na to měli oprávnění. Obžalovanou mrzí, že v rozhodnutí neuváděla, že se jedná o nižší výkon elektrárny. Bylo to však patrné z revizní zprávy. V daném rozhodnutí byl uveden výkon 6,6 MW kvůli tomu, že tak zněl název stavby.

109. Místního šetření se účastnili spoluobžalovaní RXXXXX, ČXXXXX, KXXXXX a nějaký pán s brýlemi, který měl na starosti doklady. Okruh zúčastněných osob se uvádí do protokolu o místním šetření. Při samotném místním šetření přijeli na místo, zjistili, že v horní části nejsou panely, což si obžalovaná vysvětlovala snížením výkonu. Stavbu neprocházeli celou, byli se podívat v jedné z rozveden s tím, že zbytek je stejný. Panely nepočítali. V její kompetenci úředníka stavebního úřadu byla kontrola osazení panelů, oplocení a biokoridoru. Osazení panelů znamená, že se na stavbě nacházely stojany a na nich byly fotovoltaické panely. Z počtu panelů nelze poznat výkon. Trafostanice byla kontrolována jedna. Nedokázala vysvětlit, proč zbývající nikoliv. Smyslem místního šetření bylo podle obžalované zkontrolovat, zda je vše postaveno v souladu s projektovou dokumentací. Stojany, panely i trafostanice byly. Obžalovaná neví, zda se tam nacházely čtyři buňky anebo dvě. Pokud by ale v dokumentaci uvedeny čtyři a nacházely se tam dvě, stavba by se nepovolila. Měnicí stanice kontrolovali jako takové, nikoliv zařízení vevnitř. Obžalovaná si nevzpomíná, že by se zástupci společnosti TALWIN řešila výkon elektrárny. Stavební deník byl na stavbě veden, avšak jeho obsah nebyla obžalovaná povinná kontrolovat. Podrobně tedy stavební deník nestudovala. K popisu prací uvedených ve stavebního deníku dne 19.11.2010 obžalovaná uvedla, že si nevybavuje, že by se na stavbě během místního šetření někdo další nacházel. Obžalovaná vycházela z revizní zprávy, kde byl uveden výkon 4,4 MW. Technologii obžalovaná nezná a ani nebyla oprávněna ji kontrolovat. Kontrolu celého areálu prováděli pouze z auta. Viděli položené nezaházené kabely. Na stavebním úřadu obžalovaná působila dvacet let. Nikdy se za tuto dobu nesešla s tím, že by revizní zpráva neodpovídala

realitě. Pokud se týká spoluobžalované KXXXXXX, obžalovaná se s ní radila, jelikož FVE Moldava byla první fotovoltaickou elektrárnou, kterou povolovali. Stavební řízení vedla obžalovaná společně se spoluobžalovanou KXXXXXX. Tato vždy přiřadila stavbu konkrétnímu pracovníkovi, který se s ní mohl radit. Konečné rozhodnutí pak napsala obžalovaná, spoluobžalovaná KXXXXXX ho zkontrolovala a podepsala. Obžalovaná znovu označila za chybu, že v rozhodnutí podrobně nevymezila, která část stavby je schopna samostatného a bezpečného užívání a neuvedla zde výkon 4,4 MW. Od spoluobžalované KXXXXXX nicméně dostala pokyn, aby se v tomto rozhodnutí nerozepisovala. Měla napsat, že se povoluje zkušební provoz.

110. Ve sv.5 se na č.l.821 nachází žádost spol.TALWIN o povolení prozatímního užívání stavby ke zkušebnímu provozu podepsaná obžalovanými RXXXXXX a Ing. ČXXXXXX. Žádost byla na MěÚ Duchcov doručena dne 3.11.2010. Ve stejném svazku se na č.l. 815 nachází protokol ze dne 19.11.2010 o průběhu ústního jednání spojeného s místním šetřením ve věci povolení prozatímního užívání ke zkušebnímu provozu stavby – Zemní vedení VN 22 kV Hrob-Moldava-Oldřív. Tohoto jednání se za SÚ Duchcov zúčastnily obžalované KXXXXXX a BXXXXXX (v protokolu je uvedeno dřívější jméno obžalované –PXXXXXX) a za stavebníka byli přítomni obžalovaní RXXXXXX a Ing.ČXXXXXX, kteří dle tohoto protokolu při ústním jednání předložili mimo jiné i zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení. Dle protokolu je zemní vedení provedeno v celém rozsahu pouze nejsou dokončeny terénní úpravy dotčených pozemků, takže je závěrem konstatováno, že na stavbu lze vydat zkušební provoz.

111. Téhož dne se pak o hodinu později koná další místní šetření popsané v protokolu založeném na č.l. 835. Toto šetření se týkalo povolení prozatímního užívání ke zkušebnímu provozu stavby FVE Moldava. Tohoto jednání se zúčastnily stejné osoby, přičemž i v rámci tohoto ústního jednání obžalovaní dle obsahu protokolu předložili mimo jiné i zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení. Dle protokolu byla stavba prohlédnuta, přičemž bylo zjištěno, že stavba FVE je zpracována (vybudována) z 90%, kdy nejsou dokončeny terénní úpravy, přičemž z předložených dokladů bylo zjištěno, že tuto část stavby lze povolit ke zkušebnímu provozu.

112. Na uvedený protokol potom navazuje samotné Rozhodnutí o povolení zkušebnímu provozu FVE Moldava ze dne 19.11.2010 s tím, že se předčasné užívání stavby se povoluje a kolaudační souhlas lze vydat jen po provedení zkušebnímu provozu, přičemž stavba obsahuje výrobu elektrické energie o výkonu 6.600 kWp z fotovoltaických panelů. Z odůvodnění rozhodnutí pak vyplývá, že stavebník v rámci ústního jednání předložil doklady o výsledcích předepsaných zkoušek, stavební úřad přezkoumal žádost a s ohledem na nutnost ověření funkčnosti a vlastností stavby podle projektové dokumentace rozhodl, že kolaudační souhlas lze vydat až po zkušebním provozu.

113. Místnímu šetření ze dne 19.11.2010 ještě předcházelo šetření, které za HZS Ústeckého kraje, Územního odboru Teplice, jakožto dotčeného orgánu státní správy provedl dne 11.11.2010 svědek Ing.HXXXXXX.

114. Svědek **Ing. Václav HXXXXXX** pak v hlavním líčení uvedl (sv.18/4069 -4071), že se jako komisař stavební prevence účastnil povolování výstavby FVE Moldava. V rámci náplně své práce posuzoval projektovou dokumentaci a následně kontroloval provedení stavby a její soulad

s projektovou dokumentací v řízení pro uvedení stavby do užívání. Tuto činnost prováděl z titulu komisaře stavební prevence dotčeného orgánu státní správy na úseku požární ochrany. Jeho činnost se řídila stavebním zákonem a zákonem o požární ochraně. V souladu s těmito zákony kontroloval dokumentaci stavby v rozsahu požárně-bezpečnostního řešení. Posléze vydával závazné stanovisko, které bylo podkladem pro stavební úřad, který vydával stavební povolení nebo kolaudační souhlas. V rámci řízení žadatel předloží kompletní stavební dokumentaci a komisař ji posoudí v rozsahu požárně-bezpečnostního řešení – zkontroluje návrh stavebního provedení, použité materiály, únikové cesty, požárně-bezpečnostní zařízení, příjezdové

komunikace apod. Pokud tyto věci odpovídají požadavkům zákona, vydá kladné závazné stanovisko.

115. Na FVE Moldava byl svědek osobně. Stavba nebyla dokončena, nebyly osazeny všechny panely, jednalo se o zkušební provoz. Podrobnosti si svědek nepamatuje. K obsahu písmně zpracovaného stanoviska ze dne 11.11.2010 svědek uvedl, že v názvu stavby je uvedeno 6,6 MW, protože takový byl oficiální název. Ověřoval nicméně pouze část stavby, která byla dokončena. Kontroloval provedení elektrické části, kabeláže, zapojení, použité materiály na panely a nosné konstrukce. Vycházel přitom z elektrorevizí. Kontrolní prohlídku svědek prováděl sám. Prošel areál, pohledem zkontroloval panely, zapojení, vycházel ze zápisů ve stavebním deníku a revizí. Nejednalo se o jedinou stavbu, která nebyla zcela dokončena a svědek k ní vydával i přesto kladné závazné stanovisko. U velkých staveb mívá investor zájem spustit pouze část.

116. Pokud se týká stavu FVE Moldava ke dni místního šetření tzn. k 19.11.2010, pak lze odkázat na odst.č. 80 až 82, kdy např. ze zápisu z kontrolního dne konaného právě dne 19.11.2010 je evidentní, na stavbě probíhala montáž konstrukcí a panelů, přičemž nebyly realizovány práce na všech DC rozvodech na konstrukcích, nebyly osazeny rozvaděče ve dvou ze čtyřech kiosků, kdy je uvažováno o dokončení celého výkonu 4,4 MW (za předpokladu dodání nezbytných komponentů) do 30.11.2010. Práce na elektrárně pak pokračují až do konce roku 2010 resp. ještě na začátku roku 2011. Stav elektrárny je také patrný i z fotografií pořízených dne 21.11.2010, tzn. dva dny po konání místního šetření.

117. Pokud tedy bylo vydáno rozhodnutí, kterým bylo povoleno předčasné užívání a zkušební provoz FVE Moldava o výkonu 6,6 MW, lze jednoznačně konstatovat, že toto rozhodnutí neodpovídalo faktickému stavu elektrárny a předčasné užívání stavby a její zkušební provoz nebylo možno v takovém rozsahu povolit.

D. Obžalování Ahmad RXXXXX a Ing.Vladimír ČXXXXX

118. Bylo-li tedy na základě výše rozebraného důkazního okruhu prokázáno, že revizní zpráva týkající se FVE Moldava obsahuje zcela nepravdivé údaje a rozhodně neprokazuje bezpečnost tohoto zařízení, přičemž současně předmětné dílo nemohlo být dne 3.11.2010 předáno objednateli a nemohlo v této době ještě 100% přejít do jeho vlastnictví, bylo nutno pozornost zaměřit na další důkazní okruh týkající se obžalovaných RXXXXX a Ing.ČXXXXX a jejich vědomí jednak o skutečném průběhu výstavby FVE Moldava a jednak o tom, že v rámci

probíhajícího licenčního řízení jsou předkládány nepravdivé anebo alespoň hrubě zkreslující podklady.

119. Obžalovaný **Ahmad RXXXXX** v hlavním líčení uvedl (sv.17/3842 -3844), že v roce 2009 dostali nabídku na účast v investičním projektu Moldova o výkonu 6,6 MW. Projekt byl kompletně připravený včetně rozhodnutí. Obsahoval i smlouvu s ČEZ s napojením na obec Hrob. Rozhodli se formou převodu akcií od původních vlastníků projekt koupit. Po tomto kroku zahájili výběrové řízení na výstavbu FVE, které vyhrála společnost Mapro, s.r.o. Byla s ní uzavřena smlouva, podle které měla postavit na klíč FVE Moldova včetně dodání veškerých podkladů a dokladů potřebných pro zkušební provoz, kolaudaci a pro získání licence. Jedním

z dokladů byla i revizní zpráva. Společnost Mapro realizovala rovněž zakázky pro ČEZ, což pro obžalovaného představovalo záruku kvality a včasné realizace projektu.

120. Pokud se týká licence u ERÚ, tuto na základě doporučení banky měla na starosti společnost Solar Systems. Za společnost Talwin funkci technického dozoru na stavbě vykonával Karel EXXXXX. Úkolem obžalovaného v této věci byl dohled nad zajištěním veškerých smluv o zřízení věcného břemene a následně řešení problémů s životním prostředím. Z tohoto důvodu se nepravdělně účastnil kontrolních dnů. Jednalo se o asi čtvrtinu z celkového počtu kontrolních dnů.

121. Ohledně revizní zprávy obžalovaný uvedl, že se spoluobžalovaným BXXXXX nikdy nejednal a revizi si u něj neobjednával. U hlavního líčení ho viděl poprvé. Nepodílel se ani na předávání revizní zprávy dalším subjektům. Veškeré záležitosti ohledně revizní zprávy zajišťovala společnost Mapro. Zároveň byl obžalovaný přesvědčen, že FVE je řádně dokončena. Není odborníkem na FVE, proto ani nevěděl, za jakých podmínek může být revizní zpráva vydána. V žádném ze zápisů z kontrolních dnů není uvedeno, že by nebylo možné revizní zprávu vydat. Tuto skutečnost měl posuzovat revizní technik a zhotovitel. Obžalovaný nemohl posuzovat, zda revizní zpráva odpovídá příslušným normám a zda jsou jejím předmětem i panely. Podle převažujícího odborného názoru je zřejmé, že nikoliv. Obžalovaný zdůraznil, že vždy jednal v dobré víře a nikdy nikoho nevedl v omyl.

122. Pokud se jedná o dokončenost FVE v roce 2010, tato dle obžalovaného byla dokončena. Jako zásadní důkazy pro toto tvrzení obžalovaný uvedl místní šetření ČEZ, zahájení výroby a dodávky elektrické energie. Místní šetření ČEZ proběhlo 7. 12. 2010 a obžalovaný se ho účastnil spolu se spoluobžalovaným ČXXXXX a zástupci zhotovitele- společnosti Mapro. Proběhla kontrola stavby a z příslušného protokolu vyplývá, že zástupci ČEZ prošli FVE a neobjevili žádný důvod pro nepřipojení FVE k síti. Zjištěna byla i osazenost panelů. Při této kontrole pak byla zjištěna pouze minimální nesrovnalost oproti revizní zprávě spočívající v jednotkách počtu panelů, která byla spoluobžalovaným BXXXXX opravena. Dané místní šetření přitom jednoznačně dokladuje, že FVE byla v požadovaném rozsahu dostavěna a schopna vyrábět elektrickou energii a dodávat ji do sítě. Ohledně prací na FVE v roce 2011 obžalovaný uvedl, že vinou sněhové kalamity muselo dojít k opravám. Bylo dohodnuto odstranění poškozeného stavu FVE. To si vyžádalo demontáž panelů a konstrukce a opětovnou montáž konstrukcí nových.

123. Obžalovaný **Vladimír ČXXXXX** v hlavním líčení uvedl (sv.17/3844- 3845), že to co je mu kladeno za vinu se nezakládá na pravdě. Začátkem roku 2010 se rozhodl účastnit investice na výstavbě FVE Moldava. Zakoupila se společnost Talwin, která byla držitelem platného stavebního povolení z roku 2009. Obžalovaný se stal předsedou představenstva této společnosti. V této pozici figuroval až do roku 2014. Investiční záměr byl v případě FVE Moldava složitý, proto museli sehnat společnost, která by byla schopná tuto realizaci provést. Proběhlo výběrové řízení, ve kterém zvítězila společnost Mapro. Byla s ní uzavřena smlouva o dílo. To mělo být provedeno kompletně jako stavba na klíč včetně příslušné dokumentace. Společnost Mapro měla dobré reference, realizovala i stavby pro ČEZ. Veškeré odborné činnosti zajišťoval dodavatel.

124. Vyřízení licence měla na starosti společnost Solar Systems. S tou uzavřeli smlouvu 25. 8. 2010. Obžalovaný měl pracovní povinnosti u společnosti AMP Chomutov, proto neměl důvod kontrolovat stavbu FVE Moldava, jejímž garantem byla společnost Mapro a Karel EXXXXX. Obžalovaný byl přesvědčen, že když stavba probíhala pod odborným dozorem a nikdo neměl připomínky, tak vše probíhá v pořádku.

125. Revizní zprávy obžalovaný neobjednával a ani nijak neovlivňoval, vše zajišťovala společnost Mapro jakožto odborný zhotovitel. Tato si sama vybrala revizního technika. Revizní zprávu obžalovaný ani nečetl, její kontrolu prováděla rovněž společnost Mapro. Pro obžalovaného a společnost Talwin se jednalo o jeden z mnoha dokumentů, který dostali od společnosti Mapro a přeposílali jej společnosti Solar Systems. Před uvedením FVE Moldava do provozu byl obžalovaný 19.11, 7.12. a 27. 12. 2010 v obci Hrob, kde nabyl přesvědčení, že je vše v pořádku, o čemž je přesvědčený dodnes. ČEZ sama zkontrolovala elektrárnu, osadila ji elektroměrem a v obci Hrob proběhlo faktické připojení FVE k síti. Obžalovaný zdůraznil, že vždy jednal v dobré víře a v souladu s právními předpisy.

126. Ve svém vyjádření v hlavním líčení konaném dne 15.4.2019 ještě doplnil (sv.19/4254), že sídlo spol.TALWIN a AMP na ulici Pražská bylo od sebe vzdáleno asi 80 m, takže se korespondence přenášela ze sídla firmy TALWIN k paní VXXXXX, která poštu v písemné (nikoliv v elektronické) podobě evidovala. Faktury přes paní VXXXXX nešly, byly předkládány přímo do účtárny. Svědkyně VXXXXX pracovala samostatně a příslušné doklady dle stanoveného seznamu příloh zasílala bez nutnosti další konzultace firmě Solar Systems. Takto byla zaslána i revizní zpráva, která byla obžalovanému v elektronické podobě doručena dne 1.11.2010 a stejnou revizní zprávu poté svědkyně předložila dle 3.11. na spol.ČEZ, přičemž se jednalo o revizi VN. Obžalovaný dále předložil seznam porad, na kterých jej VXXXXX průběžně informovala, když se vyskytl nějaký problém.

127. Obžalovaný dále předložil e-mailovou korespondenci dokládající realizaci výkon FVE na 6,6MW, žádný se netýkal jiného výkonu. Obžalovaný zopakoval, že nebyl účastníkem žádného kontrolního dne a nedostával z nich ani zápisy. Dále zdůraznil, že i ze zápisů ze stavebního deníku vyplývá, že na začátku prosince docházelo k odvážení FV panelů a RS-Boxů.

128. Jak již bylo uvedeno v odst.č.19, spol. TALWIN na základě plné moci ze dne 7.10.2010 (č.l.2 lic.spisu) zmocnila společnost Solar Systems a.s k jednání s ERÚ. K této skutečnosti vypovídali jednak zaměstnanci spol. Solar Systems a jednak i svědkyně VXXXXX, zaměstnankyně spol.AMP Chomutov.

129. Svědek **ThDr. Tomáš BXXXXX**, statutární zástupce spol.Solar Systems, v hlavním líčení uvedl (sv.18/4121 – 4122), že na stavbě FVE Moldava prováděli ověřovací návštěvu a vyřizovali agendu s licenci. Byli požádáni bankou, aby dozorovali a podávali jí zprávy, což také činili. Banka chtěla mít jistotu, že bude vše v pořádku. Kontrolovali, zda je všechno v pořádku, zda stavba pokračuje, zda byla úspěšně dokončena a pomáhali vyřizovat licenci. Jejich angažmá na FVE Moldava skončilo v listopadu 2010. FVE Moldava měl svědek na starosti spolu s Mgr. Jitkou HXXXXX. Osobně byl na stavbě dvakrát v říjnu a listopadu 2010. Stavba tehdy běžela, byl tam

obtížný terén. Založili spis, do kterého shromažďovali veškeré dokumenty, které získávali od obžalovaného RXXXXX, případně poštou. S nikým jiným ze společnosti Talwin svědek nejednal. S obžalovaným RXXXXX byli v kontaktu cca čtyřikrát nebo pětkrát. Koncem října nebo začátkem listopadu podali žádost o licenci a během následujícího měsíce dále dokládali další dokumenty, aby mohla být licence vydána. Pokud se týká předávacího protokolu a revizní zprávy, museli je mít k dispozici, byly součástí spisu. Za věcnou správnost dokladů nicméně neodpovídali.

130. Svědkyně **Mgr. Jitka HXXXXX** v přípravném řízení uvedla, že byla ředitelkou spol.Solar Systems, která na základě uzavřené smlouvy pro spol.TALWIN prováděla kontrolu dokumentů týkajících se FVE Moldava a jejich předávání na ERÚ. Konkrétně se spol.TALWIN komunikovala jejich zaměstnankyně jménem Denisa, přičemž svědkyně kontrolovala její práci a podepisovala průvodní dopisy, které byly spolu s příslušnými dokumenty zasílány na ERÚ. Dle předpokladu svědkyně dostávali dokumenty od spol.TALWIN poštou nebo byly doručovány osobně a oni je pak na ERÚ zasílali poštou. Za shodu dokumentů se skutečností odpovídala spol.TALWIN. Ke konkrétně doručovaným dokumentům na ERÚ se svědkyně nebyla schopna vyjádřit (sv.3/435 -443).

131. Svědkyně **Denisa MXXXXX** v přípravném řízení uvedla, že ve společnosti Solar Systems pracovala jako administrativní pracovnice, kdy kompletovala nějaké papíry ohledně FVE Moldava. Svědkyně se ale s nikým se spol.TALWIN nesešla, vše šlo přes paní HXXXXX, které jí dávala také pokyny k tomu, jaké dokumenty má poslat na ERÚ. Dokumenty ke kompletaci jí rovněž předávala paní HXXXXX, ale ke konkrétním dokumentům se svědkyně nebyla schopna vyjádřit (sv. 3/487 -492).

132. Svědkyně **Ivana VXXXXX**, zaměstnankyně AMP Chomutov, v hlavním líčení uvedla (18/4114 -4115), že ve společnosti pracuje od roku 2007 a jejím nadřízeným je obžalovaný ČXXXXX. Ten byl v březnu 2010 zvolen jako statutární orgán společnosti Talwin a svědkyni svěřil i práci pro tuto společnost. Informoval ji, že společnost Mapro bude stavět FVE Moldava a společnost Solar Systems pro ně bude vyřizovat licenci. Svědkyně založila knihy doručené korespondence a šanonny týkající se těchto společností. Došlou korespondenci pak předložila obžalovanému ČXXXXXovi, a buďto ji poté uložila anebo poslala dál. Vždy však na pokyn

obžalovaného ČXXXXX, sama o vlastní vůli nedoručovala nikdy nic. Ze společnosti Solar Systems byla v kontaktu s paní HXXXXX. Když přišel požadavek, tlumočila jej obžalovanému ČXXXXX a ten jí dále řekl, co má zaslat. Koncem listopadu nebo začátkem prosince se ozvala paní HXXXXX s tím, že má pro ně připravenou licenci. Tu svědkyně vyzvedla na Czech pointu nebo na poště.

133. Pokud se týká revizní zprávy, tuto jí asi donesl osobně nějaký pán a chtěl, aby mu jí podepsala. Neví, zda tento člověk byl ze společnosti Mapro. Svědkyně revizi předala obžalovanému ČXXXXX a na jeho pokyn ji uložila do šanonu. K seznamu dokumentů na č. l. 2907 svědkyně uvedla, že tento zpracovávala ona. Obžalovaný ČXXXXX ji pověřil, aby zjistila, jaké smlouvy bude třeba s ČEZ uzavřít ohledně FVE. Zjistila, že je třeba podat žádosti. Tyto vyplnila a vyhledala příslušné dokumenty, které bylo třeba doložit, a žádost donesla na ČEZ. Předala vše, co je v seznamu uvedeno. Pokud jde o faktury, tyto svědkyně předkládala obžalovanému ČXXXXX. S obžalovaným RXXXXX komunikovala pouze v případě, že k podpisu nějakého dokladu byl nutný podpis obou statutárních zástupců společnosti.

134. Podstatou obhajoby obžalovaných je tedy tvrzení, že výstavbu FVE Moldava zadali zkušené společnosti Mapro, která také zajišťovala vyhotovení všech podstatných dokladů jak pro stavební a licenční řízení, tak i pro tzv.první paralelní připojení. Kontrolu prováděných elektroprací pak měla na starosti společnost Solar Systems, která jim byla doporučena bankou a která také měla zabezpečovat správnost a kompletnost podkladů doručovaných ERÚ v rámci licenčního řízení. Žádný z obžalovaných nebyl odborníkem na fotovoltaické elektrárny a ani neměli zkušenosti s licenčním řízením, takže se plně spoléhali na to, že obě společnosti provedou uvedené činnosti v požadované kvalitě. Obžalovaní tedy neměli náležitý přehled o průběhu výstavby, žádné nepravdivé podklady nevyhotovovali ani nenechávali vyhotovit a pokud některé listiny podepsali, pak pouze z pozice statutárních zástupců společnosti Talwin.

135. Po zhodnocení provedených důkazů pak soud dospěl k závěru, že obhajobě obou obžalovaných nelze přisvědčit, a to hned z několika důvodů. Předně je třeba si uvědomit, že oba obžalovaní byli statutárními zástupci investora, kterým byla spol.TALWIN. Tato společnost však neměla žádné zaměstnance a tím ani žádnou organizační strukturu s delegovanými pravomocemi. Oba obžalovaní tedy byli jedinými řídicími a výkonnými články této společnosti. Spol.Talwin také neměla žádného zaměstnance vyřizujícího došlou poštu a touto činností byla pověřena zaměstnankyně spol.AMP Jiřina VXXXXX, která vypověděla, že ohledně dokladů týkajících se společnosti TALWIN komunikovala výhradně s obžalovaným Ing.ČXXXXX, který jí udílel pokyny, jakým způsobem s těmito podklady dále nakládat, což ostatně odpovídá i čl.26.1. Smlouvy o dílo, dle kterého měly být veškeré listiny doručovány k rukám Ing.ČXXXXX. Z téže smlouvy o dílo (str.3) dále vyplývá, že obžalovaný Ing.ČXXXXX byl, společně s obžalovaným RXXXXX, oprávněn za objednatele jednat ve věcech obchodních a obžalovaný RXXXXX, společně se svědkem EXXXXX, dále i ve věcech technických. Tvrzení svědkyně VXXXXX také odpovídá i povaze věci, z níž je zřejmé, že administrativní pracovnice, notabene zaměstnaná v jiné společnosti, těžko mohla mít z hlediska určování významu a dalšího směřování zásadních dokumentů doručovaných spol.TALWIN jinou pozici než právě administrativní. Koneckonců naprosto stejným způsobem probíhalo kompletování materiálů i ve spol.Solar Systems, kde ani administrativní pracovnice Denisa MXXXXX sama nerozhodovala o významu jednotlivých

dokumentů a o jejich další distribuci, ale vždy se řídila pokyny nadřízené Mgr.HXXXXXX, která její práci kontrolovala, jak vyplývá z výpovědí obou jmenovaných.

136. Uvedené skutečnosti pak z logiky věci již samy o sobě vyvrací tvrzení obou obžalovaných, že o průběhu výstavby FVE Moldava a o zasílaných dokumentech neměli potřebné informace, zejména když se jednalo o investici v řádu stamilionů korun. V rámci této argumentace lze ještě odkázat na povinnost obou obžalovaných postupovat v jejich pozicích tzv. s péčí řádného hospodáře, což v předmětném období vyplývalo z ustanovení § 194 odst. 5 zák.č. 513/1991 Sb. (obchodní zákoník) v tehdy platném a účinném znění. Bylo tedy jejich povinností vykonávat působnost člena představenstva řádně ve smyslu uvedeného ustanovení, tzn. jednat pečlivě a s potřebnými znalostmi. Vědomí obou obžalovaných o skutečném stavu věci plyne, krom jiného, i z prostého faktu, že právě oni představovali subjekt investora, což byl jediný v budoucnu

profitující subjekt z provozu FVE Moldava, a je tedy otázkou, kdo jiný než právě obžalovaní by nejlépe měli znát postup výstavby této fotovoltaické elektrárny, a to v návaznosti na zásadní investiční zatížení spol.TALWIN v souvislosti s výstavbou FVE Moldava. Byla to tedy společnost TALWIN řízená oběma obžalovanými, která usilovala o vydání licence do konce roku 2010, aby si zajistila výhodnější výkupní ceny elektrické energie a úměrně této snaze pochopitelně odpovídala informovanost obžalovaných, zda jejich úsilí vyústí v kýžený výsledek. Jiný účel jednání, které je popsáno ve výroku rozsudku, nemělo.

137. Tvrzení obžalovaného RXXXXXX je dále vyvráceno i řadou dalších důkazů, zejména v podobě pravidelných zápisů z kontrolních dnů, které mu byly svědkem EXXXXXX pravidelně zasílány. Svědek Milan RXXXXXX vypověděl, že jednal nejvíce s obžalovaným RXXXXXX, přičemž ohledně dodržování harmonogramu a stavu stavby většinou telefonicky komunikoval i s obžalovaným Ing. ČXXXXXX. Rovněž svědek FXXXXXX uvedl, že ohledně výstavby komunikoval s obžalovaným RXXXXXX a se svědkem EXXXXXX, přičemž obžalovaný RXXXXXX lpěl na termínech. Pokud tedy obžalovaný RXXXXXX takto vyžadoval dodržování stanovených termínů výstavby, nelze akceptovat jeho tvrzení, že již neměl potřebné informace potvrzující, zda tyto termíny byly dodržovány. Tyto informace totiž obžalovaný pravidelně získával zejména od svého technického dozoru v podobě svědka EXXXXXX. Vždyť právě proto, aby svědek za investora dohlížel na průběh výstavby, byl pro tuto činnost vybrán. A pokud jej za spol.TALWIN touto činností pověřil obžalovaný RXXXXXX, je naprosto logické, že s touto osobou ohledně činností, kterou ji pověřil, komunikoval. Jiný závěr by byl zcela v rozporu se zásadami elementární logiky a fakticky by popíral důvod zřízení funkce technického dozoru investora. Kromě informací od svědka EXXXXXX a pravidelně zasílaných zpráv z kontrolních dnů, získával obžalovaný RXXXXXX potřebné informace ohledně průběhu výstavby na základě své osobní přítomnosti na stavbě. Obžalovaný RXXXXXX se tedy ve dnech 26.10. a 5.11.2010 účastnil kontrolních dnů, přičemž např. ze zápisu z kontrolního dne 5.11.2010 vyplývá, že bylo naraženo cca 4800 ks pilotů, přičemž další práce byly z důvodu nedostatku materiálu zastaveny, jsou pokládány trasy DC kabelů pro kiosek K3, konstrukce pro FV panely pro kiosek K4 nebyla dokončena pro nedostatek materiálu, probíhá montáž konstrukcí pro kiosek K3 – provedeno 5 řad, další postup závisí na dodávkách materiálu, montáž FV panelů pro kiosek K5 nedokončena, na poli pro kiosek K4 je současně osazeno cca 2.300 Ks, doposud nebylo provedeno dodávka a osazení kiosku K4 a K3, dodávky a montáž s a RS boxů včetně zapojení, dodávka a osazení

transformátorů pro kiosky K4 a K3. Ohledně předávací stanice v obci Hrob, pokračují výkopy kabeláže, přičemž na některých úsecích nebyly ani tyto výkopy zahájeny, na dalších úsecích chybí pokládka kabelů a chybí také osazení průchodek a zatažení kabeláže do kiosku, a dále nebylo provedeno zapojení kabelů na rozvaděče, atd. (sv.10/2309 – 2314).

138. Důležitým dokumentem je pak e-mail z 1.11.2010, kterým svědek RXXXXX posílá obžalovaným RXXXXX a Ing. ČXXXXX revizní zprávu (sv.18/4084), což je zřetelný důkaz o tom, že oba obžalovaní měli o zásadních dokumentech předávaných následně na ERÚ jasné informace. Přitom nejméně z hlediska své přítomnosti na stavbě ve dnech 26.10.201 a 5.11.2010 musel obžalovaný vědět, že revizní zpráva, která mu byla zaslána, obsahuje nepravdivé údaje. Nadto ze záznamu z kontrolního dne 26.10.2010 jednoznačně vyplývá, že zhotovitel má do 31.10.2010 předat revize všech elektrorozvodů a instalovaných zařízení FVE, což se týká i kiosků

na FVE s tím, že veškeré revizní zprávy musí být s kladným závěrem bez vad a nedodělků (sv.10/2298). Byť obžalovaný tvrdí, že nebyl schopen posoudit obsah revizní zprávy, nejméně ohledně údajů vztahujících se k existenci a propojení kiosků K1 a K2, které tam v této době nebyly, ani s ohledem na snížení výkonu elektrárny být nemohly, si musel být této skutečnosti vědom. Totéž lze konstatovat i ohledně kiosků K3 a K4, které byly dodány až 9.11.2010. Přitom dle revizní zprávy mělo být zařízení elektrárny řádně smontováno, upevněno, instalováno a seřízeno v souladu s normami. Stejně tak musel obžalovaný na základě své přítomnosti na stavbě dne 5.11.2010 zjistit, že jak samotná elektrárna, tak přípojné místo v obci Hrob nejsou ani zdaleka v takovém stavu dokončenosti, aby vůbec mohly podstoupit jakoukoliv výchozí revizi.

139. Stejného dne tzn.5.11.2010 je spol.Mapro přímo obžalovanému Ing.ČXXXXX elektronickou cestou zaslán dodatek č.2 ke smlouvě o dílo a prohlášení o přechodu vlastnictví s tím, že dílo o výkonu 4,4 MW již bylo zrealizováno, přičemž na tomto dokumentu je uvedeno, že na základě předávacího protokolu, který přílohou, přechází ze 100% do vlastnictví spol. TALWIN (sv.17/3884-3890). Přitom oba obžalovaní museli vědět, že ke dni 3.11.2010 FVE Moldava nebyla ani zdaleka zrealizována, a to vůbec ne do plného výkonu 4,4 MW. Tedy již v tuto chvíli muselo být obžalovaným zřejmé, že tento dokument obsahuje nepravdivé údaje. Oba obžalovaní se pak účastnili místního šetření konaného dne 19.11.2010, kdy dle zápisů ve stavebních denících v tento den dochází k ražení pilotů, montáží konstrukcí a panelů, ke stringování, montáží S-Boxů, tahání kabelu pole č.3 či k vystrojování kiosku. Ve stejný den byl realizován také kontrolní den, přičemž z příslušného zápisu je zřejmé, že předpoklad dokončení 3 pole pilotů je ke dni 21.11., stále chybí DC rozvody na konstrukcích pole 3, pokračuje montáž konstrukcí FV polí pro kiosek K3 – 3/4, chybí osazení rozvaděčů do kiosků K3 + 4, dne 19.11. dodáno 160 S-Boxů, zapojení vnitřních rozvodů pro K3,4, 5 +6 není dokončeno, reálný předpoklad dokončení celého výkonu 4,4 MW za předpokladu dodání RS-Boxů, - do 30.11.2010 (sv.10/2320 -2325). Průběh výstavby je názorně vidět i na fotografiích pořízených dne 21.11.2010 –tedy 2 dny po účasti obžalovaných na místním šetření, kdy je zřejmé, že zhruba jedna čtvrtina elektrárny ještě není dokončena, což obžalovaní i při vědomí informací, které o průběhu výstavby měli (na rozdíl např. od obžalované BXXXXX) prostě nemohli nevidět. Přitom jak vyplývá, z obou protokolů sepsaných v rámci místního šetření konaného dne 19.11.2010, v rámci ústního jednání stavebník (za stavebníka jednali oba obžalovaní) předložil mimo jiné i zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení. Ostatně již dne 5.11.2010 při podávání

žádosti o povolení prozatímního užívání stavby ke zkušebnímu provozu oba obžalovaní museli vědět, že na energetické zařízení, ohledně něhož toto povolení žádají, musí být vystavena revizní zpráva.

140. Argumentují-li oba obžalovaní svojí dobrou vírou v činnosti společností Mapro a Solar Systems, je možno připomenout např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn. 9 As 256/2015, v němž bylo konstatováno, že ..... *je věcí žadatele o licenci, aby si zajistil řádné doklady, kterými podkládá svou žádost. Žadatel o licenci má volnost v tom, jakému reviznímu technikovi zadá zpracování revizní zprávy, pokud si nezvolí způsob prokázání technických podmínek znaleckým posudkem zpracovaným v čase rozhodném pro posouzení bezpečnosti elektrárny. Současně pak po žadateli o licenci lze požadovat, aby při volbě revizního technika či znalce postupoval obezřetně a důsledně vyžadoval jejich řádný postup, ke němuž by měl poskytnout prostor a potřebnou součinnost. Je v nejlepším zájmu žadatele o licenci, aby nebyl pouhým pasivním*

příjemcem revizní zprávy či znaleckého posudku, ale aby též ověřil minimálně to, zda v revizní zprávě či znaleckém posudku deklarovaná kontrola proběhla.

141. Obžalovaní tedy museli dne 19.11.2010 vidět, že FVE rozhodně není ve stavu, aby mohla podstoupit komplexní výchozí revizi ani ve stavu, kdy by kompletně mohla přejít do vlastnictví spol.TALWIN na základě prohlášení o přechodu vlastnictví z 3.11.2010. Přitom z provedeného dokazování vyplývá, že již dne 3.11.2010 byla výchozí revize předána spol.TALWIN spol. ČEZ Distribuce, přičemž revizní zprávu měl Ing.ČXXXXX, dle výpovědi svědkyně VXXXXX k dispozici, a tato byla dále nejpozději dne 11.11.2010 zaslána spol. Solar Systems, která jí dne 12.11.2010 doručila na ERÚ. Obžalovaný Ing.ČXXXXX v průběhu hlavního líčení předložil e-mailovou zprávu ze dne 2.11.2010, kterou svědkyně VXXXXX zasílá Denise HXXXXX z firmy Solar Systems zprávu o výchozí revizi. Zde je nutno připomenout, že svědkyně VXXXXX popřela, že by někdy manipulovala s dokumenty týkajícími se spol.TALWIN bez vědomí resp.bez pokynů obžalovaného Ing.ČXXXXX, přičemž soud s ohledem provedené dokazování nemá důvodu o věrohodnosti tvrzení svědkyně pochybovat, neboť je opravdu obtížně akceptovatelné, že nějaká administrativní pracovnice zaměstnaná navíc v jiné společnosti, bude rozhodovat o osudu listin, které měly pro spol.TALWIN z hlediska její snahy dosáhnout vydání licence do konce roku 2010 zásadní význam. Lze jistě připustit, že svědkyně VXXXXX nechodila za obžalovaným Ing.ČXXXXX s každou běžnou elektronickou komunikací, nicméně revizní zpráva či prohlášení o přechodu vlastnictví takovou běžnou komunikací rozhodně není, což ostatně dokladují i e-mailové zprávy z 1.11.2010 a z 5.11.2010. Svědkyně VXXXXX také nemá žádného důvodu vypovídat nepravdivě, neboť ani za situace, kdyby potvrdila obhajobu obžalovaného Ing.ČXXXXX, že pracovala samostatně, by si tímto sdělením nemohla nijak uškodit.

142. Oba obžalovaní se dále účastnili průběhu kontroly zaměstnanců spol.ČEZ Distribuce konané dne 7.12.2010 (sv.8/1652), přičemž záznamy ve stavebních denících ze dne 7.12.2010 opět popisují montáž konstrukcí a panelů, navážení, montáž a zapojování S-Boxů. Z výpovědi svědka ZXXXXX pak rovněž vyplývá, že v této době nebyla na FVE Moldava dokončena ještě ani kompletní montáž konstrukcí, natož aby byly položeny panely a provedena příslušná elektroinstalace, což zcela koresponduje i se zápisem z kontrolního dne uskutečněného 9.12.2010, dle kterého pokračuje montáž konstrukcí polí pro kiosek K3 – nutno dokončit 14 řad, pro kiosek K4 chybí namontovat 133 ks FV panelů, pro kiosek K3 chybí 1495 ks, chybí zapojení 10

ks RS- Boxů, nebyly splněny dodávky, montáž a zapojení RS a S -boxů pro kiosky K6 až K3 s tím, že reálný předpoklad dokončení celého výkonu 4,4 MWp – za předpokladu dodání všech chybějících komponentů (RS- boxy, krajové a středové příčky konstrukcí) do 20.12.2010 (sv.10/2336 – 2339).

143. Kromě výše uvedených zcela jasných důkazů potvrzujících vědomost obou obžalovaných o technologické nedokončenosti FVE Moladava, ke dnům 31.10.2010, 5.11.2010, 19.11.2010 či 7.12.2010, je v této souvislosti dále nutno opět připomenout faktickou organizační strukturu spol. TALWIN, v níž otázku schvalování faktur nemohl mít na starosti nikdo jiný než obžalovaný, přičemž z provedených důkazů vyplývá, že to byl obžalovaný Ing.ČXXXXX (viz.výpověď svědkyně VXXXXX), který však těžko mohl příslušnou faktura schválit bez odpovídajících informací týkajících se skutečného průběhu výstavby, které podle provedeného

dokazování musel získávat od obžalovaného RXXXXX. Oba obžalovaní tedy minimálně z faktury č.10200782 s datem usk.zd.plnění 3.11.2010 na dodávku a instalaci panelů za 42,7 mil.korun (sv.9/2014) museli vědět, že revize ze dne 31.10.2010 nemůže odpovídat skutečnosti, což museli zjistit i z další faktury č.10200826 s datem usk.zd.plnění 12.11.2010 na stavební práce-část díla-montáž DC kabeláže, zapojování přístrojů pro vyvedení výkonu VN za 1,2 mil.korun (sv.9/2033) a z další pokračující fakturace s daty usk.zd.plnění 4.11., 16.11.2010, 1.12.2010, 10.12.2010, 21.12.2010 a 23.12.2010, kdy se všechny faktury týkaly výstavby FVE Moldava v součtu za 26,5 mil.korun (sv.9/2034 - 2039). Ostatně i z výpovědi svědka SXXXXX vyplývá, že ohledně plateb faktur jednal s oběma obžalovanými.

144. Jak již soud částečně zmínil výše, z provedeného dokazování je zřejmý i mechanismus předávání dokumentace týkající se výstavby FVE Moldava, kdy příslušné listiny, včetně dokladu o vlastnictví výrobní a revizní zprávy byly ze spol. MAPRO předávány do společnosti TALWIN (viz.výpověď RXXXXX, MXXXXX, SXXXXX, VXXXXX), kdy např. svědek Milan RXXXXX v přípravném řízení vypověděl, že bez součinnosti spol.TALWIN nešlo licenci získat. Dokumentace, která byla doručena od spol. MAPRO poté byla předávána spol. Solar Systems a tato ji doručovala na ERÚ.

145. Uvedeným mechanismem tedy byly do licenčního spisu obžalovanými prostřednictvím spol.Solar Systems doručeny zkušební protokol o zkoušce ochran, prohlášení o přechodu vlastnictví ze dne 3.11.2010 a předávací protokol z téhož dne spolu s revizní zprávou, přičemž tyto dokumenty jsou svědkyní VXXXXX stejného dne předány společnosti ČEZ Distribuce. Stejného dne, kdy je spol.TALWIN doručeno prohlášení o přechodu vlastnictví, předávací protokol a revizní zpráva, je pak na MěÚ Duchcov doručena žádost o povolení prozatímního užívání stavby ke zkušebnímu provozu podepsaná obžalovanými RXXXXX a Ing.ČXXXXX (sv. 5/821). Byť tedy žádný z obžalovaných nepodepsal předávací protokol ze dne 3.11.2010 ani prohlášení o přechodu vlastnictví , o jejich existenci a následného doručení na ERÚ tedy museli vědět, neboť se jednalo o tzv. povinné důkazy prokazující vlastnictví žadatele o udělení licence k energetickému zařízení, což také dokládá Ing.ČXXXXX předložený dokument označený jako „ Seznam příloh pro ERÚ nad 1 MW „, kde je kromě revizní zprávy pod bodem č.9 uveden předávací protokol na převzetí hotového díla (sv.19/4395). A tytéž dokumenty měly

být dle Seznamu příloh pro ČEZ předány distribuční společnosti k prvnímu paralelnímu připojení (sv.19/4394).

146. Vědomost obou obžalovaných o podstatných skutečnostech týkajících jak ohledně průběhu výstavby elektrárny, tak i ohledně průběhu licenčního řízení, dokládá i zajištěná elektronická komunikace, kdy např. z e-mailu ze dne 12.11.2010 odeslaného svědkyní HXXXXX obžalovaným RXXXXX a Ing.ČXXXXX (sv.18/4142) je zřejmé, že oba obžalovaní byli informováni o přerušení licenčního řízení s tím, že je nutno doložit pravomocné rozhodnutí o předčasném užívání stavby ke zkušebnímu provozu. Z e-mailu ze dne 2.12.2010 odeslaného svědkyní HXXXXX obžalovaným RXXXXX a Ing.ČXXXXX (sv.18/4138) dále vyplývá, že oba obžalovaní nejméně od 2.12.2010 věděli, že je udělena licence na výkon 4,4 MW. E-mail zaslaný svědkyní HXXXXX dne 14.9.2010 obžalovanému RXXXXX (sv.18/4153) opět dokazuje, že obžalovaný byl účasten kompletace dokladů zasílaných spol.Solar Systems.

147. Vzájemnou komunikaci spol. Mapro a spol. Talwin ohledně zasílání dokladů (tedy nikoliv Mapro – Solar Systems) potvrzuje i e-mail z 21.9.2010, kdy po svědkovi RXXXXX požaduje obžalovaný Ing.ČXXXXX prostřednictvím svědkyně VXXXXX aktualizované doklady ohledně harmonogramu výstavby FVE Moldava, a to včetně dodání technologií (sv.18/4080). V této souvislosti je možno také zmínit zápis z kontrolního dne konaného dne 26.10.2010, kterého se účastnil i obžalovaný RXXXXX, kde je vznesen požadavek, aby zhotovitel předal výchozí revize všech elektrorozvodů a instalovaných zařízení FVE, a to v jednom vyhotovení pro spol.TALWIN v jednom pro stavební úřad (sv.10/2298). Svědek RXXXXX ještě např. elektronicky dne 18.10.2010 sděluje obžalovaným RXXXXX a Ing.ČXXXXX informace k postupu výstavby s tím, že budou instalovány panely do výkonu 4,4 MW (sv.18/4051).

148. O stavu FVE si pak obžalovaní mohli učinit obrázek i z dalších záznamů z kontrolních dnů, z výše citované fakturace (viz.např. faktura č.10200826 s datem usk.zd.plnění 12.11.2010 na stavební práce-část díla-montáž DC kabeláže, zapojování přístrojů pro vyvedení výkonu VN) a z jejich vlastní přítomnosti na stavbě ve dnech 19.11. a 7.12.2010, kdy FVE rozhodně nebyla po technologické stránce dokončená a probíhaly zde práce popsané již výše ve stavebních denících a záznamech z kontrolních dnů. Další přímou komunikaci mezi obžalovaným Ing.ČXXXXX a svědkem RXXXXX ohledně výstavby FVE dokladuje také např. e-mail ze dne 10.12.2010 (sv.18/4089).

149. Uvedené důkazy tedy ve vzájemné kombinaci vyvrací tvrzení obžalovaných, že neměli o průběhu výstavby a licenčního řízení, včetně dodávaných dokumentů potřebné informace, když obsah provedených důkazů prokazuje pravý opak. Výše rozvedené důkazy dále vyvrací jejich obhajobu, že se spoléhali na plnění povinností zástupců spol.Solar Systems, kteří měli na průběh prací dohlížet, neboť působení svědka EXXXXX na stavbě, jeho povinnosti informovat investora, zápisy z kontrolních dnů, ale zejména osobní přítomnost obžalovaných na stavbě ve dnech 5.11. (obž. RXXXXX), 19.11 a 7.12.2010 (oba obžalovaní) dostatečným způsobem prokazují jejich vědomost o průběhu výstavby, na čemž nemůže nic změnit ani např. faktura č.210100268 vystavená spol.Solar Systems s datem uskt.zd.plnění 27.10.2010 za dohled a kontrolu kvality prováděných elektroprací při realizaci FVE (sv.18/4136), neboť tato faktura nemá, s ohledem na výše citovanými důkazy zjištěný postup výstavby FVE Moldava, žádný vliv

na posouzení vědomosti obžalovaných, že je již na počátku listopadu vystavena nepravdivá revizní zpráva a nepravdivé prohlášení o přechodu vlastnictví a předávací protokol. Na uvedených závěrech rovněž nemůže ničeho změnit ani to, že se obžalovaný RXXXXX v době od 17.9. do 21.9. a dále od 11.11. do 16.11.2010 nacházel mimo republiku (sv.2/343). Proto soud za stávající důkazní situace zamítl návrh na doplnění dokazování výsledkem zaměstnankyň spol.AMP Chomutov k pracovní činnosti svědkyně VXXXXX, když stávající důkazní situace je ohledně této skutečnosti zcela dostačující, nehledě na validitu tvrzení osob, které by vypovídaly téměř po devíti letech od projednávaného jednání. V této souvislosti je s podivem, že návrh na výslech těchto svědků nebyl učiněn již před třemi lety v přípravném řízení.

150. K tvrzení obžalovaných, že souběžně s výstavbou části 4,4 MW měla ještě probíhat i výstavba druhé etapy o výkonu 2,2 MW, kdy oba obžalovaní byli ujišťováni, že obě etapy budou realizovány do konce roku 2010, je nutno uvést, že na základě Dodatku č.2 ke smlouvě o dílo ze

dne 10.9.2010 došlo k úpravě původně uzavřené smlouvy o dílo s tím, že dílo mělo být předáno ve dvou etapách, kdy v první etapě měla být předána samostatná část díla o výkonu 4,4 MW nejpozději do 8.11.2010 s v druhé etapě mělo dojít k předání další samostatné části díla o výkonu 2,2 MW nejpozději do 20.12.2010 (sv.7/1424-1426). Ohledně této skutečnosti nicméně např. z výpovědi svědků MXXXXX a KXXXXX vyplývá, že druhá etapa vlastně ani nemohla být realizována kvůli svažitosti terénu, v důsledku čehož zde nebylo možno ani instalovat konstrukce. Sám svědek EXXXXX k této okolnosti vypověděl, že původně se sice měl stavět výkon na 6,6 MW, ale potom bylo v důsledku klimatických změn rozhodnuto, že se druhá etapa o výkonu 2,2 MW ruší.

151. Výpovědi uvedených svědků jsou pak v souladu i se zápisy z kontrolních dnů, kdy se např. již v zápisu ze dne 17.9.2010 objevuje poznámka o problému se svažitostí terénu a skalním podložím v polích č.1. a 2., kam nelze narážet piloty (sv.10/2266) a tento problém trvá a je opakován v zápisech i z dalších kontrolních dnů až do 5.11.2010. V dalším záznamu z kontrolního dne 22.10.2010 existuje již poznámka o předčasném užívání stavby pro 4,4 MW s tím, že dle stanoviska zhotovitele stavby ze dne 22.10.2010 bude požadovaný rozsah stavby připraven k datu 10.11.2010 (sv.10/2293). Od kontrolního dne 5.11. 2010 se pak v zápisech již žádný záznam, který by se týkal prací na polích č.1 a 2. uveden není a další zápisy se již týkají výhradně prací na polích pro kiosky K3 až K6 (kiosky K1 a K2 ani nebyly na stavbu dodány). V zápisech z dalších kontrolních dnů až do posledního zápisu ze dne 9.12.2010 se hovoří pouze o plném výkonu 4,4 MW pro kiosky K3 až K6. Rovněž v zápisech ve stavebním deníku firmy Vernek-Roll není o provádění nějakých prací týkajících se polí č.1 a 2 v předmětné době ani zmínka. Ostatně již z přípisu spol.Solar Systems ERÚ ze dne 14.10.2010 vyplývá, že žádost o licenci je podávána jen ohledně výkonu 4 MW (č.l.52 lic.spisu), což pak dokládá seznam provozoven, který dne 1.11.2010 spol.Solar Systém doručuje na ERÚ, kde je uveden výkon FVE Moldava 4,4 MW (č.l.58 a 71 lic.spisu). A konečně i v prohlášení o přechodu vlastnictví a předávacím protokolu ze dne 3.11.2010 se hovoří o kompletním díle o výkonu 4,4 MW.

152. Z uvedeného tedy vyplývá, že k žádné demontáži konstrukcí či panelů v rozhodné době nedošlo, a tato demontáž byla realizována až v roce 2011 v důsledku optimalizace výkonu elektrárny a v důsledku částečného poškození konstrukcí, což odpovídá nejen tvrzení svědků ale i

záznamu ve stavebním deníku, kde je první zmínka o demontáži panelů až ze dne 9.1.2011 a 12.1.2011 (sv.8/1669, 1672).

E. Důkazy týkající se okolností vystavení Protokolu o splnění technických podmínek pro uvedení výroby do provozu dne 7.12.2010

153. Jak již bylo uvedeno v části I. pro posouzení trestní odpovědnosti obžalovaných již není otázka následného dokončování FVE Moldava po vyhotovení revizní zprávy podstatná. Argumentace obhajoby ohledně závěrů kontroly pracovníků spol. ČEZ Distribuce dne 7.12.2010 či např. ohledně první měřitelné dodávky vyrobené elektřiny ze dne 28.12.2010 tedy není relevantní, neboť je zapotřebí zopakovat již shora zmíněnou právní úpravu dané problematiky v energetickém zákoně, dle kterého bylo možno podnikat v energetických odvětvích na území České republiky pouze na základě licence udělené Energetickým regulačním úřadem (§ 3 odst.3 cit.zák.). Udělení licence pak bylo současně základní podmínkou, bez které nebylo vůbec možno

u nově zřizované výroby elektřiny nebo zdroje uvažovat o jejím řádném uvedení do provozu ve smyslu výše uvedeného rozhodnutí ERÚ č.4/2009. Jinými slovy řečeno, i pokud by došlo prvnímu paralelnímu připojení FVE Moldava dne 7.12.2010, tato skutečnost by sama o sobě v žádném případě neznamena nárok na výkupní ceny platné pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010, pokud by v této době současně neexistovalo pravomocné rozhodnutí o udělení licence. Přesto i k této skutečnosti bylo provedeno dokazování, kdy k průběhu kontroly ze dne 7.12.2010 vypovídali svědci Jiří CXXXXX, Václav JXXXXX a Luboš PXXXXX.

154. Svědek **Jiří CXXXXX**, zaměstnanec společnosti ČEZ, v hlavním líčení uvedl (sv.18/4071 - 4072), že na FVE Moldava prováděl kontrolu funkčnosti přenosu dat FVE do systému ČEZ. Kdy se tato kontrola uskutečnila, neví. Účastnil se jí spolu s kolegy z provozu panem JXXXXX a PXXXXX. Předmětem kontroly bylo zjištění, zda se na stavbě nachází řídicí jednotka, zda je živá, má SIM kartu a zda je možné s ní navázat spojení. Na stavbě se nacházela buňka, rozvaděče i samotná jednotka. Tu svědek nafotil. Další části FVE fotili jeho kolegové. Ti také kontrolovali výkon FVE, zda odpovídá osázeným panelům. Samotná kontrola trvala cca hodinu a půl. Zda se jí účastnil i někdo za investora či zhotovitele, si svědek nevybavil. Je možné, že na stavbě v době kontroly probíhaly nějaké práce, nicméně jistý si není. Společnost Mapro mu nic neříká.

155. Svědek **Václav JXXXXX**, pracovník ČEZ Distribuce, v hlavním líčení uvedl (sv.18/4072 – 4073), že byl členem kontrolního týmu na FVE Moldava. Od kolegů z Děčína dostali projektovou dokumentaci. Byl určen termín kontroly, kam společně s kolegy PXXXXX a CXXXXX vyrazili a kontrolu provedli. Pan CXXXXX se staral o řídicí jednotku, PXXXXX zpracovával dokumentaci a svědek fotil FVE dle metodického postupu. Měl k dispozici revizní zprávu, v té byl uveden popis elektrárny a použité technologie. Bez revizní zprávy by kontrolní tým vůbec nebyl vyslán. Neosazené panely nebyly předmětem kontroly. Kontrolovali pouze osazenost okolo 4 MW. Fakt, že na stavbě se nacházejí konstrukce bez panelů, jim bylo vysvětleno tím, že to není předmětem výkonu, který podléhá jejich kontrole.

156. Svědek **Luboš PXXXXX**, pracovník ČEZ distribuce, byl členem oné tříčlenné skupiny spolu s kolegy CXXXXX a JXXXXX. CXXXXX byl na řídicí techniku, svědek spolu s JXXXXX

na provoz. Při samotné kontrole provedli vizuální prohlídku stavby, vyplnili protokol a zkontrolovali, co podle protokolu měli. Konkrétně se jednalo o namátkovou kontrolu panelů, střídačů, trafostanic a připojení na síť VN, přičemž vycházeli z revizní zprávy. K protokolu na č. l. 2810-2832 svědek uvedl, že se na něm nachází jeho podpis. Fakt, že část stavby je hotová a část se teprve dodělává, na možnosti připojení nic neměnila. Měli pokyn, že pokud je FVE dodělána do určitého výkonu, připojí se k tomuto výkonu a licence bude udělena pouze na tuto část. Provedli tedy namátkovou kontrolu a na základě revizní zprávy zjistili, že zařízení je schopno provozu. Nepříslušelo jim počítat panely ani provádět jakékoliv měřicí zkoušky ani kontrolovat, zda je zařízení kompletně připojeno nebo nepřipojeno. Vycházeli z obsahu revizní zprávy potvrzující, že zařízení funguje (sv.18/4116 -4118).

157. Jak tedy vyplývá nejen z výpovědi uvedených svědků, ale i z výše citované právní úpravy, tak pracovníci distribuční společnosti v rámci tzv. prvního paralelního připojení jakékoliv fotovoltaické elektrárny neověřují její bezpečnost ve smyslu ustanovení § 9 písm. a) vyhl. č.

426/2005 Sb., což je zřejmé i z ust. § 5 odst.1 vyhl.č.51/2006 Sb. o podmínkách připojení k elektrizační soustavě, ale vychází (krom jiného) i z předložené revizní zprávy. Ostatně svědek PXXXXX potvrdil, že provedli pouze namátkovou kontrolu, přičemž však vycházeli z revizní zprávy, bez které by nebylo možné ani kontrolu provést, natož vyhotovit protokol o schválení výroby, což potvrzuje i znalecký posudek VUT v Brně (sv.16/3645). Tito pracovníci rovněž neposuzují, zda jsou u fotovoltaické elektrárny splněny podmínky pro povolení jejího zkušební provozu, v rámci kterého je však mimochodem rovněž nutno předložit revizní zprávu. Přitom z provedeného dokazování je zcela zřejmé, že revizní zpráva vypracovaná obžalovaným BXXXXX v žádném případě nemohla bezpečnost provozu FVE Moldava objektivním způsobem deklarovat, a to ani nějaké ucelené části, protože pak by skutečnost, že se jedná pouze o dílčí revizi musela z revizní zprávy vyplývat. V této souvislosti je třeba připomenout, že pracovníci ČEZu by těžko mohli realizovat tzv. první paralelní připojení, pokud by disponovali revizní zprávou týkající se pouze VN části elektrárny, a to ještě pouze některých kabelů, jak tvrdil obžalovaný BXXXXX.

158. Na základě uvedené revizní zprávy, prvního paralelního připojení a rozhodnutí týkajícího se předčasného užívání stavby a povolení jejího zkušební provozu tedy nemělo dojít k rozhodnutí o udělení licence, takže úvahy o tom, zda byla či nebyla ke konci roku 2010 dokončena FVE, nejsou pro posouzení základů trestní odpovědnosti obžalovaných relevantní, neboť taková FVE nebyla řádně zrevidována, aby bylo možno objektivně konstatovat její bezpečnost. A pokud nebyla řádně zrevidována a pokud nebyl v souladu se zákonem řádně povolen její zkušební provoz, nemohla ani obdržet nezbytnou licenci. V této souvislosti lze opět připomenout rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 30.3.2017 sp.zn. 2 As 313/2015, z něhož vyplývá, že : „ *předložení revizní zprávy, která se vztahuje jen ke části fotovoltaické elektrárny nebo která neosvědčuje bezpečnost fotovoltaické elektrárny ve skutečné podobě, má dle judikatury Nejvyššího správního soudu vést k zamítnutí žádosti o udělení licence na výrobu elektřiny.* Z odůvodnění dalšího rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn. 9 As 256/2015 mimo jiné dále vyplývá, že nebylo nutné zjišťovat, v jakém stavu rozestavenosti či dokončenosti byla elektrárna v době vydání rozhodnutí o udělení licence, neboť ani fakt že by elektrárna byla v tu dobu již dokončena, nedokládá to, že byla bezpečná, tj.že byla předložena řádná revizní zpráva, která by její bezpečnost prokazovala.

K otázce tzv. prvního paralelního připojení v rozhodnutí sp.zn.5 To 56/2016 Vrchní soud v Olomouci uvádí, že.....nelze akceptovat tvrzení, že fotovoltaické elektrárny byly v dostatečném stupni dokončenosti, bylo u nich schváleno první paralelní připojení, a proto splňovaly podmínky pro udělení licence, neboť akceptace takové myšlenkové konstrukce o jediném faktickém kritériu faktické dokončenosti fotovoltaické elektrárny by ad absurdum vedla k reálným pochybnostem o tom, k čemu by vlastně mělo sloužit nějaké licenční řízení, když podmínky pro získání licence by bylo možno preparovat z řízení zcela jiných. V další části odůvodnění posledně zmíněného rozhodnutí je dále konstatováno, že za dané situace není ani relevantní dokazovat, zda fotovoltaické elektrárny byly ke dni 31.12.2010 v maximálně dokončeném stavu, když evidentně bylo licenční řízení infikováno co do provádění a obstarávání důkazů nekalým postupem obžalovaných předložení falešných či nepravdivých listin.

159. Navíc výše uvedené zápisy ze stavebních deníků, jakož i zápis z kontrolního dne konaného 9.12.2010 jednoznačně potvrzují, že ani ke dni 7.12.2010, kdy proběhla kontrola pracovníků spol.ČEZ Distribuce (které se obžalovaní tak dovolávají), nebyla FVE Moldava technologicky

dokončená (což ostatně dokladuje i fotodokumentace pořízená svědkem JXXXXX – sv.12/2821) a tudíž ani v této době ještě nemohla být ani realizována výchozí revize na ty části elektrárny, kterou jsou popsány v revizní zprávě ze dne 31.10.2010. Vždyť právě dne 7.12.2010 jsou ve stavebních denících firmy Vernek –Roll i svědka ZXXXXX zapsány práce jako roznášení materiálu (což byly dle svědka ZXXXXX části konstrukcí), příprava řady 17 sektoru 3, montáž panelů, montáž a zapojování S-Boxů, navážení RS -Boxů. Dne 8.12. a 9.12. 2010 pak opět dochází k montáži panelů a konstrukcí, k montáži RS- Boxů a ke stringování. Dne 9.12.2010 tzn. dva dny po kontrole zaměstnanců ČEZu je pak ze záznamu z kontrolního dne zřejmé, že se dokončují DC rozvody na dokončených konstrukcích pro K3, pokračují montáže konstrukcí polí pro K3, kdy je nutno dokončit 14 řad, pro kiosek K4 chybí namontovat 133 ks, pro kiosek K3 chybí 1495 ks FV panelů, ohledně VN přípojky se provádí se osazování kabelů, avšak práce byly pozastaveny, chybí zapojení 10 ks RS- Boxů, přičemž je na závěr konstatováno, že reálný předpoklad dokončení celého výkonu 4,4 MW – za předpokladu dodání všech chybějících komponentů (RS- boxy, krajové a středové příčky konstrukcí) je do 20.12.2010 (sv.10/2336 – 2339), přičemž licence byla na základě revizní zprávy vydána již měsíc předtím tzn. 22.11.2010. A konečně i další zápisy ze stavebních deníků, jakož i příslušná fakturace jednoznačně dokládají, že ani ke konci roku 2010 nebyla ještě FVE plně funkční, když teprve dne 28.12. je ožívován první ze čtyřech kiosků, přičemž až dne 4.1.2011 je konstatována nutnost zprovoznění kiosků K5 a K6, dne 8.1.2011 až 11.1 jsou ještě montovány panely, přičemž elektromontážní práce na elektrárně pokračují až do 13.1.2011, což kromě uvedených zápisů dokladuje i fakturace spol.ELEKTROKVAL-T s.r.o., z níž vyplývá, že v době od 8.1. do 15.1.2011, bylo na elektrárně odpracováno celkem 742 hodin elektromontážních prací. Teprve až dne 14.1.2011 započala příjemka stavby.

160. K projednávané části skutkových zjištění lze tedy uzavřít, že FVE Moldava nebyla ani z hlediska sníženého výkonu 4,4 MW po technologické stránce dokončena ke dni 31.10.2010, 3.11.2010, 19.11.2010, 7.12.2010 a tato její technologická nedokončenost se vztahovala ještě k počátku roku 2011. K tvrzení obžalovaných, že FVE Moldava již na konci roku dodávala do sítě určité množství elektrické energie, je možno odkázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn.3 Tdo 990/2018, z jehož odůvodnění také vyplývá, že „..... na závěrech o způsobení škody ničeho nemění

ani skutečnost, že FVE nějaké množství elektřiny dodávaly, avšak je rozdíl mezi řádným během věci a během nikoliv řádným, jenž vznikl na základě podvodného jednání obviněných....“

F. Průběh licenčního řízení

161. K průběhu licenčního řízení v hlavním líčení vypovídali zaměstnanci ERÚ, nicméně jejich výpovědi byly pouze obecného charakteru. Svědek **Bc.Luděk PXXXXX**, ředitel odboru licencí na ERÚ v rozhodné době, se v přípravném řízení vesměs pouze obecně vyjadřoval k průběhu licenčního řízení na ERÚ a k podmínkám udělení licence s tím, že konkrétní řízení vyřizoval příslušný referent, který mu pak předložil spisový materiál ke kontrole a k podpisu rozhodnutí. K FVE Moldava pouze uvedl, že licence byla vydána na základě obsahu spisového materiálu (sv.3/512 -517).

162. Svědek **Ing.Ladislav ŽXXXXX** v přípravném řízení uvedl, že byl v roce 2010 zaměstnán na ERÚ jako specialista na odboru licencí, kdy náplní jeho práce bylo posuzovat žádosti u udělení licence. Na konkrétní řízení ohledně FVE Moldava si ale svědek nevzpomínal. Specialisté na odboru připravovali podklady a pak spis postoupili dál, pan PXXXXX spisový materiál přezkoumal a buď licenci podepsal anebo jim spis vrátil k doplnění. Svědek se pak rovněž vyjádřil k obecným podmínkám pro udělení licence s tím, že pokud by věděli, že předložené podklady neodpovídají realitě, licence by udělena nebyla (sv.3/573 – 579).

G. Výše škody

163. Výše způsobené škody vyplývá z odborného vyjádření zpracovaného v přípravném řízení (sv.14/3111 -3131,3134 - 3153) resp. z dodatku tohoto odborného vyjádření (sv.18/4026-4039) a z výpovědi zpracovatele tohoto vyjádření - Ing.Josefa Michálka v hlavním líčení (sv.17/3892 - 3894). Zpracovatel odborného vyjádření popsal způsob, jakým zjistil způsobenou škodu, jako rozdíl mezi podporou vyplacenou distribučními společnostmi pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010 a pro zařízení uvedená do provozu v roce 2011 s odpočtem tzv. solární daně a odečtem tržní ceny tzv.silové elektřiny.

164. Výše způsobené škody je pochopitelně odvislá od doby páchání protiprávního jednání, přičemž v této souvislosti je však třeba připomenout ust. § 12 odst.11 trestního řádu, dle kterého pokračuje-li obviněný v jednání, pro které je stíhán, i po sdělení obvinění, posuzuje se takové jednání od tohoto úkonu jako nový skutek. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že obžalovanému RXXXXX bylo sděleno obvinění dne 11.7.2016, obžalovanému Ing.ČXXXXX dne 14.7.2017, obžalovanému BXXXXX dne 4.7.2016 a obžalované BXXXXX dne 13.10.2016. Pokud za daného stavu věci státní zástupce zahrnuje do období, v rámci kterého měl být trestný čin dokonán i dobu ledna 2017 včetně, není tento postup souladný s citovaným ustanovením trestního řádu, byť i v této době byla škoda neoprávněným čerpáním podpory fakticky způsobena. V případě obžalovaných RXXXXX, Ing.ČXXXXX a BXXXXX tak mohl být žalovaný trestný čin dokonán pouze v rozmezí od 1.1.2011 do konce června 2016 včetně – tzn.do

konce měsíce, ve kterém byla naposledy před sdělením obviněním nárokována a také fakturována výkupní cena za vyrobenou elektrickou energii. V případě obžalované BXXXXX by tedy dle sdělení obvinění měla být výše skutečně způsobené škody počítána za dobu od 1.1.2011 do konce září 2016, což by však paradoxně přesahovalo výši škody spáchané hlavními pachateli, což není dle přesvědčení soudu logické, takže v jejím případě lze uvažovat pouze o výši skutečně způsobené škody ve stejném rozsahu, jako v případě ostatních obžalovaných.

165. Za dobu od 1.1.2011 do 30.6.2016 činí tedy souhrnná výše škody částku 97.645.445,2 Kč. Jedná se o prostý rozdíl výkupních cen vyplacených pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010 a pro zařízení uvedená do provozu v roce 2011, a to s odpočtem tzv. solární daně a tzv. silové elektriny. Ing.Michálek rovněž v hlavním líčení vysvětlil způsob výpočtu škody i za období následující až po dobu 20-ti leté životnosti elektrárny (dle příh.č.3 vyhl.č.475/2005 Sb.), takže od roku 2011 až do roku 2030 včetně by celková výše škody, ke které směřovalo jednání obžalovaných činila částku 467.321.396,18 Kč. V případě obžalovaných RXXXXX, Ing. ČXXXXX a BXXXXX se tedy za období od července 2016 do konce roku 2030 jedná o částku 369.675.950,98 Kč. V této souvislosti je však nutno připomenout, že se v případě tzv. budoucí škody jedná pouze

jakousi prognózu dalšího vývoje po dobu životnosti elektrárny, takže uvedené částky je nutno brát pouze jako předpokládané, v důsledku čehož soud i ve výroku rozsudku použil obecnější formulaci – okolo částky 369.000.000 Kč.

166. K otázce tzv. budoucí škody se již ve svém rozhodnutí sp.zn. 4 Tdo 968/2016 vyjádřil i Nejvyšší soud ČR s tím, že nepřisvědčil námitce o ryze hypotetickém vyčíslení případné škody. V případě předcházejícího vývojového stadia trestného činu, ať již pokusu či přípravy, je logické, jak uvádí Nejvyšší soud, že mohou nastat soudem nepředpokládané skutečnosti mající vliv na výši reálné škody, zvláště pokud mělo ke zvýhodněnému odkupu elektrické energie docházet po dobu 20 let. Pokud se však nejedná o dokonání trestný čin a obvinění nejsou povinni např. k náhradě škody, postačí závěr soudů, že jednání obviněných bylo způsobilé způsobit škodu ve výši 239 600 000 Kč, což odpovídá samotné koncepci vývojových stadií trestné činnosti. Akceptací této námítky by za použití argumentu ad absurdum znamenalo, že by nemohlo dojít k vyčíslení škody, pokud by reálně nevznikla, neboť vždy může přijít do úvahy nějaká skutečnost, která by mohla mít vliv na výši škody. V souladu s nálezem Ústavního soudu ze dne 20. 10. 2009 sp. zn. II. ÚS 1320/08 je třeba závěr o výši škody trestným jednáním nazírat z pohledu subjektivní stránky pachatele trestného činu. Jednání obviněných směřovalo k neoprávněnému získání výkupní ceny elektriny pro rok 2010 po dobu čerpání 20 let, přičemž rozdílem mezi touto zvýhodněnou výkupní cenou a výkupní cenou z prvních měsíců roku 2011 byla právě vyčíslená škoda 239 600 000 Kč. Ani sami obvinění, stejně jako soudy, nemohli v rámci zamýšleného obohacení počítat se všemi alternativami, jež se mohou v době 20 let odehrát. Prizmatem jejich subjektivní stránky skutkové podstaty projednávaného zvláště závažného zločinu je závěr o potenciálním obohacení (výši škody) správný.

167. Oproti podané obžalobě, kde je výše škody byla určena na základě součtu všech tržeb obdržených za podporu výroby elektriny z obnovitelných zdrojů za příslušná léta provozu FVE, tedy soud vycházel z jiných východisek, neboť postup zvolený státní zastupitelstvím není

souladný z provedeným důkazy z nichž je zřejmé, že nebyly zjištěny překážky, které by bránily společnosti TALWIN v získání licence v roce 2011. Současně je takový postup byl v rozporu s judikaturou vrchního (srov. např. sp.zn. 4 To 70/2017, 5 To 56/2016, 1 To 63/2017) i nejvyššího soudu (sp.zn.4 Tdo 968/2016, 6 Tdo 791/2017, 7 Tdo 916/2018, 3 Tdo 990/2018).

168. V návaznosti na stanovení výše způsobené škody bylo dále nutno vyřešit otázku subjektu, kterému byla shora popsaným jednáním tato škoda způsobena. V průběhu řízení se totiž k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 90.688.351,55 Kč připojila spol.ČEZ Distribuce a.s. (sv.16 čl. 3670), přičemž nárok na náhradu škody v trestním řízení dále požaduje Česká republika-Ministerstvo průmyslu a obchodu, a to ve výši 392.281.921 Kč (sv.17 čl. 3717 – 3771) a konečně i spol. OTE a.s. ve výši 291.371.617,81 Kč (sv.17 čl. 3830). V podané obžalobě pak byla jako poškozený označena i spol. ČEZ Prodej a.s., která se však k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody nepřipojila.

169. Porovnáním nároků uvedených subjektů s obsahem spisového materiálu je zřejmé, že spol.ČEZ Distribuce a.s. požaduje náhradu škody za období od 1.1.2011 do 31.12.2012, spol. OTE a.s. za období od 1.1.2013 do ledna 2017 (dle podané obžaloby) a Česká republika požaduje náhradu škody za celé obžalobou vytyčené období od 1.1.2011 do ledna 2017.

Společnosti ČEZ Distribuce a.s. a OTE a.s. tak požadují náhradu stejné škody resp. její části jako Česká republika, což je z logiky věci vyloučeno.

170. K nárokům jednotlivých subjektů lze tedy konstatovat, že právní úprava podpory energie z obnovitelných zdrojů byla nejprve upravena zák.č.180/2005 Sb. (o podpoře využívání obnovitelných zdrojů) účinným do 31.12.2012. Mechanismus financování této podpory pak byl od 28.12.2010, kdy nabyl účinnosti zák.č.402/2010 (kterým byl změněn zák.č.180/2005 Sb.) upraven v ust. § 6a odst.1 tak, že provozovatel přenosové soustavy nebo provozovatel regionální distribuční soustavy má právo na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů, přičemž tyto vícenáklady byly hrazeny složkou ceny za přenos elektřiny nebo ceny za distribuci elektřiny na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů regulované ERÚ a dotací z prostředků státního rozpočtu. Podle odst.2 cit.ust. vláda stanovila nařízením limit prostředků státního rozpočtu pro poskytnutí dotace na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů do 31. října kalendářního roku, který předcházel kalendářnímu roku, pro který ERÚ stanovil ceny za přenos elektřiny nebo ceny za distribuci elektřiny a podle odst.3 cit.ust. pokud limit prostředků státního rozpočtu stanovený podle odstavce 2 nepostačoval na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů, zahrnul ERÚ zbývající vícenáklady provozovatele přenosové soustavy nebo provozovatele regionální distribuční soustavy do složky ceny na přenos elektřiny nebo ceny na distribuci elektřiny na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů.

171. Podle § 6b odst. 1 cit.ust. dotací na úhradu vícenákladů spojených s podporou elektřiny z obnovitelných zdrojů podle § 6a poskytovalo Ministerstvo průmyslu a obchodu provozovatelé přenosové soustavy a provozovatelům regionálních distribučních soustav čtvrtletně na základě jejich žádostí, které mu tito provozovatelé předložili do konce měsíce následujícího po čtvrtletí.

172. Zák. č. 180/2005 byl s účinností od 1.1.2013 zrušen zák. č.165/2012 (o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů), který v ust. § 13 odst.1 nově upravil postavení tzv. operátora trhu, který účtuje provozovateli regionální distribuční soustavy a provozovateli přenosové soustavy složku ceny služby distribuční soustavy a složku ceny služby přenosové soustavy na podporu elektřiny ve výši, v jaké je povinen ji vyúčtovat provozovatel regionální distribuční soustavy nebo provozovatel přenosové soustavy podle § 28 a provozovatel regionální distribuční soustavy a provozovatel přenosové soustavy je povinen ji hradit operátorovi trhu. Tímto operátorem trhu je spol. OTE a.s..

173. Podle § 28 odst.1 cit. zák.č. 165/2012 Sb. jsou pak náklady na podporu elektřiny a provozní podporu tepla hrazeny prostřednictvím operátora trhu z finančních prostředků, které jsou v případě fotovoltaických elektráren tvořeny jednak tržbami z plateb ceny na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny (písm.a) cit. ustanovení) a jednak dotacemi z prostředků státního rozpočtu (písm.c) cit. ustanovení).

174. Podle § 28 odst.2 cit.,zák. vláda stanoví nařízením prostředky státního rozpočtu pro poskytnutí dotace na úhradu části ceny elektřiny pro zákazníky a na úhradu provozní podpory tepla, a to do 31. října kalendářního roku, který předchází kalendářnímu roku, pro který Úřad

stanoví cenu na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny. Prostředky státního rozpočtu pro poskytnutí dotace se stanoví podle výše finančních prostředků uvedených v odstavci 1 písm. a) a b), a to tak, aby spolu s nimi zajistily pokrytí celkových předpokládaných finančních prostředků na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny a provozní podporou tepla, přičemž podle odst.3 cit. ustanovení Úřad (ERÚ) stanoví cenu na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny maximálně ve výši 495 Kč/MWh. Cenu na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny stanovuje Úřad podle zákona o cenách.

175. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že způsob financování podpory výroby energie z obnovitelných zdrojů je složen ze dvou složek. Jednak jsou to dotace ze státního rozpočtu a dále se jedná o tržby z plateb ceny na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny. Nicméně z již citovaného ust. § 28 odst.3 zák.č.165/2012 Sb. je dále zřejmé, že část ceny na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny podle ust. § 28 odst.1 písm.a) je stanovena fixní částkou, takže výše podpory určené výrobcům elektřiny z obnovitelných zdrojů je tak bez vlivu na výši plateb příspěvku jednotlivými koncovými uživateli, jinak řečeno, stanovenou fixní částku 495 Kč za MWh by koncoví zákazníci uhradili i za situace, kdy by spol.TALWIN od počátku řádně uplatňovala podporu za výrobu elektřiny pro zařízení uvedená do provozu až v roce 2011. Koncové uživatele tak nelze považovat za poškozené v dané trestní věci, neboť projednávanou trestnou činností ke škodě na jejich majetku fakticky nedošlo.

176. Z rozboru výše citované právní úpravy financování podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů tedy jednoznačně vyplývá, že za poškozené projednávanou trestnou činností nelze považovat provozovatele přenosové soustavy resp. provozovatele regionální distribuční soustavy (spol.ČEZ Distribuce a.s. a ČEZ Prodej a.s.) ani operátora trhu (spol.OTE a.s.), neboť tyto společnosti byly po celé projednávané období pouze poskytovatelem (zprostředkovatelem) finančních prostředků, které jim byly poukazovány ze státního rozpočtu

Ministerstvem průmyslu a obchodu. V daném případě tak lze hovořit o jediném poškozeném, kterým je Česká republika zastoupená právě zmíněným ministerstvem. Tento závěr je dle přesvědčení soudu podložen i výkladem ust. § 51 odst. 1 zák. č. 165/2012 Sb., který upravuje postup při neoprávněném čerpání dotace formou spáchání správního přestupku s tím, že došlo-li k čerpání podpory elektřiny v souvislosti se spácháním přestupku podle tohoto zákona ze strany výrobce elektřiny ERÚ z moci úřední rozhodne o neoprávněném čerpání podpory a stanoví jeho rozsah podle doby trvání neoprávněného čerpání podpory. Výrobce elektřiny je pak povinen neoprávněně čerpanou podporu uhradit nejpozději do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí ERÚ o neoprávněném čerpání podpory do státního rozpočtu tedy nikoliv výše uvedeným společností.

* * * *

177. Závěrem je tedy možno k uvedeným důkazním okruhům konstatovat, že revize příslušné části FVE Moldava nebyla obžalovaným BXXXXX provedena řádným způsobem tak, aby revizní zpráva doručená na ERÚ byla způsobilá deklarovat zákonem požadovanou bezpečnost FVE

Moldava, neboť ještě po jejím údajném provedení byla podstatná část technologie elektrárny teprve instalována. Předmětná revizní zpráva tedy obsahovala zjevně nepravdivé údaje. Současně byl nepravdivý obsah prohlášení o přechodu vlastnictví a předávacího protokolu, neboť ke dni 3.1.2010 nebylo dílo zhotoveno, tak aby mohlo být dle smlouvy o dílo předána a v deklarovaném rozsahu ani nemohl přejít do vlastnictví spol. TALWIN. V rozporu se zákonem bylo rovněž vydáno rozhodnutí o povolení předčasného užívání celé FVE Moldava a zkušební provozu celé této elektrárny. Pokud pak byla i na základě těchto listin předložených v rámci licenčního řízení společnosti TALWIN udělena licence, na základě které došlo k čerpání výkupních cen vztahujících se k zařízení uvedených do provozu v roce 2010, došlo na straně poskytovatele dotací ke škodě na majetku ve výši uvedené v odst. č. 165, přičemž za období následující až po dobu životnosti elektrárny by došlo ke způsobení další škody ve výši opět popsané v citovaném odstavci.

178. K argumentaci obžalovaných o platnosti udělené licence potvrzené i rozhodnutím Nejvyššího správního soudu sp.zn. 9 As 256/2015 je nutno uvést, že v citovaném řízení bylo vycházeno ze zcela jiných skutkových pokladů (absence stanoviska Technické inspekce ČR, rozdíl o 0,003 MW mezi údaji uvedenými v žádosti o licenci a mezi údaji v revizní zprávě a nedoložení oprávnění užívat energetické zařízení na dobu 25 let). V tomto správním řízení tedy vůbec nebyla řešena otázka, zda obsah revizní zprávy odpovídá stavu FVE Moldava v době jejího vypracování a rovněž nebyla řešena otázka pravdivosti Prohlášení o přechodu vlastnictví a předávacího protokolu či otázka nezákonnosti vydání rozhodnutí o předčasném užívání. V této souvislosti je také třeba připomenout ustanovení § 109 odst. 3, odst. 4 zák. č. 150/2002 (soudní řád správní), dle kterého je Nejvyšší správní soud vázán rozsahem i důvody kasační stížnosti. A konečně i Nejvyšší správní soud v citovaném rozhodnutí v obecné rovině konstatuje, že by napadené správní rozhodnutí mohlo být zrušeno pouze v případě zjištění takových vad řízení o

udělení licence, které by mohly mít za následek nezákonné rozhodnutí, resp. by svojí intenzitou zpochybnily věrohodnost a pravdivost skutkových zjištění účastníka řízení, což je právě předmětem dokazování v této trestní věci.

H. Skutkové změny oproti podané obžalobě

179. Ohledně popisu skutku popsaného v části 1. výroku rozsudku soud kromě jiných formulačních spojení skutková zjištění upravil o část popisující obsah předkládaných dokumentů, o část popisující stupeň nedokončenosti FVE Moldova, o část popisující zamlčení podstatných skutečností zaměstnancům distribučních soustav. Oproti obžalobě byla upravena doba páčání trestné činnosti a výše způsobené škody k tíži České republiky. Ohledně způsobené škody dle názoru soudu pro větší přehlednost postačí uvedení celkové částky způsobené škody bez toho, aby ji bylo třeba rozepisovat zvlášť podle jednotlivých měsíců, protože pro právní kvalifikaci jednání obžalovaných je podstatná celková výše způsobené škody.

180. V bodě 2. výroku byla správně označena revizní zpráva, která byla předložena ERÚ a dále MěÚ Duchcov a výše způsobené a předpokládané škody byla upravena shodně jako v případě obžalovaných RXXXXX a Ing.ČXXXXX. V bodě 3. pak byla skutková zjištění kompletně upravena

tak, aby odpovídala soudem stanovená právní kvalifikaci jednání obžalované BXXXXX (viz.níže).

III. Právní kvalifikace

181. Dle podané obžaloby se měli obžalovaní RXXXXX a Ing.ČXXXXX shora popsaným jednáním dopustit zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, zčásti dokonaného, zčásti ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovaný BXXXXX pak měl spáchat pomoc ke zločinu podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, zčásti dokonaného, zčásti ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovaná BXXXXX se pak měla dopustit zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst.1 písm.a), odst.3 písm.a), písm.b) trestního zákoníku.

A. Obžalovaní RXXXXX a Ing.ČXXXXX

182. Trestného činu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku se dopustí, kdo ke škodě cizího majetku sebe nebo jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl, využije něčího omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobí tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu. Podle § 138 odst. 1 trestního zákoníku se škodou velkého rozsahu rozumí škoda dosahující nejméně částky 5.000.000 Kč.

183. Objektivní stránku trestného činu podvodu pak představuje jednání pachatele, který uvádí jiného v omyl. Za omyl je považován rozpor mezi představou a skutečností a půjde o něj tehdy,

když podváděná osoba nemá o důležité okolnosti žádnou představu nebo se domnívá, že se nemá čeho obávat; omyl se může týkat i skutečností, které mají teprve nastat, pachatel však musí o omylu jiného vědět již v době, kdy dochází k obohacení. Uvedením v omyl pachatel předstírá okolnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem věci, přičemž může jít o lest, ale i o pouhou nepravdivou informaci. Podstatné skutečnosti zamlčí pachatel, který neuvede při svém podvodném jednání jakékoli skutečnosti, které jsou rozhodující nebo zásadní, tedy podstatné, pro rozhodnutí poškozeného. Musí jít o takové skutečnosti, které by vedly, pokud by byly druhé straně známy, k tomu, že k plnění ze strany poškozeného by nedošlo, anebo by k takovému plnění sice došlo, ale za podstatně méně výhodnějších podmínek pro tu stranu, která tyto skutečnosti zamlčela nebo v jejíž prospěch byly zamlčeny. Zamlčení podstatných skutečností může spočívat i v opomenutí, kdy pachatel úmyslně neuvede jemu známé okolnosti např. informace o své majetkové situaci, které mají pro podvedenou osobu zásadní význam v tom smyslu, že kdyby o nich věděla, neučinila by určitou majetkovou dispozici buď vůbec nebo jiným způsobem. Při využití omylu jiného pachatel sám k vyvolání omylu nepřispěl, ale po poznání omylu jiného a v příčinném vztahu k němu jednal tak, aby ke škodě cizího majetku sebe nebo jiného obohatil. Není nutné, aby pachatel jiného v jeho omylu utvrzoval nebo aby ztěžoval odhalení omylu. Objektem trestného činu podvodu je cizí majetek a po subjektivní stránce se vyžaduje zavinění úmyslné, které musí zahrnovat všechny znaky objektivní stránky trestného činu, tj. jednání, následek i příčinný vztah mezi jednáním a následkem. Podle § 15 trestního zákoníku je trestný čin spáchán úmyslně, jestliže pachatel chtěl způsobem v trestním zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem (úmysl přímý podle § 15 odst.1 písm. a) trestního zákoníku), nebo věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn (úmysl nepřímý podle § 15 odst.1 písm. b) trestního zákoníku). Podle § 15 odst.2 trestního zákoníku se srozuměním rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem.

184. Ohledně naplnění znaků „ uvedení někoho v omyl a zamlčení podstatných skutečností „ je nutno se vrátit k první části popisující právní rámec licenčního řízení, z níž vyplývá, že podle zák.č.180/2005 Sb., zák.č. 458/2000 Sb., vyhlášky č.475/2005 Sb. a č.426/2005 Sb. a cenového rozhodnutí ERÚ č. 4/2009 vydaného na základě energetického zákona a zákona o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, bylo základem pro získání podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů v podobě výhodnějších výkupních cen uvedení příslušného energetického zařízení do provozu v roce 2010, k čemuž bylo nutno splnit dvě podmínky, a to udělení licence a dodávka elektřiny do elektrizační soustavy.

185. Udělení licence bylo realizováno ve správním řízení, v rámci kterého žadatelé o udělení licence předkládali doklady prokazující finanční a technické předpoklady, mezi kterými byla tzv.povinným důkazem zpráva o revizi, prokazující splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce. Dalšími podklady vyžadovanými v rámci licenčního řízení byl doklad o přechodu vlastnictví ke zhotovenému energetickému zařízení na žadatele o licenci a dále také povolení předčasného užívání stavby a povolení zkušebního provozu zařízení.

186. Provedenými důkazy bylo tedy prokázáno, že revizní zpráva předložená v rámci licenčního řízení ohledně FVE Moldava v žádném případě nemohla deklarovat bezpečnost tohoto elektrického zařízení, v důsledku čehož nebylo ani možno povolit předčasné užívání této stavby a zkušební provoz tohoto zařízení. Za daného stavu věci pak ani nebylo možno ke dni 3.11.2010 vystavit pravdivé prohlášení o přechodu vlastnického práva ke zhotovenému dílu a takto zhotovené dílo k uvedenému dni předat žadateli o licenci, neboť k tomuto datu FVE Moldava rozhodně nebyla po stavební ani technologické stránce dokončena.

187. Licenční řízení je řízením správním, ve kterém správní orgán postupuje ve smyslu ustanovení § 50 správního řádu, dle kterého podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Podklady pro vydání rozhodnutí opatřuje správní orgán. Jestliže to nemůže ohrozit účel řízení, může na požádání účastníka správní orgán připustit, aby za něj podklady pro vydání rozhodnutí opatřil tento účastník. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, jsou účastníci povinni při opatřování podkladů pro vydání rozhodnutí poskytovat správnímu orgánu veškerou potřebnou součinnost. Vzhledem k tomu, že se v daném případě jednalo o řízení neveřejné, správní orgán v rámci svého rozhodování vycházel z dokladů, které mu byly účastníkem řízení předloženy.

188. Významu rozhodování ERÚ v rámci předmětného správního řízení odpovídá již samotná povaha licencované činnosti v podobě provozu fotovoltaických elektráren, nad kterou si stát vyhrazuje z řady důvodů zvýšenou míru kontroly. V případě výroby elektrické energie z

obnovitelných zdrojů stát navíc významně zasahuje do tvorby cen a umožňuje tím provozovatelům FVE za splnění stanovených podmínek čerpat výrazně výhodnější výkupní ceny elektriny, než jsou ceny tržní. Fakticky jde o cenu elektriny dotovanou státem. Ochrana veřejného zájmu tak v daném případě významně vystupuje do popředí. Z tohoto pohledu je pro rozhodnutí o udělení licence zcela zásadní, zda konkrétní energetické zařízení splňuje zákonem stanovené požadavky, jak z hlediska bezpečnosti, tak i např. z hlediska výkonu, pro který je licence udělována. Správní orgán pak v rámci hodnocení předložených podkladů těžko může hodnotit věcnou stránku revizní zprávy (tzn. skutečný rozsah revidované technologie, provedená měření a zkoušky apod.), neboť za její správnost a pravdivost je především odpovědný příslušný revizní technik a následně i účastník řízení-žadatel o licenci. Totéž lze pak konstatovat např. ohledně předávacího protokolu či prohlášení o přechodu vlastnictví, kterým účastník řízení stvrzuje nabytí vlastnického práva ke zhotovenému energetickému zařízení k určitému datu.

189. Pokud tedy byly ERÚ v rámci licenčního řízení předloženy uvedené důkazy, které však zcela zjevně neodpovídaly skutečnosti (jak bylo podrobně rozvedeno výše), byli tímto jednáním příslušní pracovníci ERÚ nepochybně uvedeni v omyl a tento omyl měl za následek vydání rozhodnutí o udělení licence pro spol. TALWIN, která by při znalosti reálného stavu zcela zjevně vydána nebyla, což ve své výpovědi potvrdil svědek Ing.ŽXXXXX.

190. Současně byli v omyl uvedeni i zaměstnanci spol.ČEZ Distribuce předložením nepravdivé revizní zprávy a následně jim byly zamlčeny podstatné skutečnosti o okolnostech, za kterých došlo k nezákonnému získání licence, v důsledku čehož následně došlo k tomu, že spol.TALWIN

byla poskytována podpora v podobě výhodnějších výkupních cen platných pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010, ačkoliv správně měly být vypláceny výkupní ceny platné po zařízení uvedená do provozu až v roce 2011. A totéž se pak opakovalo ve vztahu ke společnosti ČEZ Prodej s.r.o..

191. K otázce zachování příčinného vztahu mezi jednáním a způsobeným následkem lze obecně připomenout, že základem příčinného vztahu je teorie podmínky, podle níž je příčinou každý jev, bez něhož by jiný jev buď vůbec nenastal, anebo nenastal způsobem, jakým nastal. V nyní projednávané věci mezi jednáním zástupců spol.TALWIN a vznikem následku takový příčinný vztah zjevně existuje, protože pokud by k vydání licence nedošlo, nebyla by tak splněna jedna za základních podmínek cenového výměru ERÚ č.4/2009, aby bylo možno FVE Moldava považovat za řízení uvedené do provozu ještě v roce 2010, protože jedině provozovatelé takového zařízení následně mohli nárokovat výhodnější výkupní ceny než pokud by FVE Moldava byla uvedena do provozu až v roce 2011 (srov.také odst.č. 13).

192. Uvedeným jednáním pak jednak již došlo k obohacení jiného (spol. TALWIN) o částku více než 97 mil.korun ke dni sdělení obvinění obžalovaným a jednak následným každým dalším neoprávněným nárokováním těchto výhodnějších výkupních cen mělo v následujících 20 letech po dobu životnosti elektrárny dojít k dalšímu obohacení spol.TALWIN v částce okolo 369 mil.korun. Uvedené částky pak současně představují škodu, která do konce června 2016 již vznikla na straně České republiky, která poskytuje dotace na podporu výroby elektrické energie z obnovitelných zdrojů a jednak škodu, která měla České republice dále vzniknout. V části již

způsobené škody byl tedy trestný čin dokonán a v části, kde ke způsobení škody a obohacení spol. TALWIN s ohledem na doby, kdy bylo obžalovaným sděleno obvinění, ještě nedošlo (v době od července 2016 do konce roku 2030) zůstal trestný čin ve stádiu pokusu ve smyslu ustanovení § 21 odst.1 trestního zákoníku.

193. Pokud se týká naplnění subjektivní stránky uvedeného trestného činu v podobě úmyslného zavinění, pak v části II.D byly podrobně rozvedeny důkazy prokazující vědomost obžalovaných RXXXXX a Ing.ČXXXXX o stavu FVE Moldava a jejich přinejmenším srozumění s tím, že v rámci licenčního řízení jsou předkládány dokumenty, které jsou v rozporu se skutečným stavem věci. Totéž pak bylo prokázáno i ve vztahu k zástupcům distribučních společností ohledně fakturování a následného inkasování výhodnějších výkupních cen, čímž došlo k neoprávněnému obohacení spol.TALWIN a ke způsobení škody na straně České republiky. Úmyslným zaviněním obou obžalovaných jsou tak pokryty všechny znaky objektivní stránky projednávaného trestného činu.

194. Uvedeným jednáním tedy obžalovaní RXXXXX a Ing.ČXXXXX naplnili po stránce objektivní i subjektivní všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, zčásti dokonaného, zčásti ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, a to přinejmenším ve formě úmyslu nepřímého. Obžalované jednali jako spolupachatelé ve smyslu ustanovení § 23 trestního zákoníku, neboť jejich výše popsané společné jednání bylo evidentně vedeno i společným úmyslem, zajistit si výhodnější výkupní ceny platné pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010.

195. Pokud pak obžalovaní v rámci své argumentace týkající se naplnění subjektivní stránky (jejich dobrou vírou) poukazovali na rozhodnutí Ústavního soudu sp.zn.I. ÚS 2086/17, pak nosné důvody, na kterých je postaveno toto rozhodnutí na nyní projednávaný případ rozhodně nedopadají. K otázce tzv.dobré víry se vyjádřil Ústavní soud např. v rozhodnutí sp.zn. I.ÚS 2082/17, kde uvedl, že jestliže stěžovatelka v licenčním řízení ve snaze vzbudit zdání, které neodpovídalo realitě, předkládala nepravdivé revizní zprávy a v jednom případě dokonce zfalšovanou revizní zprávu, lze uvedené jednání stěžovatelky zařadit do třetí modelové skupiny situací, tak jak je vymezil Ústavní soud v nálezů sp. zn. I. ÚS 946/16, podle kterého "třetí skupinu pak představuje nezákonnost způsobená především či výlučně ze strany oprávněného ze správního rozhodnutí. Půjde zejména o situace, v nichž oprávněný orgány veřejné moci úmyslně uvedl v omyl uvedením nepravdivých skutečností, předložením nepravdivých podkladů, případně dosáhl příznivého rozhodnutí jiným protiprávním způsobem (např. jednáním majícím znaky trestného činu). Za takové situace nemůže být dána ani dobrá víra ve správnost takového rozhodnutí, ani důvěra v jeho zákonnost a neměnnost (podobně viz. rozh.sp.-zn.II.ÚS 2038/17). Totéž pak lze vyčíst i z odst.č.35 obhajobou předkládaného rozhodnutí sp.zn.I.ÚS 2086/17.

196. Konstatoval-li však v nyní projednávané věci soud, že provedeným dokazováním bylo zjištěno, že obžalovaní předložili prostřednictvím spol.Solar Systems nepravdivé podklady, které neodpovídaly reálnému stavu, o kterém věděli, těžko se za daného stavu věci mohou dovolávat dobré víry ve správnost rozhodnutí správního orgánu, když nezákonnost tohoto rozhodnutí sami způsobili.

197. A pokud bylo dále s odkazem na stejné rozhodnutí Ústavního soudu sp.zn.I. ÚS 2086/17 poukazováno na to, že i v nyní projednávané trestní věci mohl ERÚ v době udělení licence na základě rozhodnutí o předčasném užívání stavby bez potíží seznat, že stavba ještě není zcela dokončená, v důsledku čehož bylo také možno zjistit, že revize byly vykonána v době, kdy FVE nebyla kompletní, pak ani tento argument není možno akceptovat.

198. Z dikce již výše uvedeného ustanovení § 9 písm.c) vyhl.č.426/2005 Sb. , o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích (účinné v roce 2010) jednoznačně vyplývá, že pokud je vydáno rozhodnutí stavebního úřadu o povolení předčasného užívání stavby a současně revizní zpráva dokládající bezpečnost příslušného energetického zařízení, jsou požadované podmínky dané touto vyhláškou splněny a nelze tudíž ERÚ vytýkat, že při doložení obou požadovaných dokladů měl dospět k závěru o kompletní nedokončenosti FVE, zvláště když z různých znaleckých posudků je zřejmé, že FVE nemusí být po stavební stránce kompletně dokončena. Pokud by ERÚ z rozhodnutí o předčasném užívání měl automaticky dovozovat nedokončenost jakékoliv fotovoltaické elektrárny a tím nepravdivost příslušné revizní zprávy, nemělo by ust. § 9 písm.c) žádnou logiku (srov.např. rozh.NSS sp.zn.9 As 30/2015 nebo 9 As 146/2016). Argumentace uplatněná obhajobou je na místě pouze v případě, když je z rozhodnutí o předčasném užívání zcela zřejmé, že se týká pouze určité části stavby, jejíž rozsah je ve zřejmém rozporu se současně předkládanou revizní zprávou, což ale není případ FVE Moldava.

B. Obžalovaný BXXXXX

199. Podle § 24 odst.1 písm.c) trestního zákoníku je účastníkem na dokonaném trestném činu nebo jeho pokusu ten, kdo úmyslně umožnil nebo usnadnil jinému spáchání trestného činu, zejména opatřením prostředků, odstraněním překážek, vylákáním poškozeného na místo činu, hlídáním při činu, radou, utvrzováním v předsevzetí nebo slibem přispět po trestném činu (pomocník).

200. Z provedeného dokazování je pak zřejmé, že to byl obžalovaný BXXXXX, který vytvořil nepravdivou revizní zprávu deklarující bezpečnost FVE Moldava, ač ke dni vyhotovení revize stupeň technologické dokončenosti resp. nedokončenosti tohoto zařízení naprosto neumožňoval takovou revizní zprávu vydat. A právě takto zjištěná technologická nedokončenost elektrárny, která tak nemohla splnit technických předpokladů pro vydání licence, byla jediným důvodem vypracování této revizní zprávy, aby byl tento faktický nedostatek bránící udělení licence překonán. Revize FVE Moldava byla dále nutná pro splnění podmínek § 123 odst.1 zák.č.183/2006 Sb. (stavební zákon), protože bylo nutno prokázat, že užívání stavby před jejím úplným dokončením neohrozí bezpečnost a zdraví osob nebo zvířat. A protože FVE Moldava opět tuto podmínku v době, kdy žadatelé o licenci potřebovali doložit rozhodnutí o povolení dočasného užívání ke zkušebnímu provozu, v požadovaném rozsahu nesplňovala, byla tato revizní zpráva vytvořena. A pokud obžalovaný BXXXXX za těchto okolností přistoupil k vypracování takové nepravdivé revizní zprávy, musel současně vědět, proč je nutno takový dokument vypracovat. Obžalovaný tedy i s ohledem na svoji profesi musel vědět, že tato zpráva bude následně použita v rámci stavebního a stavebního řízení a že tímto svým postupem majiteli FVE

Moldava pomáhá docílit vydání nezákonných rozhodnutí. Přitom z provedeného dokazování je zřejmé, že i dělníci na stavbě věděli, že je nutno zajistit licenci do konce roku 2010 kvůli výhodnějším výkupním cenám (např.výpovědi svědků MXXXXX a KXXXXX). V této souvislosti je možno také zmínit např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn.3 Tdo 990/2018, z něhož mimo jiné vyplývá, že revizní technik si musel být vědom, že revizní zpráva bude předložena ERÚ v rámci licenčního řízení, protože na konci roku 2010 nemělo jednání obviněného jiný smysl, než vyhotovit revizní zprávy s cílem předložit je ERÚ, aby bylo možno získat licenci ještě v roce 2010.

201. Mezi jednáním obžalovaného BXXXXX a jednáním obžalovaných RXXXXX a Ing.ČXXXXX zcela zjevně existoval příčinný vztah, byť tyto obžalované obžalovaný BXXXXX nemusel osobně znát. Obžalovaný BXXXXX věděl, že jím vypracovaná revizní zpráva bude sloužit provozovateli FVE Moldava a bude použita v dalším správním řízení týkajícím se i „právního zprovoznění“ této fotovoltaické elektrárny a za této situace není rozhodné, zda konkrétně znal osoby, které za provozovatele jednaly. K otázce příčinné souvislosti mezi jednáním obžalovaného a kvalifikovaným následkem lze ještě dodat, že příčinná souvislost mezi jednáním pachatele a následkem se nepřerušuje tím, že k jednání pachatele přistoupí další skutečnost, která spolupůsobí při vzniku následku (např. předložení nepravdivých dokladů

ohledně nabytí vlastnického práva či rozhodnutí o předčasném užívání FVE ke zkušebnímu provozu), pokud jednání pachatele zůstává takovou skutečností, bez které by k následku nebylo došlo (srov. např. rozhodnutí sp.zn. 4 Tdo 886/2018). Uvedeným jednáním tedy obžalovaný BXXXXX jak po stránce objektivní tak i subjektivní naplnil všechny zákonné znaky pomocí (formou tzv. opatření prostředků) ke spáchání zločinu podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, zčásti dokonaného, zčásti ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (stejně jako v případě obžalovaných RXXXXX a Ing.ČXXXXX), a to minimálně ve formě úmyslu nepřímého.

C. Obžalovaná Lenka BXXXXX

202. Jak již bylo uvedeno výše stav FVE Moldova ke dni 19.11.2010 rozhodně neumožňoval vydání rozhodnutí o povolení zkušebnímu provozu a předčasného užívání stavby v rozsahu, v jakém byl v předmětném rozhodnutí specifikován. Obžalovaná tedy nepodstupovala ve smyslu 16 odst.1 písm.b), c), odst.2 písm.a) zák.č.312/2002 Sb. (o úřednících územních samosprávních celků), dle kterých je úředník povinen pracovat svědomitě a řádně podle svých sil, znalostí a schopností, dodržovat právní předpisy vztahující se k práci jím vykonávané, dodržovat ostatní předpisy vztahující se k práci jím vykonávané, pokud s nimi byl řádně seznámen, hájit při výkonu správních činností veřejný zájem. V případě obžalované tedy lze hovořit o formálním naplnění všech zákonných znaků objektivní stránky žalovaného trestného činu, a to včetně způsobeného následku, neboť i na základě předmětného rozhodnutí byla spol.TALWIN ještě v roce 2010 udělena licence, v důsledku čehož ve spojení s tzv. prvním paralelním připojením, spol.TALWIN uplatňovala nárok na výkupní ceny platné pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010.

203. Z hlediska naplnění subjektivní stránky se však obžalovaná hájila tím, že k vydání rozhodnutí měla veškeré podklady včetně revizní zprávy a stanovisek dotčených orgánů. Tato stanoviska byla kladná a v revizní zprávě bylo uvedeno, že stavba je schopná užívání a bezpečného provozu. Byť v rámci místního šetření zjistila, že elektrárna není zcela dostavěna dle projektové dokumentace, tato skutečnost dle jejího přesvědčení nebránila ve vydání rozhodnutí, jelikož povolení předčasného užívání lze vztáhnout i jen na část stavby, která je schopná samostatného a bezpečného užívání, což dle revizní zprávy bylo splněno.

204. Institut předčasného užívání stavby je upraven v ustanovení § 123 odst.1 zák.č.183/2006 Sb. (stavební zákon) tak, že stavební úřad může na žádost stavebníka vydat časově omezené povolení k předčasnému užívání stavby před jejím úplným dokončením, pokud to nemá podstatný vliv na užitelnost stavby, neohrozí to bezpečnost a zdraví osob nebo zvířat anebo životní prostředí.

205. Komentář ke stavebnímu zákonu v této souvislosti uvádí, že požádat o předčasné užívání stavby může stavebník před jejím úplným dokončením. Musí tedy jít o stavbu (či její část), která není zcela dokončena. Okamžik, kdy tak (nejdříve) může učinit, tj. v jaké fázi výstavby se musí stavba nacházet, je jednoznačně dán kritérii pro povolení předčasného užívání, jejichž naplnění bude hodnotit stavební úřad v rámci probíhajícího správního řízení. Ačkoliv není procesní postup

v řízení o povolení předčasného užívání v komentovaném ustanovení blíže specifikován, je zřejmě nezbytné, aby pro řádné posouzení kritérií stavební úřad před vydáním rozhodnutí provedl kontrolní prohlídku stavby (tj. dostal zásadě materiální pravdy zakotvené v ustanovení § 3 správního řádu, a to v kombinaci s ustanovením § 133 stavebního zákona, které umožňuje provedení prohlídky v případech, kdy je to pro plnění úkolů stavebního řádu potřebné). Za zásadní ze zmiňovaných kritérií (podmínek) lze považovat skutečnost, že případné povolení předčasného užívání stavby nebude mít podstatný vliv na její užitelnost, a dále pak, že nebude ohrožena bezpečnost a zdraví osob nebo zvířat anebo životní prostředí. Stavba, u níž lze reálně uvažovat o možnosti povolení předčasného užívání, se proto musí nacházet v takové fázi výstavby, kdy již bude tato kritéria naplňovat. Při povolování předčasného užívání je na bedrech stavebního úřadu, aby pečlivě uvážil, s vědomím toho, že stavba bude prakticky i nadále v (částečném) režimu výstavby (tj. budou na ní probíhat dokončující práce), zda jsou uvedená kritéria řádně naplněna. Vyloučení rizika možného ohrožení musí být chápáno, a stavebním úřadem hodnoceno, jak "dovnitř" (tj. na její uživatele a osoby realizující dokončovací práce), tak i "navenek" (tj. bezpečnost vůči okolí stavby).

206. Z pohledu obou zásadních podmínek nutných pro povolení předčasného užívání stavby se obžalovaná dále hájila tím, že zběžně zkontrolovala stavební část elektrárny, kdy sice zjistila absenci části panelů, což ale bylo vysvětleno snížením původního výkonu z 6,6 MW na 4,4 MW.

207. V této souvislosti je nutno odkázat na fotografie pořízené dne 21.11.2010, z nichž je zřejmé, že na větší části konstrukcí (okolo 3/4) se již panely nacházely, přičemž lze akceptovat tvrzení obžalované, že ze své pozice těžko mohla posuzovat elektroinstalační část FVE, pokud navíc měla k dispozici revizní zprávu, dle které je elektrická instalace v rozsahu výkonu 4,4 MW v pořádku. Obžalovaná také měla k dispozici ve všech případech kladná stanoviska dotčených orgánů státní správy, mezi kterými bylo i Závazné stanovisko vystavené za hasičský záchranný

sbor jeho komisařem stavební prevence svědkem Ing.HXXXXXX, přičemž dle textu uvedeného stanoviska bylo ověřeno, že byly dodrženy podmínky požární bezpečnosti stavby-FVE Moldava 6,6 MW vyplývající ze schválené projektové dokumentace. Těmito dokumenty tedy bylo potvrzeno splnění podmínek užitelnosti stavby a neohrožení bezpečnosti zdraví. Obžalovaná navíc nebyla žádným odborníkem v oboru fotovoltaických elektráren, kdy nebylo vyvráceno ani její tvrzení, že se v daném případě jednalo o první fotovoltaickou elektrárnu, o jejímž předčasném užívání a zkušebním provozu spolurozhodovala, a tudíž lze akceptovat její tvrzení, že se ohledně elektroinstalační části, která pochopitelně souvisí i s otázkou požární bezpečnosti, spoléhala na revizní zprávu a stanovisko hasičského záchranného sboru. Přitom svědek Ing.HXXXXXX toto stanovisko vydal 8 dnů před konáním místního šetření, takže se dá důvodně předpokládat, že v době jeho prohlídky stavby se tato musela nacházet ještě ve větším stavu rozestavěnosti, než dne 19.11.2010. Ostatně ani vyškolení pracovníci spol.ČEZ Distribuce dne 7.12.2010 nezjistili, žádné zásadní problémy kromě drobného nesouladu v počtu FV panelů. Přitom i z fotografií pořízených svědkem JXXXXXX vyplývá, že část elektrárny ještě nebyla osázena panely, což i tito pracovníci dávali do souvislosti se sníženým výkonem na 4,4 MW, ač dle zápisu z kontrolního dne konaného dne 9.12.2010 sám technický dozor investora uvádí, že pokračuje montáž konstrukcí a panelů, nebyly splněny dodávky, montáž a zapojení RS a S boxů, přičemž reálný předpoklad dokončení celého výkonu 4,4 MWp – za předpokladu dodání všech chybějících komponentů (RS boxy, krajové a středové příčky konstrukcí) je posunut až do 20.12.2010.

Pokud tedy ani odborní pracovníci, kteří opět vycházeli z revizní zprávy, nezjistili nesoulad mezi revizní zprávou a skutečným stavem technologické části elektrárny, těžko lze v případě obžalované hovořit o úmyslném zavinění. To vše za situace, kdy provedenými důkazy nebyla prokázána nějaká dohoda obžalované BXXXXX s obžalovanými RXXXXX a Ing.ČXXXXX na výsledku tohoto řízení.

208. U obžalované, stejně jako např.u svědků HXXXXX, JXXXXX či PXXXXX lze tak hovořit pouze o jejich nedbalosti, kdy řádně nezkontrolovali údaje v projektové dokumentaci a v revizní zprávě a tyto náležitým způsobem neporovnali s reálným stavem výstavby FVE Moldava. Tento závěr o pouhém nedbalostním zavinění lze vyvodit i z textu předmětného rozhodnutí, kde je uváděna výrobní elektrické energie o výkonu 6,6 MW, ačkoliv se dle revizní zprávy jednalo o výkon 4,4 MW. Pokud by totiž obžalovaná měla zájem úmyslně se podílet na vydání nezákonného rozhodnutí, zřejmě by si pohlídnula, aby text rozhodnutí, které vypracovala, odpovídal textu revizní zprávy. Ostatně i v Souhrnném stanovisku odboru dopravy a životního prostředí Magistrátu města Teplice je FVE Moldava označena jako – Výstavba fotovoltaické výrobní el.energie-6,6 MW (viz.kopie správního spisu MěÚ Duchcov str.56) a stejné označení stavby je pak uvedeno i v Závazném stanovisku dotčeného orgánu státní správy na úseku požární ochrany vystaveném dne 11.11.2010 svědkem Ing.HXXXXX (sv.1/133).

209. V případě obžalované tak nelze hovořit o naplnění všech zákonných znaků skutkové podstaty trestného činu zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst.1 písm.a), odst.3 písm.a), písm.b) trestního zákoníku, zejména pokud se týká úmyslného zavinění ze strany obžalované. Nicméně z provedeného dokazování vyplývá, že shora popsáním jednáním obžalované došlo zcela nepochybně k naplnění všech zákonných znaků trestného činu maření úkolu úřední osoby z nedbalosti podle § 330 odst.1 trestního zákoníku, dle kterého úřední osoba, která při výkonu své pravomoci z nedbalosti zmaří nebo podstatně ztíží splnění důležitého úkolu, bude potrestána odnětím svobody až na jeden rok nebo zákazem činnosti.

210. Podle § 127 odst.1 písm.d) trestního zákoníku je úřední osobou člen zastupitelstva nebo odpovědný úředník územní samosprávy, orgánu státní správy nebo jiného orgánu veřejné moci, pokud plní úkoly státu nebo společnosti a používá při tom svěřené pravomoci pro plnění těchto úkolů.

211. Z kopie spisu MěÚ Duchcov je pak zřejmé, že obžalovaná byla určena jako oprávněná osoba pro stavební řízení týkající se výstavby FVE Moldava (str.18 kopie správního spisu), takže v daném případě nepochybně vykonávala pravomoci úřední osoby i v té části správního řízení týkajícího se rozhodování o žádosti spol.TALWIN o povolení předčasného užívání stavby ke zkušebnímu provozu, přičemž jako pracovnice stavebního úřadu měla plnit důležité úkoly vyplývající z ustanovení § 1 odst.2 zák.č.183/2006 Sb., které se ve věcech stavebního řádu týkaly oblasti povolování staveb a jejich změn a v dohledu nad užíváním staveb.

212. K námitce obhájkyně obžalované, že tato nesplňovala podmínky tzv.speciálního subjektu upravené v ust.§ 127 trestního zákoníku, neboť samotné rozhodnutí vydala spoluobžalovaná KXXXXX, lze pouze konstatovat, že postavení úřední osoby mohou mít také osoby, které samy nerozhodují ve vrchnostenském postavení, ale pouze je připravují nebo zajišťují jeho výkon (

srov.např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 6 Tdo 1409/2014, 6 Tdo 454/2016 nebo 6 Tdo 791/2017). Shodně pak z rozhodnutí Ústavního soudu sp.zn. III. ÚS 371/99 vyplývá, že proces rozhodování zahrnuje fázi přípravnou, vlastní přijetí rozhodnutí a fázi jeho výkonu. Je-li s pojmem pravomoci spojena fáze druhá a třetí, potom i věcná příprava takového rozhodnutí, bez níž by nemohlo být přijato, musí pod pojem pravomoc rovněž spadat. Pokud je projevem pravomoci i výkon přijatých rozhodnutí, logicky jím musí být i podmínka, bez které by takového rozhodnutí, ani jeho výkonu nebylo.

213. Jak vyplynulo z provedeného dokazování, obžalovaná se spoléhala na závěry revizní zprávy a stanoviska dotčených orgánů státní správy, ačkoliv v době její přítomnosti na stavbě dle záznamu ve stavebním deníku ze dne 19.11.2010 probíhaly práce, které spočívaly v montáži konstrukcí a panelů, stringování, tahání kabelů apod., kdy dle zápisu z kontrolního dne konaného rovněž 19.11.2010 např. vyplývá, že pokračovala montáž konstrukcí FV polí pro kiosky K3, nebyly osazeny rozvaděče do kiosků K3 + 4 s tím, že reálný předpoklad dokončení celého výkonu 4,4 MW za předpokladu dodání RS boxů je do 30.11.2010. Nicméně je otázkou, jaké práce byly v době přítomnosti obžalované na stavbě právě realizovány a kolika pracovníky. V záznamu ve stavebním deníku je sice uveden celkový počet pracovníků 103, avšak zde již není rozčleněno, kolik pracovníků pracovalo na přípojce do obce Hrob a kolik na vlastní elektrárně, neboť např. v zápisu ve stavebním deníku ze dne 21.11.2010 je uveden celkový počet pracovníků 82, avšak z fotografií ze dne 21.11.2010, které byly mimochodem pořízeny ve stejný čas, tzn. v 11.00 hodin, je zřejmé, že v danou dobu žádné rozsáhlé práce na stavbě neprobíhají a nachází se zde minimum pracovníků, což svědek MXXXXX vysvětloval možnou obědovou přestávkou.

214. Obžalovaná tedy za daného stavu věci měla pečlivěji porovnávat projektovou dokumentaci a záznamy ve stavebním deníku se skutečným stavem stavby, v důsledku čehož by pak musela zjistit nesrovnalosti, následkem kterého by nemohlo dojít k vydání rozhodnutí o prozatímním užívání stavby ke zkušebnímu provozu ani ohledně výkonu 4,4 MW. Obžalovaná si tak počínala ve formě vědomé nedbalosti ve smyslu ustanovení § 16 písm.a) trestního zákoníku.

215. Shora popsaným jednáním tak obžalovaná zmařila splnění důležitého úkolu, kterým bylo řádné vyhodnocení splnění podmínek pro vydání rozhodnutí o předčasném užívání stavby FVE Moldava a povolení zkušebního provozu této stavby v požadovaném rozsahu.

216. Vzhledem k tomu, že předmětné rozhodnutí o předčasném užívání stavby FVE Moldava a povolení zkušebního provozu této FVE bylo jedním ze základních podkladů pro rozhodnutí ERÚ o vydání licence ve smyslu § 9 písm. c) vyhlášky č. 426/2005 Sb., bez něhož nebylo možno licenci vydat, existuje mezi jednáním obžalované, vznikem obohacení na straně spol.TALWIN a vznikem škody na straně českého státu příčinná souvislost, neboť na základě kladného rozhodnutí o udělení licence a následného prvního paralelního připojení spol.TALWIN neoprávněně nárokovala výkupní ceny platné pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010, čímž se za dobu od 1.1.2011 do 30.6.2016 obohatila o částku ve výši 97.645.445,2 Kč, a to ke škodě České republiky. K otázce příčinné souvislosti mezi jednáním obžalované a kvalifikovaným následkem lze pouze zopakovat totéž, co již bylo uvedeno ohledně obžalovaného BXXXXX,

- tedy, že příčinná souvislost mezi jednáním a následkem se nepřerušuje tím, že k jednání pachatele přistoupí další skutečnost, která spolupůsobí při vzniku následku (např. předložení nepravdivé revizní zprávy), pokud jednání pachatele zůstává takovou skutečností, bez které by k následku nebylo došlo. Následek vzniklý i jednáním obžalované BXXXXX je tedy v jejím případě pokryt minimálně ve formě nevědomé nedbalosti, neboť obžalovaná z titulu své postavení měla a mohla vědět, k čemuž bude rozhodnutí o předčasném užívání stavby a povolení zkušebního provozu spol.TALWIN sloužit.

217. Jednání obžalované tak naplnilo i kvalifikační znak způsobení škody velkého rozsahu a zajištění prospěchu velkého rozsahu jinému ve smyslu ustanovení § 330 odst.3 písm.a), b) trestního zákoníku.

IV.Subsidiarita trestní represe

218. Trestným činem je podle trestního zákoníku takový protiprávní čin, který trestní zákoník za trestný označuje a který vykazuje všechny znaky v tomto zákoně uvedené (§ 13 odst. 1 tr. zákoníku). Obecně platí, že každý protiprávní čin, který vykazuje všechny znaky uvedené v trestním zákoníku, je trestným činem a je třeba vyvodit trestní odpovědnost za jeho spáchání (srov. blíže např. stanovisko Nejvyššího soudu ze dne 30. 1. 2013, sp. zn. Tpjn 301/2012). Subsidiarita trestní represe, na kterou obhajoba také poukazuje, neznamená, že se trestní odpovědnost neuplatní, jestliže existuje jiný typ odpovědnosti za čin, který je v rozporu s právními normami (princip subsidiarity trestní represe nelze chápat tak, že trestní odpovědnost je vyloučena vždy, pokud existuje paralelně nějaký jiný druh odpovědnosti za protiprávní jednání, např. odpovědnost obchodněprávní, občanskoprávní či pracovněprávní – srov. např. usnesení sp.

zn. III. ÚS 2550/12). Nejen Nejvyšší soud, nýbrž i Ústavní zastává názor, že není vyloučeno souběžné uplatnění trestní odpovědnosti spolu s jiným druhem odpovědnosti, resp. že trestní odpovědnost je vyloučena pouze v situacích, kdy uplatněním jiného druhu odpovědnosti lze dosáhnout splněním všech funkcí vyvození odpovědnosti, tj. splnění cíle reparačního a preventivního, a přitom funkce represivní není v daném případě nezbytná.

219. V nyní projednávané věci jednání obžalovaných tak, jak je popsáno ve výroku rozsudku, byť mělo svoje specifika, zejména pokud se týká dostavěnosti FVE Moldava krátce po začátku roku 2011, nevybočovalo pod dolní hranici stanovenou pro trestní odpovědnost za určité protiprávní jednání. V projednávané věci nicméně nelze přehlédnout počet předkládaných nepravdivých dokladů, jakož i dlouhou dobu, po kterou byla protiprávně čerpána podpora výroby energie z obnovitelných zdrojů, s čímž souvisí výše způsobené, jakož i předpokládané škody. Pokud obžalovaní svým jednáním způsobili škodu převyšující téměř 20x dolní hranici škody velkého rozsahu, je poté nejen z hlediska obecného (spáchání zvláště závažného zločinu), nýbrž i konkrétního (konkrétní výše škody, délka páčání trestné činnosti) vyloučeno zcela rezignovat na vyvození trestní odpovědnosti, neboť k vyvození toliko jiné (netrestní odpovědnosti) je namísto přistoupit zpravidla jen tehdy, pokud posuzovaný skutek z hlediska spodní hranice trestnosti neodpovídá běžně se vyskytujícím trestným činům dané skutkové podstaty (srov. již zmiňované stanovisko Nejvyššího soudu sp. zn. Tpjn 301/2012 či rozhodnutí sp.zn.7 Tdo 916/2018). Za takový skutek však nelze pokládat nyní projednávané jednání. Nicméně

okolnosti spáchání trestné činnosti, zejména pokud se týká stupně dostavěnosti FVE Moldava na rozdíl od jiných elektráren, kde nebyly instalovány ani všechny FV panely, měly vliv na postup soudu při ukládání trestů jednotlivým obžalovaným.

V. Výrok o trestech

220. V rámci úvah o druhu trestů a jeho výměrách soud v souladu se základními zásadami upravujícími požadavky zákonnosti, přiměřenosti a individualizace při ukládání trestů (§ 37 – 39 trestního zákoníku) hodnotil povahu a závažnost spáchané trestné činnosti z hlediska významu chráněného zájmu, který byl trestnou činností dotčen, způsob provedení trestné činnosti a její následky, okolnosti, za kterých byla trestná činností spáchána, osobu obžalovaných, míru jejich zavinění, jejich pohnutku, jejich chování po spáchání trestné činnosti, zejména jejich případnou snahu nahradit způsobenou škodu či jiné škodlivé následky, možnosti jejich nápravy, jakož i polehčující či přitěžující okolnosti. Pokud se jedná o význam chráněného zájmu, který byl trestnou činností dotčen, pak ten je dán zájmem společnosti na ochraně majetku fyzických a právnických osob před neoprávněnými zásahy. Z hlediska způsobu spáchání trestné činnosti resp. okolností, za kterých byla spáchána, je nutno zohlednit tři momenty. První moment spočívá v roli státu, který do značné míry selhal při stanovení resp. změnách podmínek, které upravovaly podporu výroby energie z obnovitelných zdrojů, kdy nejprve byla pravidla této podpory nastavena tak, že celá řada investorů s vidinou reálné návratnosti vložených prostředků investovala desítky či stovky milionů korun do projektů fotovoltaických elektráren, čím došlo k jejich značnému finančnímu zatížení. Na základě stanovených pravidel tedy byly i nastaveny doby návratnosti vložených finančních prostředků, aby stejný stát, poté co se mu celá záležitost týkající se podpory výroby energie z obnovitelných zdrojů začala vymykat z rukou, 53 dnů před

koncem roku 2010 těmto investorům původně nastavené výkupní ceny snížil o 60 %, což samozřejmě logicky způsobilo paniku vyvolanou obavou investorů z návratnosti vložených investic resp. ze schopnosti vůbec splácet bankovní úvěry. Posledním, nikoliv však svým významem, je okolnost vztahující se k době dostavění FVE Moldava. Z provedeného dokazování vyplynulo, že k výrobě elektrické energie ve všech kioscích došlo dne 13.1.2011, tedy krátce po skončení roku 2010. Byť tedy tato elektrárna do konce roku 2010 nemohla získat platnou licenci, je nutno nyní projednávanou věc odlišovat od případů, kdy licenci obdržely elektrárny, kde se např. nacházely pouze konstrukce (někde ani to ne) anebo stupeň jejich dostavěnosti zdaleka nedosahoval úrovně FVE Moldava. Byť tedy tyto okolnosti, které provázely nyní projednávané jednání nemohly mít vliv na posouzení trestní odpovědnosti obžalovaných, je nutno k nim v rámci úvah o druhu trestů a jejich výměře přihlídnout.

221. V případě obžalovaného BXXXXX soud dále zohlednil jeho postavení, kdy nebyl hlavním pachatelem, ale pouze účastníkem na spáchané trestné činnosti. K osobám obžalovaných bylo dále zjištěno, že obžalovaní RXXXXX, Ing. ČXXXXX a BXXXXX dosud nebyli soudně trestáni ani projednávání pro přestupek. Obžalovaná BXXXXX sice má v rejstříku trestů jeden záznam, nicméně se ve zkušební době podmíněného odsouzení osvědčila a vykonala uložený trest zákazů činnosti, v důsledku čehož se na ni hledí, jako by odsouzena nebyla. Pro přestupek projednávaná nebyla. Obžalovaným tedy polehčuje jejich přestupková bezúhonnost, jakož i to, že dosud nebyli

soudně trestání resp. v případě obžalované BXXXXXX se na ni takto hledí. Přihlédnout je také nutno k době, která již od spáchání trestné činnosti uplynula.

222. Na straně druhé nelze přehlédnout jak výši skutečně způsobené škody, která téměř 20x převyšuje dolní hranici škody velkého rozsahu, tak i výši škody, která měla být obžalovanými dále spáchána. Obžalovaným RXXXXXX a Ing.ČXXXXXX dále přitěžuje to, že se trestné činnosti dopustili ze ziskuchtivosti a po přechozím uvážení. V případě těchto obžalovaných rovněž nelze přehlédnout dobu páchaní trestné činnosti.

223. Po zhodnocení všech okolností spáchané trestné činnosti, doby jejího páchaní, jakož i s přihlédnutím ke skutečnostem zjištěným k osobám obžalovaných a možnostem jejich nápravy, dospěl soud k následujícím závěrům.

224. Obžalovaní RXXXXXX, Ing.ČXXXXXX a BXXXXXX byli ohroženi trestní sazbou od 5 do 10 let, přičemž s ohledem na výši způsobené a předpokládané škody, jakož i s přihlédnutím k výše vyjmenovaným přitěžujícím okolnostem by v případě obžalovaných RXXXXXX a Ing.ČXXXXXX v úvahu přicházelo uložení trestu odnětí svobody již v druhé polovině uvedené trestní sazby. Nicméně okolnosti, za kterých došlo ke spáchání projednávaného jednání (viz.odst.č. 220), dosavadní bezúhonnost obžalovaných a současné uložení ještě dalších trestních sankcí nakonec vedly soud k uložení trestů odnětí svobody u obžalovaných RXXXXXX a Ing.ČXXXXXX v dolní polovině zákonné trestní sazby ustanovení § 209 odst.5 trestního zákoníku – tedy trestů odnětí svobody v trvání 7 let, když uložení ještě nižších trestů bránila soudu absence náhledu obžalovaných nad spáchaným jednáním projevená jejich doznáním a lítostí nad ním. V případě obžalovaného BXXXXXX ukládal soud trest na samé spodní hranici uvedené trestní sazby –tedy ve výměře 5 let. Byť se obžalovaný trestného činu dopustil pouze jako pomocník, absence jakékoliv

známky sebereflexe nad spáchaným jednáním, bohužel sama o sobě výrazně limituje úvahy o možném mimořádném snížení ukládaného trestu pod hranici příslušné trestní sazby ve smyslu ustanovení § 58 odst.5 trestního zákoníku, neboť absence doznání obžalovaného a s tím spojený přesvědčivě projevovaný náhled nad spáchaným jednáním negují úvahy o reálných možnostech jeho nápravy uložení trestu kratšího trvání, jako jedné z nutných podmínek postupu ve smyslu citovaného ustanovení trestního zákoníku. Pokud by zde uvedené skutečnosti neabsentovaly, soud by k mimořádnému snížení uloženého trestu pod dolní hranici sazby přistoupil.

225. Uložené tresty jsou pak v případě těchto obžalovaných svojí výměrou ze zákona nepodmíněnými a obžalovaní byli pro jejich výkon v souladu s ustanovením § 56 odst.2 písm.a) trestního zákoníku zařazeni do věznice s ostrahou.

226. Jak již bylo uvedeno v části týkající se právní kvalifikace, obžalovaní RXXXXXX a Ing.ČXXXXXX trestnou činností jednak již pro jiného získali majetkový prospěch a jednak se o získání dalšího majetkového prospěchu snažili, čímž jsou splněny podmínky ustanovení § 67 odst.1 trestního zákoníku. K majetkové situaci obžalovaných bylo z obsahu spisového materiálu zjištěno, že obžalovaný RXXXXXX je statutárním orgánem či členem statutárního orgánu a společníkem v řadě obchodních společností (FRK SPLIT s.r.o., MD 24 s.r.o., FRK VÝROBA

s.r.o. ,FRK s.r.o., KATUMBA a.s., PRESIDENT SECURITIES a.s. , FRK HOTEL s.r.o.). Z uskutečněného finančního šetření vyplývá, že obžalovaný v období let 2010 až 2015 pobíral pravidelně měsíční příjmy od MSSZ Kadaň, ze spol.FRK s.r.o. v řádů statisíců korun, které za sledované období činily celkem 11,3 mil. Další příjmy pobíral od spol.TALWIN , a to v celkové hodnotě 8,1 mil.Kč a od spol.PRESIDENT SECURITIES to byl příjem 10,6 mil.Kč jako splátka půjčky (sv.14/3181-3182). Obžalovaný Ing.ČXXXXX je členem statutárního orgánu ve společnostech Petrovická obchodní a.s. a AMP Chomutov a.s.. Z uskutečněného finančního šetření vyplývá, že obžalovaný měl v roce 2015 na termínovaných vkladech a různých bankovních účtech uloženu částku okolo 9,5 mil. Kč, přičemž společně s manželkou měl na termínovaném vkladu uloženu další částku ve výši 2,5 mil.Kč. (sv.14/3177-3179).

227. S přihlédnutím k majetkovým poměrům obou obžalovaných jim pak soud uložil i peněžitě tresty, a to v případě obžalovaného RXXXXX ve výměře 500 denních sazeb po 4.000 Kč a v případě obžalovaného Ing.ČXXXXX ve výměře 500 denních sazeb po 3.000 Kč. Pro případ, že by obžalovaní uložené peněžitě tresty ve stanovené lhůtě nevykonali, jim soud stanovil náhradní tresty odnětí svobody v trvání 2 roků v případě obžalovaného RXXXXX a 18 měsíců v případě obžalovaného Ing.ČXXXXX. Vyšší peněžitě tresty soud obžalovaným neuložil, neboť by to mohlo ztížit jejich schopnost uhradit způsobenou škodu.

228. Trestnou činnost popsanou ve výroku rozsudku spáchali obžalovaní v souvislosti s výkonem funkce člena statutárního orgánu obchodní společnosti. Je tedy plně v souladu se zásadami individuální a generální prevence uložení i trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu, prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, neboť účelem tohoto trestu je zamezení toho, aby pachatel mohl vykonávat činnosti, k nimž se vyžaduje určitá morální, odborná způsobilost a které zneužil či využil ke spáchání trestného činu. Okolnostem případu a osobě obžalovaných pak plně odpovídá

trvání tohoto trestu v délce 5 roků. Trest delšího trvání soud neukládal, a to opět s ohledem na výrok o náhradě škody, kdy delší trest zákazu činnosti by rovněž limitoval možnosti obžalovaných uhradit způsobenou škodu.

229. V případě obžalovaného BXXXXX soud oproti návrhu státní zástupkyně již obžalovanému dále neukládal trest peněžitý ani trest zákazu činnosti, neboť uložený trest odnětí svobody je dle přesvědčení soudu zcela dostačující k nápravě obžalovaného. Odhlédnout nelze také od toho, že obžalovaný má čtyři děti, přičemž majetková situace rodiny obžalovaného dozná negativních změn po dobu 5 let, kdy bude obžalovaný vykonávat nepodmíněný trest odnětí svobody, takže zhoršit tyto majetkové poměry ještě uložením peněžitěho trestu a po výkonu trestu odnětí svobody ještě trestem zákazu činnosti, by bylo v jeho případě s ohledem na charakter jeho účasti na trestné činnosti již nepřiměřeně přísné. To vše za situace, kdy od projednávaného jednání uplynula již dlouhá doba a v případě obžalovaného nebylo zjištěno, že by se krom nyní projednávaného jednání, po uvedenou dobu dopustil podobného jednání v souvislosti s činností revizního technika.

230. V případě obžalované BXXXXX soud s ohledem na polehčující okolnosti a dobu, která již od spáchaného jednání uplynula, dospěl k závěru, že na obžalovanou postačí působit trestem

odnětím svobody uloženým ve dvou pětinach zákonné trestní sazby ustanovení § 330 odst.3 trestního zákoníku – tedy trestem v trvání 2 roků. Na osobu obžalované je nutno pohlížet jako na soudně netrestanou, která se po dobu dalších téměř devíti let nedopustila žádné další trestné činnosti, v důsledku čehož lze důvodně předpokládat, že již pouhá pohružka výkonem uloženého trestu bude dostatečným prostředkem vedoucím k nápravě obžalované. Výkon uloženého trestu jí tak soud podmíněně odložil na středně dlouhou zkušební dobu v trvání 3 roků. Vzhledem k tomu, že se obžalovaná trestné činnosti dopustila z nedbalosti a od doby spáchání trestné činnosti nebyla zjištěna žádná další skutečnost dokladující, že by obžalovaná podobným způsobem znovu porušovala povinnosti úředníka státní správy, neukládal jí soud již dále i trest zákazu činnosti. Přistoupeno nebylo ani k uložení peněžitého trestu, jak byl státní zástupkyně navrhován, neboť provedenými důkazy nebylo prokázáno, že by obžalovaná měla z trestné činnosti jakýkoli prospěch, trestné činnosti se dopustila z nedbalosti a s ohledem na její osobu účelu trestu dostatečně zajistí uložený trest odnětí svobody.

VI. Ochranné opatření

231. Podle § 101 odst.2 písm.e) trestního zákoníku může soud uložit zabránění věci, která byla získána trestným činem nebo jako odměna za trestný čin anebo která byla, byť jen zčásti, nabyta za věc získanou trestným činem nebo za věc tvořící odměnu za trestný čin, pokud hodnota věci, která byla získána trestným činem nebo jako odměna za něj, není ve vztahu k hodnotě nabyté věci zanedbatelná, a pokud taková věc náleží jiné osobě, na kterou pachatel takovou věc převedl nebo která jí jinak nabyla.

232. Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že společnost TALWIN byla trestnou činností obohacena o částku 97.645.445,2 Kč, takže je zcela v souladu se zákonem rozhodnout o zabránění této částky. Uvedená částka však již zřejmě byla v průběhu doby spotřebována, takže by v úvahu

přicházel postup ve smyslu ustanovení § 102 trestního zákoníku, dle kterého jestliže ten, komu by mohla být zabráněna věc podle § 101 odst. 1 nebo 2, ji před rozhodnutím o zabránění zničí, poškodí nebo jinak znehodnotí, zcizí, učiní neupotřebitelnou, odstraní nebo zužitkuje, zejména spotřebuje, může mu soud uložit zabránění náhradní hodnoty až do výše, která odpovídá hodnotě takové věci.

233. V průběhu přípravného řízení a v řízení před soudem byly ke dni 29.3.2019 zajištěny finanční prostředky společnosti TALWIN ve výši 55.960.851,05 Kč (sv.18/4195-4224). Společnost TALWIN totiž i nadále fakturuje výkupní ceny platné pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010 a zajištěné finanční prostředky tedy představují rozdíl mezi takto fakturovanými a inkasovanými finančními částkami a částkami, které by měly spol.TALWIN náležet, pokud by správně fakturovala výkupní ceny platné pro zařízení uvedená do provozu až v roce 2011. Fakticky se tedy jedná o další způsobenou škodu, která je navyšována každou další měsíční fakturací. Je tedy zcela v souladu se stavem věci a zákonem, dojde-li k zabránění takto neoprávněně fakturovaných finančních částek, v důsledku čehož soud uložil společnosti TALWIN ochranné opatření v podobě zabránění náhradní hodnoty, kterou představuje částka 55.960.851,05 Kč.

VII. Náhrada škody

234. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody řádně a včas připojilo za Českou republiku Ministerstvo průmyslu a obchodu. Vzhledem k tomu, že provedeným dokazováním byla zjištěna příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaných RXXXXX a Ing.ČXXXXX a vznikem škody na straně státu, byli oba obžalovaní zavázáni povinnostmi společně a nerozdílně způsobenou škodu tak, jak byla soudem stanovena, České republice nahradit, přičemž s další částí nároku státu, který šel nad rámec soudem stanovené škody, byl poškozený s tímto zbytkem svého nároku odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku; obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká; zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně (podle § 251 tr. řádu) také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Osoba, která odvolání podala, může je výslovným prohlášením vzít zpět, a to až do doby, než se odvolací soud odebere k závěrečné poradě.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání.

Byl-li obžalovaný odsouzen za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a poškozenému byl alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyzumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Brno 25.dubna 2019

Mgr. Petr Jirsa v.r.
předseda senátu